

॥ नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स ॥

खुद्दकनिकाये

विमानवत्थुपाळि

१. इत्थिविमानं

१. पीठवग्गो

१. पठमपीठविमानवत्थु

१. “पीठं ते सोवण्णमयं उळारं, मनोजवं गच्छति येनकामं ।
अलङ्कते मल्लधरे [माल्यधरे (स्या०)] सुवत्थे, ओभाससि विज्जुरिवब्भकूटं ॥
२. “केन तेतादिसो वण्णो, केन ते इध मिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च ते भोगा, ये केचि मनसो पिया ॥
३. “पुच्छामि तं देवि महानुभावे, मनुस्सभूता किमकासि पुज्जं ।
केनासि एवं जलितानुभावा, वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥
४. सा देवता अत्तमना, मोग्गल्लानेन [मोग्गलानेन (क०) एवमुपरिपि] पुच्छिता ।
पज्झं पुट्ठा वियाकासि, यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥
५. “अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता, अब्भागतानासनकं अदासिं ।
अभिवादयिं अज्जलिकं अकासिं, यथानुभावञ्च अदासि दानं ॥
६. “तेन मेतादिसो वण्णो, तेन मे इध मिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च मे भोगा, ये केचि मनसो पिया ॥
७. “अक्खामि ते भिक्खु महानुभाव, मनुस्सभूता यमकासि पुज्जं ।
तेनम्हि एवं जलितानुभावा, वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥

पठमपीठविमानं पठमं ।

२. दुत्तियपीठविमानवत्थु

८. “पीठं ते वेळुरियमयं उळारं, मनोजवं गच्छति येनकामं ।
अलङ्कते मल्यधरे सुवत्थे, ओभाससि विज्जुरिवब्भकूटं ॥
९. “केन तेतादिसो वण्णो, केन ते इध मिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च ते भोगा, ये केचि मनसो पिया ॥
१०. “पुच्छामि तं देवि महानुभावे, मनुस्सभूता किमकासि पुज्जं ।
केनासि एवं जलितानुभावा, वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥
११. सा देवता अत्तमना, मोग्गल्लानेन पुच्छिता ।
पज्जं पुट्ठा वियाकासि, यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥
१२. “अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता, अब्भागतानासनकं अदासिं ।
अभिवादयिं अज्जलिकं अकासिं, यथानुभावञ्च अदासि दानं ॥
१३. “तेन मेतादिसो वण्णो, तेन मे इध मिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च मे भोगा, ये केचि मनसो पिया ॥
१४. “अक्खामि ते भिक्खु महानुभाव, मनुस्सभूता यमकासि पुज्जं ।
तेनमि एवं जलितानुभावा, वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥

दुतियपीठविमानं दुतियं ।

३. ततियपीठविमानवत्थु

१५. “पीठं ते सोवण्णमयं उळारं, मनोजवं गच्छति येनकामं ।
अलङ्कते मल्यधरे सुवत्थे, ओभाससि विज्जुरिवब्भकूटं ॥
१६. “केन तेतादिसो वण्णो, केन ते इध मिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च ते भोगा, ये केचि मनसो पिया ॥
१७. “पुच्छामि तं देवि महानुभावे, मनुस्सभूता किमकासि पुज्जं ।
केनासि एवं जलितानुभावा, वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥
१८. सा देवता अत्तमना, मोग्गल्लानेन पुच्छिता ।
पज्जं पुट्ठा वियाकासि, यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥
१९. “अप्पस्स कम्मस्स फलं ममेदं [ममेतं (क०)], येनमि [तेनमि (क०)] एवं जलितानुभावा ।

अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता, पुरिमाय जातिया मनुस्सलोके ॥

२०. “अद्वसं विरजं भिक्खुं, विप्पसन्नमनाविलं ।
तस्स अदासहं पीठं, पसन्ना सेहि पाणिभि ॥

२१. “तेन मेतादिसो वण्णो, तेन मे इध मिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च मे भोगा, ये केचि मनसो पिया ॥

२२. “अक्खामि ते भिक्खु महानुभाव, मनुस्सभूता यमकासि पुज्जं ।
तेनमि एवं जलितानुभावा, वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥

ततियपीठविमानं ततियं ।

४. चतुर्थपीठविमानवत्थु

२३. “पीठं ते वेळुरियमयं उळारं, मनोजवं गच्छति येनकामं ।
अलङ्कते मल्यधरे सुवत्थे, ओभाससि विज्जुरिवब्भकूटं ॥

२४. “केन तेतादिसो वण्णो, केन ते इध मिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च ते भोगा, ये केचि मनसो पिया ॥

२५. “पुच्छामि तं देवि महानुभावे, मनुस्सभूता किमकासि पुज्जं ।
केनासि एवं जलितानुभावा, वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥

२६. सा देवता अत्तमना, मोग्गल्लानेन पुच्छिता ।
पज्जं पुट्ठा वियाकासि, यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

२७. “अप्पस्स कम्मस्स फलं ममेदं, येनमि एवं जलितानुभावा ।
अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता, पुरिमाय जातिया मनुस्सलोके ॥

२८. “अद्वसं विरजं भिक्खुं, विप्पसन्नमनाविलं ।
तस्स अदासहं पीठं, पसन्ना सेहि पाणिभि ॥

२९. “तेन मेतादिसो वण्णो, तेन मे इध मिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च मे भोगा, ये केचि मनसो पिया ॥

३०. “अक्खामि ते भिक्खु महानुभाव, मनुस्सभूता यमकासि पुज्जं ।
तेनमि एवं जलितानुभावा, वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥

चतुर्थपीठविमानं चतुर्थं ।

५. कुञ्जरविमानवत्थु

३१. “कुञ्जरो ते वरारोहो, नानारतनकप्पनो ।
रुचिरो थामवा जवसम्पन्नो, आकासमिह समीहति ॥
३२. “पदुमि पद्म [पदुम... (सी० स्या०) एवमुपरिपि] पत्तक्खि, पद्मुप्पलजुतिन्धरो ।
पद्मचुण्णाभिकिण्णङ्गो, सोण्णपोक्खरमालधा [... मालवा (सी० स्या०)] ॥
३३. “पदुमानुसटं मग्गं, पद्मपत्तविभूसितं ॥
ठितं वग्गुमनुग्धाती, मितं गच्छति वारणो ॥
३४. “तस्स पक्कममानस्स, सोण्णकंसा रतिस्सरा ।
तेसं सुय्यति निग्घोसो, तुरिये पञ्चङ्गिके यथा ॥
३५. “तस्स नागस्स खन्धमिह, सुचिवत्था अलङ्कता ।
महन्तं अच्छरासङ्गं, वण्णेन अतिरोचसि ॥
३६. “दानस्स ते इदं फलं, अथो सीलस्स वा पन ।
अथो अञ्जलिकम्मस्स, तं मे अक्खाहि पुच्छिता”ति ।
३७. सा देवता अत्तमना, मोग्गल्लानेन पुच्छिता ।
पहं पुट्ठा वियाकासि, यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥
३८. “दिस्वान गुणसम्पन्नं, ज्ञायिं ज्ञानरतं सतं ।
अदासिं पुप्फाभिकिण्णं, आसनं दुस्ससन्थतं ॥
३९. “उपट्ठं पद्ममालाहं, आसनस्स समन्ततो ।
अब्भोकिरिस्सं पत्तेहि, पसन्ना सेहि पाणिभि ॥
४०. “तस्स कम्मकुसलस्स [कम्मस्स कुसलस्स (सी० पी०)], इदं मे ईदिसं फलं ।
सक्कारो गरुकारो च, देवानं अपचिता अहं ॥
४१. “यो वे सम्माविमुत्तानं, सन्तानं ब्रह्मचारिनं ।
पसन्नो आसनं दज्जा, एवं नन्दे यथा अहं ॥
४२. “तस्मा हि अत्तकामेन [अत्थकामेन (क०)], महत्तमभिकङ्कता ।

आसनं दातब्बं होति, सरीरन्तिमधारिन्'न्ति ॥

कुञ्जरविमानं पञ्चमं ।

६. पठमनावविमानवत्थु

४३. “सुवण्णच्छदनं नावं, नारि आरुहं तिट्ठसि ।
ओगाहसि पोक्खरणिं, पद्मं [पदुमं (सी० स्या०)] छिन्दसि पाणिना ॥
४४. “केन तेतादिसो वण्णो, केन ते इध मिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च ते भोगा, ये केचि मनसो पिया ॥
४५. “पुच्छामि तं देवि महानुभावे, मनुस्सभूता किमकासि पुज्जं ।
केनासि एवं जलितानुभावा, वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती’ति ॥
४६. सा देवता अत्तमना, मोगल्लानेन पुच्छिता ।
पहं पुट्ठा वियाकासि, यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥
४७. “अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता, पुरिमाय जातिया मनुस्सलोके ।
दिस्वान भिक्खु तसिते किलन्ते, उट्ठाया पातुं उदकं अदासिं ॥
४८. “यो वे किलन्तान पिपासितानं, उट्ठाया पातुं उदकं ददाति ।
सीतोदका [सीतोदिका (सी०)] तस्स भवन्ति नज्जो, पहूतमल्या बहुपुण्डरीका ॥
४९. “तं आपगा [तमापगा (सी० क०)] अनुपरियन्ति सब्बदा, सीतोदका वालुकसन्थता नदी ।
अम्बा च साला तिलका च जम्बुयो, उट्ठालका पाटलियो च फुल्ला ॥
५०. “तं भूमिभागेहि उपेत रूपं, विमानसेट्ठं भुससोभमानं ।
तस्सीध [तस्सेव (स्या०)] कम्मस्स अयं विपाको, एतादिसं पुज्जकता [कतपुज्जा (सी०)] लभन्ति ॥
५१. “तेन मेतादिसो वण्णो, तेन मे इध मिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च मे भोगा, ये केचि मनसो पिया ॥
५२. “अक्खामि ते भिक्खु महानुभाव, मनुस्सभूता यमकासि पुज्जं ।
तेनम्हि एवं जलितानुभावा, वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती’ति ॥

पठमनावविमानं छट्ठं ।

७. दुतियनावविमानवत्थु

५३. “सुवण्णच्छदनं नावं, नारि आरुह्ण तिट्ठसि ।
ओगाहसि पोक्खरणिं, पद्मं छिन्दसि पाणिना ॥
५४. “केन तेतादिसो वण्णो, केन ते इध मिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च ते भोगा, ये केचि मनसो पिया ॥
५५. “पुच्छामि तं देवि महानुभावे, मनुस्सभुता किमकासि पुज्जं ।
केनासि एवं जलितानुभावा, वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥
५६. सा देवता अत्तमना, मोग्गल्लानेन पुच्छिता ।
पज्जं पुट्ठा वियाकासि, यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥
५७. “अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता, पुरिमाय जातिया मनुस्सलोके ।
दिस्वान भिक्खुं तसितं किलन्तं, उट्ठाया पातुं उदकं अदासिं ॥
५८. “यो वे किलन्तस्स पिपासितस्स, उट्ठाया पातुं उदकं ददाति ।
सीतोदका तस्स भवन्ति नज्जो, पहूतमल्या बहुपुण्डरीका ॥
५९. “तं आपगा अनुपरियन्ति सब्बदा, सीतोदका वालुकसन्थता नदी ।
अम्बा च साला तिलका च जम्बुयो, उट्ठालका पाटलियो च फुल्ला ॥
६०. “तं भूमिभागेहि उपेत रूपं, विमानसेट्ठं भुससोभमानं ।
तस्सीध कम्मस्स अयं विपाको, एतादिसं पुज्जकता लभन्ति ॥
६१. “तेन मेतादिसो वण्णो, तेन मे इध मिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च मे भोगा, ये केचि मनसो पिया ॥
६२. “अक्खामि ते भिक्खु महानुभाव, मनुस्सभूता यमकासि पुज्जं ।
तेनमि एवं जलितानुभावा, वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥

दुतियनावाविमानं सत्तमं ।

८. ततियनावाविमानवत्थु

६३. “सुवण्णच्छदनं नावं, नारि आरुह्ण तिट्ठसि ।
ओगाहसि पोक्खरणिं, पद्मं छिन्दसि पाणिना ॥
६४. “कूटागारा निवेसा ते, विभत्ता भागसो मिता ।

ददल्लमाना [ददल्लहमाना (क०)] आभन्ति, समन्ता चतुरो दिसा ॥

६५. “केन तेतादिसो वण्णो, केन ते इध मिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च ते भोगा, ये केचि मनसो पिया ॥

६६. “पुच्छामि तं देवि महानुभावे, मनुस्सभूता किमकासि पुज्जं ।
केनासि एवं जलितानुभावा, वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥

६७. सा देवता अत्तमना, सम्बुद्धेनेव पुच्छिता ।
पज्जं पुट्ठा वियाकासि, यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

६८. “अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता, पुरिमाय जातिया मनुस्सलोके ।
दिस्वान भिक्खू तसिते किलन्ते, उट्ठाय पातुं उदकं अदासिं ॥

६९. “यो वे किलन्तान पिपासितानं, उट्ठाय पातुं उदकं ददाति ।
सीतोदका तस्स भवन्ति नज्जो, पहतमल्या बहुपुण्डरीका ॥

७०. “तं आपगा अनुपरियन्ति सब्बदा, सीतोदका वालुकसन्थता नदी ।
अम्बा च साला तिलका च जम्बुयो, उट्ठालका पाटलियो च फुल्ला ॥

७१. “तं भूमिभागेहि उपेत रूपं, विमानसेट्ठं भुससोभमानं ।
तस्सीध कम्मस्स अयं विपाको, एतादिसं पुज्जकता लभन्ति ॥

७२. “कूटागारा निवेसा मे, विभत्ता भागसो मिता ।
ददल्लमाना आभन्ति, समन्ता चतुरो दिसा ॥

७३. “तेन मेतादिसो वण्णो, तेन मे इध मिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च मे भोगा, ये केचि मनसो पिया ॥

७४. “अक्खामि ते बुद्ध महानुभाव, मनुस्सभूता यमकासि पुज्जं ।
तेनहि एवं जलितानुभावा, वण्णो च मे सब्बदिसा पभासति ।
एतस्स कम्मस्स फलं ममेदं, अत्थाय बुद्धो उदकं अपायी”ति [अपासीति (सी० स्या० पी०)] ॥

ततियनावाविमानं अट्ठमं ।

९. दीपविमानवत्थु

७५. “अभिवक्कन्तेन वण्णेन, या त्वं तिट्ठसि देवते ।

ओभासेन्ती दिसा सब्बा, ओसधी विय तारका ॥

७६. “केन तेतादिसो वण्णो, केन ते इध मिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च ते भोगा, ये केचि मनसो पिया ॥

७७. “केन त्वं विमलोभासा, अतिरोचसि देवता [देवते (बहूसु) ८३ विस्सज्जनगाथाय संसन्देतब्बं] ।
केन ते सब्बगत्तेहि, सब्बा ओभासते दिसा ॥

७८. “पुच्छामि तं देवि महानुभावे, मनुस्सभूता किमकासि पुज्जं ।
केनासि एवं जलितानुभावा, वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥

७९. सा देवता अत्तमना, मोग्गल्लानेन पुच्छिता ।
पज्झं पुट्ठा वियाकासि, यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

८०. “अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता, पुरिमाय जातिया मनुस्सलोके ।
तमन्धकारमिहि तिमीसिकायं, पदीपकालमिहि अदासि दीपं [अदं पदीपं (सी० स्या० पी०)] ॥

८१. “यो अन्धकारमिहि तिमीसिकायं, पदीपकालमिहि ददाति दीपं ।
उप्पज्जति जोतिरसं विमानं, पट्टतमल्यं बहुपुण्डरीकं ॥

८२. “तेन मेतादिसो वण्णो, तेन मे इध मिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च मे भोगा, ये केचि मनसो पिया ॥

८३. “तेनाहं विमलोभासा, अतिरोचामि देवता ।
तेन मे सब्बगत्तेहि, सब्बा ओभासते दिसा ॥

८४. “अक्खामि ते भिक्खु महानुभाव, मनुस्सभूता यमकासि पुज्जं ।
तेनमिहि एवं जलितानुभावा, वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥

दीपविमानं नवमं ।

१०. तिलदक्खिणविमानवत्थु

८५. “अभिवक्कन्तेन वण्णेन, या त्वं तिट्ठसि देवते ।
ओभासेन्ती दिसा सब्बा, ओसधी विय तारका ॥

८६. “केन तेतादिसो वण्णो, केन ते इध मिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च ते भोगा, ये केचि मनसो पिया ॥

८७. “पुच्छामि तं देवि महानुभावे, मनुस्सभूता किमकासि पुञ्जं ।
केनासि एवं जलितानुभावा, वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥
८८. सा देवता अत्तमना, मोग्गल्लानेन पुच्छिता ।
पज्झं पुट्ठा वियाकासि, यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥
८९. ‘अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता, पुरिमाय जातिया मनुस्सलोके ॥
९०. “अद्दसं विरजं बुद्धं, विप्पसन्नमनाविलं ।
आसज्ज दानं अदासिं, अकामा तिलदक्खिणं ।
दक्खिण्येयस्स बुद्धस्स, पसन्ना सेहि पाणिभि ॥
९१. “तेन मेतादिसो वण्णो, तेन मे इध मिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च मे भोगा, ये केचि मनसो पिया ॥
९२. “अक्खामि ते भिक्खु महानुभाव, मनुस्सभूता यमकासि पुञ्जं ।
तेनहि एवं जलितानुभावा, वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥

तिलदक्खिणविमानं दसमं ।

११. पठमपतिब्बताविमानवत्थु

९३. “कोज्जा मयूरा दिविया च हंसा, वग्गुस्सरा कोकिला सम्पतन्ति ।
पुप्फाभिकिण्णं रम्ममिदं विमानं, अनेकचित्तं नरनारिसेवितं [नरनारीभि सेवितं (क०)] ॥
९४. “तत्थच्छसि देवि महानुभावे, इद्धी विकुब्बन्ति अनेकरूपा ।
इमा च ते अच्छरायो समन्ततो, नच्चन्ति गायन्ति पमोदयन्ति च ॥
९५. “देविद्धिपत्तासि महानुभावे, मनुस्सभूता किमकासि पुञ्जं ।
केनासि एवं जलितानुभावा, वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥
९६. सा देवता अत्तमना, मोग्गल्लानेन पुच्छिता ।
पज्झं पुट्ठा वियाकासि, यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥
९७. “अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता, पतिब्बतानज्जमना अहोसिं ।
माताव पुत्तं अनुरक्खमाना, कुद्धापिहं [कुद्धापहं (सी०)] नप्फरुसं अवोचं ॥
९८. “सच्चे ठिता मोसवज्जं पहाय, दाने रता सङ्गहितत्तभावा ।
अन्नञ्च पानञ्च पसन्नचित्ता, सक्कच्च दानं विपुलं अदासिं ॥

१९. “तेन मेतादिसो वण्णो, तेन मे इध मिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च मे भोगा, ये केचि मनसो पिया ॥

१००. “अक्खामि ते भिक्खु महानुभाव, मनुस्सभूता यमकासि पुज्जं ।
तेनम्हि एवं जलितानुभावा, वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥

पठमपतिब्बताविमानं एकादसमं ।

१२. दुतियपतिब्बताविमानवत्थु

१०१. “वेळुरियथम्भं रुचिरं पभस्सरं, विमानमारुह अनेकचित्तं ।
तत्थच्छसि देवि महानुभावे, उच्चावचा इद्धि विकुब्बमाना ।
इमा च ते अच्छरायो समन्ततो, नच्चन्ति गायन्ति पमोदयन्ति च ॥

१०२. “देविद्धिपत्तासि महानुभावे, मनुस्सभूता किमकासि पुज्जं ।
केनासि एवं जलितानुभावा, वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥

१०३. सा देवता अत्तमना, मोग्गल्लानेन पुच्छिता ।
पज्झं पुट्ठा वियाकासि, यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

१०४. “अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता, उपासिका चक्खुमतो अहोसिं ।
पाणातिपाता विरता अहोसिं, लोके अदिन्नं परिवज्जयिस्सं ॥

१०५. “अमज्जपा नो च [नापि (स्या०)] मुसा अभाणिं [अभासिं (क०)], सकेन सामिना [सामिनाव (सी०)] अहोसिं
तुट्ठा ।
अन्नञ्च पानञ्च पसन्नचित्ता, सक्कच्च दानं विपुलं अदासिं ॥

१०६. “तेन मेतादिसो वण्णो, तेन मे इध मिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च मे भोगा, ये केचि मनसो पिया ॥

१०७. “अक्खामि ते भिक्खु महानुभाव, मनुस्सभूता यमकासि पुज्जं ।
तेनम्हि एवं जलितानुभावा, वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥

दुतियपतिब्बताविमानं द्वादसमं ।

१३. पठमसुणिसाविमानवत्थु

१०८. “अभिवक्कन्तेन वण्णेन, या त्वं तिट्ठसि देवते ।

ओभासेन्ती दिसा सब्बा, ओसधी विय तारका ॥

१०९. “केन तेतादिसो वण्णो, केन ते इध मिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च ते भोगा, ये केचि मनसो पिया ॥

११०. “पुच्छामि तं देवि महानुभावे, मनुस्सभूता किमकासि पुज्जं ।
केनासि एवं जलितानुभावा, वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥

१११. सा देवता अत्तमना, मोग्गल्लानेन पुच्छिता ।
पज्जं पुट्ठा वियाकासि, यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

११२. “अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता, सुणिसा अहोसिं ससुरस्स गेहे [घरे (स्या० क०)] ॥

११३. “अदसं विरजं भिक्खुं, विप्पसन्नमनाविलं ।
तस्स अदासहं पूवं, पसन्ना सेहि पाणिभि ।
भागद्धुभागं दत्त्वान, मोदामि नन्दने वने ॥

११४. “तेन मेतादिसो वण्णो, तेन मे इध मिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च मे भोगा, ये केचि मनसो पिया ॥

११५. “अक्खामि ते भिक्खु महानुभाव, मनुस्सभूता यमकासि पुज्जं ।
तेनमिहि एवं जलितानुभावा, वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥

पठमसुणिसाविमानं तेरसमं ।

१४. दुतियसुणिसाविमानवत्थु

११६. “अभिवक्कन्तेन वण्णेन, या त्वं तिट्ठसि देवते ।
ओभासेन्ती दिसा सब्बा, ओसधी विय तारका ॥

११७. “केन तेतादिसो वण्णो, केन ते इध मिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च ते भोगा, ये केचि मनसो पिया ॥

११८. “पुच्छामि तं देवि महानुभावे, मनुस्सभूता किमकासि पुज्जं ।
केनासि एवं जलितानुभावा, वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥

११९. सा देवता अत्तमना, मोग्गल्लानेन पुच्छिता ।
पज्जं पुट्ठा वियाकासि, यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

१२०. “अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता, सुणिसा अहोसिं ससुरस्स गेहे ॥

१२१. “अद्दसं विरजं भिक्खुं, विप्पसन्नमनाविलं ।
तस्स अदासहं भागं, पसन्ना सेहि पाणिभि ।
कुम्मासपिण्डं दत्त्वान, मोदामि नन्दने वने ॥

१२२. “तेन मेतादिसो वण्णो, तेन मे इध मिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च मे भोगा, ये केचि मनसो पिया ॥

१२३. “अक्खामि ते भिक्खु महानुभाव, मनुस्सभूता यमकासि पुज्जं ।
तेनम्हि एवं जलितानुभावा, वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥

दुतियसुणिसाविमानं चुद्दसमं ।

१५. उत्तराविमानवत्थु

१२४. “अभिक्कन्तेन वण्णेन, या त्वं तिट्ठसि देवते ।
ओभासेन्ती दिसा सब्बा, ओसधी विय तारका ॥

१२५. “केन तेतादिसो वण्णो, केन ते इध मिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च ते भोगा, ये केचि मनसो पिया ॥

१२६. “पुच्छामि तं देवि महानुभावे, मनुस्सभूता किमकासि पुज्जं ।
केनासि एवं जलितानुभावा, वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥

१२७. सा देवता अत्तमना, मोगल्लानेन पुच्छिता ।
पज्जं पुट्ठा वियाकासि, यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

१२८. “इस्सा च मच्छेरमथो [मच्छरियमथो च (क०)] पळासो, नाहोसि मय्हं घरमावसन्तिया ।
अक्कोधना भत्तुवसानुवत्तिनी, उपोसथे निच्चहमप्पमत्ता ॥

१२९. “चातुद्दसिं पञ्चदसिं, या च [याव (सी० अट्ठ०, क० अट्ठ०) थेरीगाथाअट्ठकथा पस्सितब्बा] पक्खस्स अट्ठमी ।
पाटिहारियपक्खज्ज, अट्ठङ्गसुसमागतं ॥

१३०. “उपोसथं उपवसिस्सं, सदा सीलेसु संवुता ।
सज्जमा संविभागा च, विमानं आवसामहं [आवसामिमं (सी० अट्ठ०, क०) परतो पन सब्बत्थपि
“आवसामहं” इच्चेव दिस्सति] ॥

१३१. “पाणातिपाता विरता, मुसावादा च सज्जता ।

थेय्या च अतिचारा च, मज्जपाना च आरका [आरता (?)] ॥

१३२. “पञ्चसिक्खापदे रता, अरियसच्चान कोविदा ।
उपासिका चक्खुमतो, गोतमस्स यसस्सिनो ॥

१३३. “साहं सकेन सीलेन, यससा च यसस्सिनी ।
अनुभोमि सकं पुज्जं, सुखिता चम्हिनामया ॥

१३४. “तेन मेतादिसो वण्णो, तेन मे इध मिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च मे भोगा, ये केचि मनसो पिया ॥

१३५. “अक्खामि ते भिक्खु महानुभाव, मनुस्सभूता यमहं अकासिं ।
तेनम्हि एवं जलितानुभावा, वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥

१३६. “मम च, भन्ते, वचनेन भगवतो पादे सिरसा वन्देय्यासि — ‘उत्तरा नाम, भन्ते, उपासिका भगवतो पादे सिरसा वन्दती’ति । अनच्छरियं खो पनेतं, भन्ते, यं मं भगवा अज्जतरस्मिं सामज्जफले ब्याकरेय्य [ब्याकरेय्याति (?)], तं भगवा सकदागामिफले ब्याकासी”ति ।

उत्तराविमानं पन्नरसमं ।

१६. सिरिमाविमानवत्थु

१३७. “युत्ता च ते परमअलङ्कता हया, अधोमुखा अघसिगमा बली जवा ।
अभिनिम्मिता पञ्चरथासता च ते, अन्वेन्ति तं सारथिचोदिता हया ॥

१३८. “सा तिट्ठसि रथवरे अलङ्कता, ओभासयं जलमिव जोति पावको ।
पुच्छामि तं वरतनु [वरचारु (कत्थचि)] अनोमदस्सने, कस्मा नु काया अनधिवरं उपागमि ॥

१३९. “कामगपत्तानं यमाहुनुत्तरं [... नुत्तरा (क०), अनुत्तरा (स्या०)], निम्माय निम्माय रमन्ति देवता ।
तस्मा काया अच्छरा कामवणिणी, इधागता अनधिवरं नमस्सितुं ॥

१४०. “किं त्वं पुरे सुचरितमाचरीध [सुचरितं अचारिध (पी०)],
केनच्छसि त्वं अमितयसा सुखेधिता ।
इद्धी च ते अनधिवरा विहङ्गमा,
वण्णो च ते दस दिसा विरोचति ॥

१४१. “देवेहि त्वं परिवुता सक्कता चसि,
कुतो चुता सुगतिगतासि देवते ।

कस्स वा त्वं वचनकरानुसासनिं,
आचिक्ख मे त्वं यदि बुद्धसाविका'ति ॥

१४२:“नगन्तरे नगरवरे सुमापिते, परिचारिका राजवरस्स सिरिमतो ।
नच्चे गीते परमसुसिक्खिता अहुं, सिरिमाति मं राजगहे अवेदिंसु [अवेदिसुं (?)] ॥

१४३:“बुद्धो च मे इसिनिसभो विनायको, अदेसयी समुदयदुक्खनिच्चतं ।
असङ्खतं दुक्खनिरोधसस्सतं, मग्गञ्चिमं अकुटिलमज्जसं सिवं ॥

१४४:“सुत्त्वानहं अमतपदं असङ्खतं, तथागतस्सनधिवरस्स सासनं ।
सीलेस्वहं परमसुसंवुता अहुं, धम्मे ठिता नरवरबुद्धदेसिते [भासिते (सी०)] ॥

१४५:“जत्त्वानहं विरजपदं असङ्खतं, तथागतेननधिवरेन देसितं ।
तत्थेवहं समथसमाधिमाफुसिं, सायेव मे परमनियामता अहु ॥

१४६:“लद्धानहं अमतवरं विसेसनं, एकंसिका अभिसमये विसेसिय ।
असंसया बहुजनपूजिता अहं, खिड्डुरतिं [खिड्डुं रतिं (स्या० पी०)] पच्चनुभोमनप्पकं ॥

१४७:“एवं अहं अमतदसम्हि [अमतरसम्हि (क०)] देवता, तथागतस्सनधिवरस्स साविका ।
धम्मदसा पठमफले पतिट्ठिता, सोतापन्ना न च पन मत्थि दुग्गति ॥

१४८:“सा वन्दितुं अनधिवरं उपागमिं, पासादिके कुसलरते च भिक्खवो ।
नमस्सितुं समणसमागमं सिवं, सगारवा सिरिमतो धम्मराजिनो ॥

१४९:“दिस्वा मुनिं मुदितमनम्हि पीणिता, तथागतं नरवरदम्मसारथिं ।
तण्हच्छिदं कुसलरतं विनायकं, वन्दामहं परमहितानुकम्पक'न्ति ॥

सिरिमाविमानं सोळसमं ।

१७. केसकारीविमानवत्थु

१५०:“इदं विमानं रुचिरं पभस्सरं, वेळुरियथम्भं सततं सुनिम्मितं ।
सुवण्णरुक्खेहि समन्तमोत्थतं, ठानं ममं कम्मविपाकसम्भवं ॥

१५१:“ततूपपन्ना पुरिमच्छरा इमा, सतं सहस्सानि सकेन कम्मुना ।
तुर्वसि अज्झुपगता यसस्सिनी, ओभासयं तिट्ठसि पुब्बदेवता ॥

१५२:“ससी अधिगग्ह यथा विरोचति, नक्खत्तराजारिव तारकागणं ।

तथेव त्वं अच्छरासङ्गणं [अच्छरासङ्गमं (सी०)] इमं, ददल्लमाना यससा विरोचसि ॥

१५३. “कुतो नु आगम्म अनोमदस्सने, उपपन्ना त्वं भवनं ममं इदं ।
ब्रह्मं देवा तिदसा सहिन्दका, सब्बे न तप्पामसे दस्सनेन त”न्ति ॥

१५४. “यमेतं सक्क अनुपुच्छसे ममं, ‘कुतो चुता त्वं इध आगता’ति [कुतो चुता इध आगता तुवं (स्या०), कुतो
चुताय आगति तव (पी०)] ।
बाराणसी नाम पुरत्थि कासिनं, तत्थ अहोसिं पुरे केसकारिका ॥

१५५. “बुद्धे च धम्मे च पसन्नमानसा, सङ्खे च एकन्तगता असंसया ।
अखण्डसिक्खापदा आगतप्फला, सम्बोधिधम्मे नियता अनामया”ति ॥

१५६. “तन्त्याभिनन्दामसे स्वागतञ्च [सागतञ्च (सी०)] ते, धम्मेन च त्वं यससा विरोचसि ।
बुद्धे च धम्मे च पसन्नमानसे, सङ्खे च एकन्तगते असंसये ।
अखण्डसिक्खापदे आगतप्फले, सम्बोधिधम्मे नियते अनामये”ति ॥

केसकारीविमानं सत्तरसमं ।

पीठवग्गो पठमो निद्धितो ।

तस्सुद्धानं —

पञ्च पीठा तयो नावा, दीपतिलदक्खिणा द्वे ।
पति द्वे सुणिसा उत्तरा, सिरिमा केसकारिका ।
वग्गो तेन पवुच्चतीति ॥

२. चित्तलतावग्गो

१. दासिविमानवत्थु

१५७. “अपि सक्कोव देविन्दो, रम्मे चित्तलतावने ।
समन्ता अनुपरियासि, नारीगणपुरक्खता ।
ओभासेन्ती दिसा सब्बा, ओसधी विय तारका ॥

१५८. “केन तेतादिसो वण्णो, केन ते इध मिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च ते भोगा, ये केचि मनसो पिया ॥

१५९. “पुच्छामि तं देवि महानुभावे, मनुस्सभूता किमकासि पुज्जं ।

केनासि एवं जलितानुभावा, वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥

१६०. सा देवता अत्तमना, मोग्गल्लानेन पुच्छिता ।
पज्जं पुट्ठा वियाकासि, यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

१६१. “अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता, दासी अहोसिं परपेस्सिया [परपेसिया (क०)] कुले ॥

१६२. “उपासिका चक्खुमतो, गोतमस्स यसस्सिनो ।
तस्सा मे निक्कमो आसि, सासने तस्स तादिनो ॥

१६३. “कामं भिज्जतुयं कायो, नेव अत्थेत्थ सण्ठनं [सन्थनं (सी० स्या० पी०)] ।
सिक्खापदानं पच्चन्नं, मग्गो सोवत्थिको सिवो ॥

१६४. “अकण्ठको अगहनो, उजु सब्धि पवेदितो ।
निक्कमस्स फलं पस्स, यथिदं पापुणित्थिका ॥

१६५. “आमन्तनिका रज्जोमिहि, सक्कस्स वसवत्तिनो ।
सट्ठि तुरिय [तुरिय (सी० स्या० पी०)] सहस्सानि, पटिबोधं करोन्ति मे ॥

१६६. “आलम्बो गग्गरो [गग्गमो (स्या०), भग्गरो (क०)] भीमो [भिम्मो (क०)], साधुवादी च संसयो ।
पोक्खरो च सुफस्सो च, विणामोक्खा [विलामोक्खा (क०)] च नारियो ॥

१६७. “नन्दा चेव सुनन्दा च, सोणदिन्ना सुचिम्हिता [सुचिम्भिका (स्या०)] ।
अलम्बुसा मिस्सकेसी च, पुण्डरीकाति दारुणी ॥

१६८. “एणीफस्सा सुफस्सा च, सुभद्वा मुदुवादिनी ।
एता चज्जा च सेय्यासे, अच्छरानं पबोधिका ॥

१६९. “ता मं कालेनुपागन्त्वा, अभिभासन्ति देवता ।
हन्द नच्चाम गायाम, हन्द तं रमयामसे ॥

१७०. “नयिदं अकतपुज्जानं, कतपुज्जानमेविदं ।
असोकं नन्दनं रम्मं, तिदसानं महावनं ॥

१७१. “सुखं अकतपुज्जानं, इध नत्थि परत्थ च ।
सुखञ्च कतपुज्जानं, इध चेव परत्थ च ॥

१७२. “तेसं सहव्यकामानं, कत्तब्बं कुसलं बहुं ।
कतपुज्जा हि मोदन्ति, सग्गे भोगसमङ्गिनो”ति ॥

दासिविमानं पठमं ।

२. लखुमाविमानवत्थु

१७३. “अभिवक्कन्तेन वण्णेन, या त्वं तिट्ठसि देवते ।

ओभासेन्ती दिसा सब्बा, ओसधी विय तारका ॥

१७४. “केन तेतादिसो वण्णो, केन ते इध मिज्झति ।

उप्पज्जन्ति च ते भोगा, ये केचि मनसो पिया ॥

१७५. “पुच्छामि तं देवि महानुभावे, मनुस्सभूता किमकासि पुज्जं ।

केनासि एवं जलितानुभावा, वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥

१७६. सा देवता अत्तमना, मोग्गल्लानेन पुच्छिता ।

पज्जं पुट्ठा वियाकासि, यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

१७७. “केवट्टद्वारा निक्खम्म, अहु मय्हं निवेसनं ।

तत्थ सज्जरमानानं, सावकानं महेसिनं ॥

१७८. “ओदनं कुम्मासं [साकं (सी०)] डाकं, लोणसोवीरकज्जहं ।

अदासिं उज्जुभूतेसु, विप्पसन्नेन चेतसा ॥

१७९. “चातुदसिं पज्जदसिं, या च पक्खस्स अट्टमी ।

पाटिहारियपक्खज्ज, अट्टङ्गसुसमागतं ॥

१८०. “उपोसथं उपवसिस्सं, सदा सीलेसु संवुता ।

सज्जमा संविभागा च, विमानं आवसामहं ॥

१८१. “पाणातिपाता विरता, मुसावादा च सज्जता ।

थेय्या च अतिचारा च, मज्जपाना च आरका ॥

१८२. “पज्जसिक्खापदे रता, अरियसच्चान कोविदा ।

उपासिका चक्खुमतो, गोतमस्स यसस्सिनो ॥

१८३. “तेन मेतादिसो वण्णो... पे०... वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥

“मम च, भन्ते, वचनेन भगवतो पादे सिरसा वन्देय्यासि — ‘लखुमा नाम, भन्ते, उपासिका भगवतो पादे सिरसा वन्दती’ति । अनच्छरियं खो पनेतं, भन्ते, यं मं भगवा अज्जतरस्मिं सामज्जफले ब्याकरेय्य [ब्याकरेय्याति (?)] । तं भगवा सकदागामिफले ब्याकासी”ति ।

लखुमाविमानं दुतियं ।

३. आचामदायिकाविमानवत्थु

१८५. “पिण्डाय ते चरन्तस्स, तुण्हीभूतस्स तिट्ठतो ।

दलिद्वा कपणा नारी, परागारं अपस्सिता [अवस्सिता (सी०)] ॥

१८६. “या ते अदासि आचामं, पसन्ना सेहि पाणिभि ।

सा हित्वा मानुसं देहं, कं नु सा दिसतं गता”ति ॥

१८७. “पिण्डाय मे चरन्तस्स, तुण्हीभूतस्स तिट्ठतो ।

दलिद्वा कपणा नारी, परागारं अपस्सिता ॥

१८८. “या मे अदासि आचामं, पसन्ना सेहि पाणिभि ।

सा हित्वा मानुसं देहं, विप्पमुत्ता इतो चुता ॥

१८९. “निम्मानरतिनो नाम, सन्ति देवा महिद्धिका ।

तत्थ सा सुखिता नारी, मोदताचामदायिका”ति ॥

१९०. “अहो दानं वराकिया, कस्सपे सुप्पतिट्ठितं ।

पराभतेन दानेन, इज्झित्थ वत दक्खिणा ॥

१९१. “या महेसित्तं कारेय्य, चक्कवत्तिस्स राजिनो ।

नारी सब्बङ्गकल्याणी, भत्तु चानोमदस्सिका ।

एतस्साचामदानस्स, कलं नाग्घति सोळसिं ॥

१९२. “सतं निक्खा सतं अस्सा, सतं अस्सतरीरथा ।

सतं कज्जासहस्सानि, आमुत्तमणिकुण्डला ।

एतस्साचामदानस्स, कलं नाग्घन्ति सोळसिं ॥

१९३. “सतं हेमवता नागा, ईसादन्ता उरूळहवा ।

सुवण्णकच्छा मातङ्गा, हेमकप्पनवाससा [हेमकप्पनिवाससा (स्या० क०)] ।

एतस्साचामदानस्स, कलं नाग्घति सोळसिं ॥

१९४. “चतुन्नमपि दीपानं, इस्सरं योध कारये ।

एतस्साचामदानस्स, कलं नाग्घति सोळसि”न्ति ॥

आचामदायिकाविमानं ततियं ।

४. चण्डालिविमानवत्थु

१९५. “चण्डालि वन्द पादानि, गोतमस्स यसस्सिनो ।

तमेव [तवेव (सी०)] अनुकम्पाय, अट्टासि इसिसत्तमो [इसिसुत्तमो (सी०)] ॥

१९६. “अभिप्पसादेहि मनं, अरहन्तम्हि तादिनि [तादिने (स्या० क०)] ।

खिप्पं पञ्जलिका वन्द, परित्तं तव जीवितं’न्ति ॥

१९७. चोदिता भावितत्तेन, सरीरन्तिमधारिना ।

चण्डाली वन्दि पादानि, गोतमस्स यसस्सिनो ॥

१९८. तमेनं अवधी गावी, चण्डालिं पञ्जलिं ठितं ।

नमस्समानं सम्बुद्धं, अन्धकारे पभङ्करन्ति ॥

१९९. “खीणासवं विगतरजं अनेजं, एकं अरञ्जम्हि रहो निसिन्नं ।

देविद्धिपत्ता उपसङ्गमित्वा, वन्दामि तं वीर महानुभाव’न्ति ॥

२००. “सुवण्णवण्णा जलिता महायसा, विमानमोरुह् अनेकचित्ता ।

परिवारिता अच्छरासङ्गणेन [अच्छरानं गणेन (सी०)], का त्वं सुभे देवते वन्दसे मम’न्ति ॥

२०१. “अहं भदन्ते चण्डाली, तथा वीरेन [थेरेन (क०)] पेसिता ।

वन्दिं अरहतो पादे, गोतमस्स यसस्सिनो ॥

२०२. “साहं वन्दित्वा [वन्दित्व (सी०)] पादानि, चुता चण्डालयोनिया ।

विमानं सब्बतो भदं, उपपन्नम्हि नन्दने ॥

२०३. “अच्छरानं सतसहस्सं, पुरक्खत्त्वान [पुरक्खित्वा मं (स्या० क०)] तिड्ढति ।

तासाहं पवरा सेट्ठा, वण्णेन यससायुना ॥

२०४. “पहूतकतकल्याणा, सम्पजाना पटिस्सता [पटिस्सता (सी० स्या०)] ।

मुनिं कारुणिकं लोके, तं भन्ते वन्दितुमागता’ति ॥

२०५. इदं वत्त्वान चण्डाली, कतञ्जू कतवेदिनी ।

वन्दित्वा अरहतो पादे, तत्थेवन्तरधायतीति [तत्थेवन्तरधायतीति (स्या० क०)] ॥

चण्डालिविमानं चतुत्थं ।

५. भद्वित्थिविमानवत्थु

२०६. “नीला पीता च काळा च, मज्झिह्वा [मज्जेह्वा (सी०), मज्जह्वा (पी०)] अथ लोहिता ।
उच्चावचानं वण्णानं, किञ्जक्खपरिवारिता ॥

२०७. “मन्दारवानं पुप्फानं, मालं धारेसि मुद्धनि ।
नयिमे अज्जेसु कायेसु, रुक्खा सन्ति सुमेधसे ॥

२०८. “केन कायं उपपन्ना, तावतिसं यसस्सिनी ।
देवते पुच्छिताचिक्ख, किस्स कम्मस्सिदं फल”न्ति ॥

२०९. “भद्वित्थिकाति [भद्वित्थीति (सी०)] मं अज्जंसु, किमिलायं उपासिका ।
सद्धा सीलेन सम्पन्ना, संविभागरता सदा ॥

२१०. “अच्छादनञ्च भत्तञ्च, सेनासनं पदीपियं ।
अदासिं उजुभूतेसु, विप्पसन्नेन चेतसा ॥

२११. “चातुद्वसिं पञ्चदसिं, या च पक्खस्स अट्टमी ।
पाटिहारियपक्खञ्च, अट्टङ्गसुसमागतं ॥

२१२. “उपोसथं उपवसिस्सं, सदा सीलेसु संवुता ।
सज्जमा संविभागा च, विमानं आवसामहं ॥

२१३. “पाणातिपाता विरता, मुसावादा च सज्जता ।
थेय्या च अतिचारा च, मज्जपाना च आरका ॥

२१४. “पञ्चसिक्खापदे रता, अरियसच्चान कोविदा ।
उपासिका चक्खुमतो, अप्पमादविहारिनी ॥

कतावासा कतकुसला ततो चुता [कतावकासा कतकुसला (क०)],
सयं पभा अनुविचरामि नन्दनं ॥

२१५. “भिक्षू चाहं परमहितानुकम्पके, अभोजयिं तपस्सियुगं महामुनिं ।
कतावासा कतकुसला ततो चुता [कतावकासा कतकुसला (क०)], सयं पभा अनुविचरामि नन्दनं ॥

२१६. “अट्टङ्गिकं अपरिमितं सुखावहं, उपोसथं सततमुपावसिं अहं ।
कतावासा कतकुसला ततो चुता [कतावकासा कतकुसला (क०)], सयं पभा अनुविचरामि नन्दन”न्ति ॥

भद्वित्थिविमानं [भद्वित्थिकाविमानं (स्या०)] पञ्चमं ।

६. सोणदिन्नाविमानवत्थु

२१७. “अभिवक्कन्तेन वण्णेन, या त्वं तिट्ठसि देवते ।
ओभासेन्ती दिसा सब्बा, ओसधी विय तारका ॥
२१८. “केन तेतादिसो वण्णो, केन ते इध मिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च ते भोगा, ये केचि मनसो पिया ॥
२१९. “पुच्छामि तं देवि महानुभावे, मनुस्सभूता किमकासि पुज्जं ।
केनासि एवं जलितानुभावा, वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥
२२०. सा देवता अत्तमना, मोग्गल्लानेन पुच्छिता ।
पज्झं पुट्ठा वियाकासि, यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥
२२१. “सोणदिन्नाति मं अज्जंसु, नाळन्दायं उपासिका ।
सब्बा सीलेन सम्पन्ना, संविभागरता सदा ॥
२२२. “अच्छादनञ्च भत्तञ्च, सेनासनं पदीपियं ।
अदासिं उजुभूतेसु, विप्पसन्नेन चेतसा ॥
२२३. “चातुद्वसिं पञ्चदसिं, या च पक्खस्स अट्ठमी ।
पाटिहारियपक्खञ्च, अट्ठङ्गसुसमागतं ॥
२२४. “उपोसथं उपवसिस्सं, सदा सीलेसु संवुता ।
सज्जमा संविभागा च, विमानं आवसामहं ॥
२२५. “पाणातिपाता विरता, मुसावादा च सज्जता ।
थेय्या च अतिचारा च, मज्जपाना च आरका ॥
२२६. “पञ्चसिक्खापदे रता, अरियसच्चान कोविदा ।
उपासिका चक्खुमतो, गोतमस्स यसस्सिनो ॥
२२७. “तेन मेतादिसो वण्णो...पे०...
वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥

सोणदिन्नाविमानं छट्ठं ।

७. उपोसथाविमानवत्थु

२२९. “अभिवक्कन्तेन वण्णेन, या त्वं तिट्ठसि देवते ।
ओभासेन्ती दिसा सब्बा, ओसधी विय तारका ॥
२३०. “केन तेतादिसो वण्णो...पे०...
वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥
२३१. सा देवता अत्तमना...पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥
२३३. “उपोसथाति मं अज्जंसु, साकेतायं उपासिका ।
सद्धा सीलेन सम्पन्ना, संविभागरता सदा ॥
२३४. “अच्छादनञ्च भत्तञ्च, सेनासनं पदीपियं ।
अदासिं उजुभूतेसु, विप्पसन्नेन चेतसा ॥
२३५. “चातुहसिं पञ्चदसिं, या च पक्खस्स अट्ठमी ।
पाटिहारियपक्खञ्च, अट्ठङ्गसुसमागतं ॥
२३६. “उपोसथं उपवसिस्सं, सदा सीलेसु संवुता ।
सज्जमा संविभागा च, विमानं आवसामहं ॥
२३७. “पाणातिपाता विरता, मुसावादा च सज्जता ।
थेय्या च अतिचारा च, मज्जपाना च आरका ॥
२३८. “पञ्चसिक्खापदे रता, अरियसच्चान कोविदा ।
उपासिका चक्खुमतो, गोतमस्स यसस्सिनो ॥
२३९. “तेन मेतादिसो वण्णो...पे०...
वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥
२४१. “अभिवक्खणं नन्दनं सुत्वा, छन्दो मे उदपज्जथ [उपपज्जथ (बहूसु)] ।
तत्थ चित्तं पणिधाय, उपपन्नमिह नन्दनं ॥
२४२. “नाकासिं सत्थु वचनं, बुद्धस्सादिच्चबन्धुनो ।
हीने चित्तं पणिधाय, साम्हि पच्छानुतापिनी”ति ॥
२४३. “कीव चिरं विमानमिह, इध वच्छसुपोसथे [वस्ससुपोसथे (सी०)] ।
देवते पुच्छिताचिक्ख, यदि जानासि आयुनो”ति ॥
२४४. “सट्ठिवस्ससहस्सानि [सट्ठि सतसहस्सानि (?)], तिस्सो च वस्सकोटियो ।

इध ठत्वा महामुनि, इतो चुता गमिस्सामि ।
मनुस्सानं सहव्यतं'न्ति ॥

२४५:“मा त्वं उपोसथे भायि, सम्बुद्धेनासि व्याकता ।
सोतापन्ना विसेसयि, पहीना तव दुग्गती'ति ॥

उपोसथाविमानं सत्तमं ।

८. निद्वाविमानवत्थु

२४६:“अभिवक्कन्तेन वण्णेन, या त्वं तिट्ठसि देवते ।
ओभासेन्ती दिसा सब्बा, ओसधी विय तारका ॥

२४७:“केन तेतादिसो वण्णो...पे०...
वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती'ति ॥

२४९सा देवता अत्तमना...पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

२५०:“निद्वाति [सब्बाति (सी०)] ममं अज्जंसु, राजगहस्मिं उपासिका ।
सब्बा सीलेन सम्पन्ना, संविभागरता सदा ॥

२५१:“अच्छादनञ्च भत्तञ्च, सेनासनं पदीपियं ।
अदासिं उजुभूतेसु, विप्पसन्नेन चेतसा ॥

२५२:“चातुदसिं पञ्चदसिं, या च पक्खस्स अट्ठमी ।
पाटिहारियपक्खञ्च, अट्ठङ्गसुसमागतं ॥

२५३:“उपोसथं उपवसिस्सं, सदा सीलेसु संवुता ।
सज्जमा संविभागा च, विमानं आवसामहं ॥

२५४:“पाणातिपाता विरता, मुसावादा च सज्जता ।
थेय्या च अतिचारा च, मज्जपाना च आरका ॥

२५५:“पञ्चसिक्खापदे रता, अरियसच्चान कोविदा ।
उपासिका चक्खुमतो, गोतमस्स यसस्सिनो ॥

२५६:“तेन मेतादिसो वण्णो...पे०... वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती'ति ॥
निद्वाविमानं [सब्बाविमानं (सी०)] अट्ठमं ।

९. सुनिद्धाविमानवत्थु

- २५८: “अभिवक्कन्तेन वण्णेन...पे०... ओसधी विय तारका ॥
 २५९: “केन तेतादिसो वण्णो...पे०... वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥
 २६१. सा देवता अत्तमना...पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥
 २६२: “सुनिद्धाति [सुनन्दाति (सी०)] मं अज्जंसु, राजगहस्मिं उपासिका ।
 सद्धा सीलेन सम्पन्ना, संविभागरता सदा ॥
 २६६ (यथा निद्धाविमानं तथा वित्थारेतब्बं ॥)
 २६७: “पञ्चसिक्खापदे रता, अरियसच्चांन कोविदा ।
 उपासिका चक्खुमतो, गोतमस्स यसस्सिनो ॥
 २६८: “तेन मेतादिसो वण्णो...पे०... वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥
 सुनिद्धाविमानं नवमं ।

१०. पठमभिवक्खादायिकाविमानवत्थु

- २७०: “अभिवक्कन्तेन वण्णेन, या त्वं तिट्ठसि देवते ।
 ओभासेन्ती दिसा सब्बा, ओसधी विय तारका ॥
 २७१: “केन तेतादिसो वण्णो...पे०... वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥
 २७३. सा देवता अत्तमना...पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥
 २७४: “अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता, पुरिमाय जातिया मनुस्सलोके ॥
 २७५: “अद्वसं विरजं बुद्धं, विप्पसन्नमनाविलं ।
 तस्स अदासहं भिक्खं, पसन्ना सेहि पाणिभि ॥
 २७६: “तेन मेतादिसो वण्णो...पे०...
 वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥

पठमभिवक्खादायिकाविमानं दसमं ।

११. दुतियभिवक्खादायिकाविमानवत्थु

- २७८: “अभिवक्कन्तेन वण्णेन, या त्वं तिट्ठसि देवते ।
 ओभासेन्ती दिसा सब्बा, ओसधी विय तारका ॥
 २७९: “केन तेतादिसो वण्णो...पे०... वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥
 २८१. सा देवता अत्तमना...पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

२८२: “अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता, पुरिमाय जातिया मनुस्सलोके ॥

२८३: “अद्वसं विरजं भिक्खुं, विप्पसन्नमनाविलं ।
तस्स अदासहं भिक्खुं, पसन्ना सेहि पाणिभि ॥

२८४: “तेन मेतादिसो वण्णो... पे० ... वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥
दुतियभिक्खादायिकाविमानं एकादसमं ।

चित्तलतावग्गो दुतियो निड्डितो ।

तस्सुद्धानं —

दासी चेव लखुमा च, अथ आचामदायिका ।
चण्डाली भद्वित्थी चेव [भद्वित्थिका च (स्या०)], सोणदिन्ना उपोसथा ।
निद्धा चेव सुनिद्धा च [नन्दा चेव सुनन्दा च (सी०)], द्वे च भिक्खाय दायिका ।
वग्गो तेन पवुच्चतीति ॥

भाणवारं पठमं निड्डितं ।

३. पारिच्छत्तकवग्गो

१. उळारविमानवत्थु

२८६: “उळारो ते यसो वण्णो, सब्बा ओभासते दिसा ।
नारियो नच्चन्ति गायन्ति, देवपुत्ता अलङ्कता ॥

२८७: “मोदेन्ति परिवारेन्ति, तव पूजाय देवते ।
सोवण्णानि विमानानि, तविमानि सुदस्सने ॥

२८८: “तुवंसि इस्सरा तेसं, सब्बकामसमिद्धिनी ।
अभिजाता महन्तासि, देवकाये पमोदसि ।
देवते पुच्छिताचिक्ख, किस्स कम्मस्सिदं फल”न्ति ॥

२८९: “अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता, पुरिमाय जातिया मनुस्सलोके ।
दुस्सीलकुले सुणिसा अहोसिं, अस्सद्देसु कदरियेसु अहं ॥

२९०: “सद्धा सीलेन सम्पन्ना, संविभागरता सदा ।
पिण्डाय चरमानस्स, अपूवं ते अदासहं ॥

२९१. “तदाहं सस्सुयाचिक्खिं, समणो आगतो इध ।
तस्स अदासहं पूवं, पसन्ना सेहि पाणिभि ॥

२९२. “इतिस्सा सस्सु परिभासि, अविनीतासि त्वं [अविनीता तुवं (सी०)] वधु ।
न मं सम्पुच्छितुं इच्छि, समणस्स ददामहं ॥

२९३. “ततो मे सस्सु कुपिता, पहासि मुसलेन मं ।
कूटङ्गच्छि अवधि मं, नासक्खिं जीवितुं चिरं ॥

२९४. “सा अहं कायस्स भेदा, विप्पमुत्ता ततो चुता ।
देवानं तावतिसानं, उपपन्ना सहब्बतं ॥

२९५. “तेन मेतादिसो वण्णो...पे०...वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती’ति ॥
उळारविमानं पठमं ।

२. उच्छुदायिकाविमानवत्थु

२९६. “ओभासयित्वा पथविं [पठविं (सी० स्या०)] सदेवकं, अतिरोचसि चन्दिमसूरिया विय ।
सिरिया च वण्णेन यसेन तेजसा, ब्रह्माव देवे तिदसे सहिन्दके [सइन्दके (सी०)] ॥

२९७. “पुच्छामि तं उप्पलमालधारिनी, आवेळिनी कञ्चनसन्निभत्तचे ।
अलङ्कते उत्तमवत्थधारिनी, का त्वं सुभे देवते वन्दसे ममं ॥

२९८. “किं त्वं पुरे कम्ममकासि अत्तना, मनुस्सभूता पुरिमाय जातिया ।
दानं सुचिण्णं अथ सीलसंयमं [सञ्जमं (सी०)], केनूपपन्ना सुगतिं यसस्सिनी ।
देवते पुच्छिताचिक्ख, किस्स कम्मस्सिदं फल”न्ति ॥

२९९. “इदानी भन्ते इममेव गामं [गामे (स्या० क०)], पिण्डाय अम्हाकं घरं उपागमि ।
ततो ते उच्छुस्स अदासि खण्डिकं, पसन्नचित्ता अतुलाय पीतिया ॥

३००. “सस्सु च पच्छा अनुयुञ्जते ममं, कहं [कहं मे (पी०)] नु उच्छुं वधुके अवाकिरि [अवाकिरि (स्या० क०)] ।
न छड्डितं नो पन खादितं मया, सन्तस्स भिक्खुस्स सयं अदासहं ॥

३०१. “तुय्हंन्विदं [तुय्हं नु इदं (स्या०)] इस्सरियं अथो मम, इतिस्सा सस्सु परिभासते ममं ।
पीठं गहेत्वा पहारं अदासि मे, ततो चुता कालकताम्हि देवता ॥

३०२. “तदेव कम्मं कुसलं कतं मया, सुखञ्च कम्मं अनुभोमि अत्तना ।
देवेहि सद्धिं परिचारयामहं, मोदामहं कामगुणेहि पञ्चहि ॥

३०३. “तदेव कम्मं कुसलं कतं मया, सुखञ्च कम्मं अनुभोमि अत्तना ।
देविन्दगुत्ता तिदसेहि रक्खिता, समप्पिता कामगुणेहि पञ्चहि ॥
३०४. “एतादिसं पुञ्जफलं अनप्पकं, महाविपाका मम उच्छुदक्खिणा ।
देवेहि सद्धिं परिचारयामहं, मोदामहं कामगुणेहि पञ्चहि ॥
३०५. “एतादिसं पुञ्जफलं अनप्पकं, महाजुतिका मम उच्छुदक्खिणा ।
देविन्दगुत्ता तिदसेहि रक्खिता, सहस्सनेत्तोरिव नन्दने वने ॥
३०६. “तुवञ्च भन्ते अनुकम्पकं विदुं, उपेच्च वन्दिं कुसलञ्च पुच्छिसं ।
ततो ते उच्छुस्स अदासि खण्डिकं, पसन्नचिता अतुलाय पीतिया”ति ॥

उच्छुदायिकाविमानं दुतियं ।

३. पल्लङ्कविमानवत्थु

३०७. “पल्लङ्कसेट्ठे मणिसोण्णचित्ते, पुप्फाभिकिण्णे सयने उळारे ।
तत्थच्छसि देवि महानुभावे, उच्चावचा इद्धि विकुब्बमाना ॥
३०८. “इमा च ते अच्छरायो समन्ततो, नच्चन्ति गायन्ति पमोदयन्ति ।
देविद्धिपत्तासि महानुभावे, मनुस्सभूता किमकासि पुञ्जं ।
केनासि एवं जलितानुभावा, वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥
३०९. “अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता, अट्ठे कुले सुणिसा अहोसिं ।
अक्कोधना भत्तुवसानुवत्तिनी, उपोसथे अप्पमत्ता अहोसिं [अप्पमत्ता उपोसथे (स्या० क०)] ॥
३१०. “मनुस्सभूता दहरा अपापिका [दहरासं पापिका (सी०)], पसन्नचित्ता पतिमाभिराधयिं ।
दिवा च रत्तो च मनापचारिनी, अहं पुरे सीलवती अहोसिं ॥
३११. “पाणातिपाता विरता अचोरिका, संसुद्धकाया सुचिब्रह्मचारिनी ।
अमज्जपा नो च मुसा अभाणिं, सिक्खापदेसु परिपूरकारिनी ॥
३१२. “चातुद्दसिं पञ्चदसिं, या च पक्खस्स अट्ठमी ।
पाटिहारियपक्खञ्च, पसन्नमानसा अहं [अतिपसन्नमानसा (क०)] ॥
३१३. “अट्ठङ्गुपेतं अनुधम्मचारिनी, उपोसथं पीतिमना उपावसिं ।
इमञ्च अरियं अट्ठङ्गवरेहुपेतं, समादियित्वा कुसलं सुखुद्रयं ।
पतिमिह कल्याणी वसानुवत्तिनी, अहोसिं पुब्बे सुगतस्स साविका ॥

३१४. “एतादिसं कुसलं जीवलोके, कम्मं करित्वान विसेसभागिनी ।
कायस्स भेदा अभिसम्परायं, देविद्धिपत्ता सुगतिमिह आगता ॥

३१५. “विमानपासादवरे मनोरमे, परिवारिता अच्छरासङ्गणेन ।
सयंपभा देवगणा रमेन्ति मं, दीघायुकिं देवविमानमागतं”न्ति ।

पल्लङ्कविमानं ततियं ।

४. लताविमानवत्थु

३१६. लता च सज्जा पवरा च देवता, अच्छिमती [अच्छिमुखी (सी०), अच्छिमती (पी० क०) अच्छिमुती (स्या०)]
राजवरस्स सिरीमतो ।
सुता च रज्जो वेस्सवणस्स धीता, राजीमती धम्मगुणेहि सोभथ ॥

३१७. पञ्चेत्थ नारियो आगमंसु न्हायितुं, सीतोदकं उप्पलिनिं सिवं नदिं ।
ता तत्थ न्हायित्वा रमेत्वा देवता, नच्चित्वा गायित्वा सुता लतं ब्रवि [ब्रुवी (सी०)] ॥

३१८. “पुच्छामि तं उप्पलमालधारिनि, आवेळिनि कञ्चनसन्निभत्तचे ।
तिमिरतम्बक्खि नभेव सोभने, दीघायुकी केन कतो यसो तव ॥

३१९. “केनासि भद्रे पतिनो पियतरा, विसिट्ठकल्याणितरस्सु रूपतो ।
पदक्खिणा नच्चगीतवादिते, आचिक्ख नो त्वं नरनारिपुच्छिता”ति ॥

३२०. “अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता, उळारभोगे कुले सुणिसा अहोसिं ।
अक्कोधना भत्तुवसानुवत्तिनी, उपोसथे अप्पमत्ता अहोसिं ॥

३२१. “मनुस्सभूता दहरा अपापिका [दहरासं पापिका (सी०)], पसन्नचित्ता पतिमाभिराधयिं ।
सदेवरं सस्ससुरं सदासकं, अभिराधयिं तमिह कतो यसो मम ॥

३२२. “साहं तेन कुसलेन कम्मुना, चतुब्भि ठानेहि विसेसमज्झगा ।
आयुज्ज वण्णज्ज सुखं बलज्ज, खिड्डारतिं पच्चनुभोमनप्पकं ॥

३२३. “सुतं नु तं भासति यं अयं लता, यं नो अपुच्छिमिह अकित्तयी नो ।
पतिनो किरम्हाकं विसिट्ठ नारीनं, गती च तासं पवरा च देवता ॥

३२४. “पतीसु धम्मं पचराम सब्बा, पतिब्बता यत्थ भवन्ति इत्थियो ।
पतीसु धम्मं पचरित्व [पचरित्वान (क०)] सब्बा, लच्छामसे भासति यं अयं लता ॥

३२५:“सीहो यथा पब्बतसानुगोचरो, महिन्धरं पब्बतमावसित्वा ।
पसह्य हन्त्वा इतरे चतुप्पदे, खुद्वे मिगे खादति मंसभोजनो ॥

३२६:“तथेव सद्धा इध अरियसाविका, भत्तारं निस्साय पतिं अनुब्बता ।
कोधं वधित्वा अभिभुय्य मच्छरं, सग्गम्हि सा मोदति धम्मचारिनी”ति ॥

लताविमानं चतुर्थं ।

५. गुत्तिलविमानं

१. वत्थुत्तमदायिकाविमानवत्थु

३२७:“सत्ततन्तिं सुमधुरं, रामणेय्यं अवाचयिं ।
सो मं रङ्गम्हि अवेहेति, ‘सरणं मे होहि कोसिया’ति ॥

३२८:“अहं ते सरणं होमि, अहमाचरियपूजको ।
न तं जयिस्सति सिस्सो, सिस्समाचरिय जेस्ससी”ति ॥

३२९:“अभिवक्कन्तेन वण्णेन, या त्वं तिड्डसि देवते ।
ओभासेन्ती दिसा सब्बा, ओसधी विय तारका ॥

३३०:“केन तेतादिसो वण्णो, केन ते इध मिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च ते भोगा, ये केचि मनसो पिया ॥

३३१:“पुच्छामि तं देवि महानुभावे, मनुस्सभूता किमकासि पुज्जं ।
केनासि एवं जलितानुभावा, वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥

३३२:सा देवता अत्तमना, मोग्गल्लानेन पुच्छिता ।
पज्जं पुट्ठा वियाकासि, यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

३३३:“वत्थुत्तमदायिका नारी, पवरा होति नरेसु नारीसु ।
एवं पियरूपदायिका मनापं, दिब्बं सा लभते उपेच्च ठानं ॥

३३४:“तस्सा मे पस्स विमानं, अच्छरा कामवणिणीहमस्मि ।
अच्छरासहस्सस्साहं, पवरा [अच्छरासहस्सस्साहं पवरा, (स्या०)] पस्स पुज्जानं विपाकं ॥

३३५:“तेन मेतादिसो वण्णो, तेन मे इध मिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च मे भोगा, ये केचि मनसो पिया ॥

३३६. “अक्खामि ते भिक्खु महानुभाव, मनुस्सभूता यमकासि पुज्जं ।
तेनम्हि एवं जलितानुभावा, वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥

(अनन्तरं चतुरविमानं यथा वत्थुदायिकाविमानं तथा वित्थारेतब्बं [() नत्थि सी० पोत्थके])

२. पुप्फुत्तमदायिकाविमानवत्थु (१)

३३७. “अभिवक्कन्तेन वण्णेन...पे०... ओसधी विय तारका ॥

३३८. “केन तेतादिसो वण्णो...पे०... ये केचि मनसो पिया ॥

३३९. “पुच्छामि तं देवि महानुभावे...पे०...
वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥

३४०. सा देवता अत्तमना...पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

३४१. “पुप्फुत्तमदायिका नारी, पवरा होति नरेसु नारीसु ।
एवं पियरूपदायिका मनापं, दिब्बं सा लभते उपेच्च ठानं ॥

३४२. “तस्सा मे पस्स विमानं, अच्छरा कामवण्णिनीहमस्मि ।
अच्छरासहस्सस्साहं, पवरा पस्स पुज्जानं विपाकं ॥

३४३. “तेन मेतादिसो वण्णो...पे०...
वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥

३. गन्धुत्तमदायिकाविमानवत्थु (२)

३४५. “अभिवक्कन्तेन वण्णेन...पे०... ओसधी विय तारका ॥

३४६. “केन तेतादिसो वण्णो...पे०... ये केचि मनसो पिया ॥

३४७. “पुच्छामि तं देवि महानुभावे...पे०...
वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥

३४८. “सा देवता अत्तमना...पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

३४९. “गन्धुत्तमदायिका नारी, पवरा होति नरेसु नारीसु ।
एवं पियरूपदायिका मनापं, दिब्बं सा लभते उपेच्च ठानं ॥

३५०. “तस्सा मे पस्स विमानं, अच्छरा कामवण्णिनीहमस्मि ।
अच्छरासहस्सस्साहं, पवरा पस्स पुज्जानं विपाकं ॥

३५१. “तेन मेतादिसो वण्णो...पे०...

वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती'ति ॥

४. फलुत्तमदायिकाविमानवत्थु (३)

३५३: "अभिव्वकन्तेन वण्णेन... पे०... ओसधी विय तारका ॥

३५४: "केन तेतादिसो वण्णो... पे०... ये केचि मनसो पिया ॥

३५५: "पुच्छामि तं देवि महानुभावे... पे०...

वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती'ति ॥

३५६: सा देवता अत्तमना... पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

३५७: "फलुत्तमदायिका नारी, पवरा होति नरेसु नारीसु ।

एवं पियरूपदायिका मनापं, दिब्बं सा लभते उपेच्च ठानं ॥

३५८: "तस्सा मे पस्स विमानं, अच्छरा कामवणिणीहमस्मि ।

अच्छरासहस्सस्साहं, पवरा पस्स पुज्जानं विपाकं ॥

३५९: "तेन मेतादिसो वण्णो... पे०... वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती'ति ॥

५. रसुत्तमदायिकाविमानवत्थु (४)

३६१: "अभिव्वकन्तेन वण्णेन... पे०... ओसधी विय तारका ॥

३६२: "केन तेतादिसो वण्णो... पे०... ये केचि मनसो पिया ॥

३६३: "पुच्छामि तं देवि महानुभावे... पे०...

वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती'ति ॥

३६४: सा देवता अत्तमना... पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

३६५: "रसुत्तमदायिका नारी, पवरा होति नरेसु नारीसु ।

एवं पियरूपदायिका मनापं, दिब्बं सा लभते उपेच्च ठानं ॥

३६६: "तस्सा मे पस्स विमानं, अच्छरा कामवणिणीहमस्मि ।

अच्छरासहस्सस्साहं, पवरा पस्स पुज्जानं विपाकं ॥

३६७: "तेन मेतादिसो वण्णो... पे०...

वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती'ति ॥

६. गन्धपञ्चङ्गुलिकदायिकाविमानवत्थु

३६९: "अभिव्वकन्तेन वण्णेन... पे०... ओसधी विय तारका ॥

३७०:“केन तेतादिसो वण्णो...पे०...
वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥

३७२:सा देवता अत्तमना...पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

३७३:“गन्धपञ्चङ्गुलिकं अहमदासिं, कस्सपस्स भगवतो थूपम्हि ।
एवं पियरूपदायिका मनापं, दिब्बं सा लभते उपेच्च ठानं ॥

३७४:“तस्सा मे पस्स विमानं, अच्छरा कामवण्णिनीहमस्मि ।
अच्छरासहस्सस्साहं, पवरा पस्स पुज्जानं विपाकं ॥

३७५:“तेन मेतादिसो वण्णो...पे०... वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥
(अनन्तरं चतुरविमानं यथा गन्धपञ्चङ्गुलिकदायिकाविमानं तथा वित्त्यारेतब्बं [() नत्थि सी० पोत्थके])

७. एकूपोसथविमानवत्थु (१)

३७७:“अभिवक्कन्तेन वण्णेन...पे०...वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥

३८०:सा देवता अत्तमना...पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

३८१:“भिक्षू च अहं भिक्षुनियो च, अद्दसासिं पन्थपटिपन्ने ।
तेसाहं धम्मं सुत्त्वान, एकूपोसथं उपवसिस्सं ॥

३८२:“तस्सा मे पस्स विमानं, अच्छरा कामवण्णिनीहमस्मि ।
अच्छरासहस्सस्साहं, पवरा पस्स पुज्जानं विपाकं ॥

३८३:“तेन मेतादिसो वण्णो...पे०... वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥
८. उदकदायिकाविमानवत्थु (२)

३८५:“अभिवक्कन्तेन वण्णेन...पे०...वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥

३८८:सा देवता अत्तमना...पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

३८९:“उदके ठिता उदकमदासिं, भिक्षुनो चित्तेन विप्पसन्नेन ।
एवं पियरूपदायिका मनापं, दिब्बं सा लभते उपेच्च ठानं ॥

३९०:“तस्सा मे पस्स विमानं, अच्छरा कामवण्णिनीहमस्मि ।
अच्छरासहस्सस्साहं, पवरा पस्स पुज्जानं विपाकं ॥

३९१:“तेन मेतादिसो वण्णो...पे०... वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥
९. उपट्टानविमानवत्थु (३)

३९३. “अभिवक्कन्तेन वण्णेन...पे०... वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥

३९६. सा देवता अत्तमना...पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

३९७. “सस्सुज्जाहं ससुरज्ज, चण्डिके कोधने च फरुसे च ।

अनुसूयिका उपट्ठासिं [सूपट्ठासिं (सी०)], अप्पमत्ता सकेन सीलेन ॥

३९८. “तस्सा मे पस्स विमानं, अच्छरा कामवण्णिनीहमस्मि ।

अच्छरासहस्सस्साहं, पवरा पस्स पुज्जानं विपाकं ॥

३९९. “तेन मेतादिसो वण्णो...पे०... वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥

१०. अपरकम्मकारिनीविमानवत्थु (४)

४०१. “अभिवक्कन्तेन वण्णेन...पे०... वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥

४०४. सा देवता अत्तमना...पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

४०५. “परकम्मकरी [परकम्मकारिनी (स्या०) परकम्मकारी (पी०) अपरकम्मकारिनी (क०)] आसिं, अत्थेनातन्दिता दासी ।

अक्कोधनानतिमानिनी [अनतिमानी (सी० स्या०)], संविभागिनी सकस्स भागस्स ॥

४०६. “तस्सा मे पस्स विमानं, अच्छरा कामवण्णिनीहमस्मि ।

अच्छरासहस्सस्साहं, पवरा पस्स पुज्जानं विपाकं ॥

४०७. “तेन मेतादिसो वण्णो...पे०... वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥

११. खीरोदनदायिकाविमानवत्थु

४०९. “अभिवक्कन्तेन वण्णेन...पे०... ओसधी विय तारका ॥

४१०. “केन तेतादिसो वण्णो...पे०... वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥

४१२. सा देवता अत्तमना...पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

४१३. “खीरोदनं अहमदासिं, भिक्खुनो पिण्डाय चरन्तस्स ।

एवं करित्वा कम्मं, सुगतिं उपपज्ज मोदामि ॥

४१४. “तस्सा मे पस्स विमानं, अच्छरा कामवण्णिनीहमस्मि ।

अच्छरासहस्सस्साहं, पवरा पस्स पुज्जानं विपाकं ॥

४१५. “तेन मेतादिसो वण्णो...पे०... वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥

(अनन्तरं पञ्चवीसतिविमानं यथा खीरोदनदायिकाविमानं तथा वित्थारेतब्बं) [() नत्थि सी० पोत्थके]

१२. फाणितदायिकाविमानवत्थु (१)

४१७:“अभिवक्कन्तेन वण्णेन...पे०... सब्बदिसा पभासती”ति ॥

४२०सा देवता अत्तमना...पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

४२१:“फाणितं अहमदासिं, भिक्खुनो पिण्डाय चरन्तस्स...पे०...” ॥

१३. उच्छुखण्डिकदायिकावत्थु (२)

४२९उच्छुखण्डिकं अहमदासिं, भिक्खुनो पिण्डाय चरन्तस्स...पे०... ॥

१४. तिम्वरुसकदायिकाविमानवत्थु (३)

४३७तिम्वरुसकं अहमदासिं, भिक्खुनो पिण्डाय चरन्तस्स...पे०... ॥

१५. कक्कारिकदायिकाविमानवत्थु (४)

४४५कक्कारिकं अहमदासिं, भिक्खुनो पिण्डाय चरन्तस्स...पे०... ॥

१६. एळालुकदायिकाविमानवत्थु (५)

४५३एळालुकं अहमदासिं, भिक्खुनो पिण्डाय चरन्तस्स...पे०... ॥

१७. वल्लिफलदायिकाविमानवत्थु (६)

४६१वल्लिफलं अहमदासिं, भिक्खुनो पिण्डाय चरन्तस्स...पे०... ॥

१८. फारुसकदायिकाविमानवत्थु (७)

४६९फारुसकं अहमदासिं, भिक्खुनो पिण्डाय चरन्तस्स...पे०... ॥

१९. हत्थप्पतापकदायिकाविमानवत्थु (८)

४७७हत्थप्पतापकं अहमदासिं, भिक्खुनो पिण्डाय चरन्तस्स...पे०... ॥

२०. साकमुट्ठिदायिकाविमानवत्थु (९)

४८५साकमुट्ठिं अहमदासिं, भिक्खुनो पन्थपटिपन्नस्स...पे०... ॥

२१. पुप्फकमुट्ठिदायिकाविमानवत्थु (१०)

४९३पुप्फकमुट्ठिं अहमदासिं, भिक्खुनो पिण्डाय चरन्तस्स...पे०... ॥

२२. मूलकदायिकाविमानवत्थु (११)

५०१मूलकं अहमदासिं, भिक्खुनो पिण्डाय चरन्तस्स...पे०... ॥

२३. निम्बमुट्ठिदायिकाविमानवत्थु (१२)

५०६निम्बमुट्ठिं अहमदासिं, भिक्खुनो पिण्डाय चरन्तस्स...पे०... ॥

२४. अम्बकज्जिकदायिकाविमानवत्थु (१३)

- ५१७ अम्बकज्जिकं अहमदासिं, भिक्खुनो पिण्डाय चरन्तस्स...पे०... ॥
२५. दोणिनिम्मज्जनिदायिकाविमानवत्थु (१४)
- ५२५ दोणिनिम्मज्जनिं [दोणिनिम्मज्जनं (स्या०)] अहमदासिं, भिक्खुनो पिण्डाय चरन्तस्स...पे०... ॥
२६. कायबन्धनदायिकाविमानवत्थु (१५)
- ५३३ कायबन्धनं अहमदासिं, भिक्खुनो पिण्डाय चरन्तस्स...पे०... ॥
२७. अंसबद्धकदायिकाविमानवत्थु (१६)
- ५४१ अंसबद्धकं [अंसवट्टकं (सी०), अंसबन्धनं (क०)] अहमदासिं, भिक्खुनो पिण्डाय चरन्तस्स...पे०... ॥
२८. आयोगपट्टदायिकाविमानवत्थु (१७)
- ५४६ आयोगपट्टं अहमदासिं, भिक्खुनो पिण्डाय चरन्तस्स...पे०... ॥
२९. विधूपनदायिकाविमानवत्थु (१८)
- ५५७ विधूपनं अहमदासिं, भिक्खुनो पिण्डाय चरन्तस्स...पे०... ॥
३०. तालवण्टदायिकाविमानवत्थु (१९)
- ५६५ तालवण्टं अहमदासिं, भिक्खुनो पिण्डाय चरन्तस्स...पे०... ॥
३१. मोरहत्थदायिकाविमानवत्थु (२०)
- ५७३ मोरहत्थं अहमदासिं, भिक्खुनो पिण्डाय चरन्तस्स...पे०... ॥
३२. छत्तदायिकाविमानवत्थु (२१)
- ५८१ छत्तं [छत्तज्य (क०)] अहमदासिं, भिक्खुनो पिण्डाय चरन्तस्स...पे०... ॥
३३. उपाहनदायिकाविमानवत्थु (२२)
- ५८६ उपाहनं अहमदासिं, भिक्खुनो पिण्डाय चरन्तस्स...पे०... ॥
३४. पूवदायिकाविमानवत्थु (२३)
- ५९७ पूवं अहमदासिं, भिक्खुनो पिण्डाय चरन्तस्स...पे०... ॥
३५. मोदकदायिकाविमानवत्थु (२४)
- ६०५ मोदकं अहमदासिं, भिक्खुनो पिण्डाय चरन्तस्स...पे०... ॥
३६. सक्खलिकदायिकाविमानवत्थु (२५)
६१३. “सक्खलिकं [सक्खलिं (सी० स्या०)] अहमदासिं, भिक्खुनो पिण्डाय चरन्तस्स...पे०... ॥
६१४. “तस्सा मे पस्स विमानं, अच्छरा कामवणिणीहमस्मि ।

अच्छरासहस्सस्साहं, पवरा पस्स पुज्जानं विपाकं ॥

६१५. “तेन मेतादिसो वण्णो...पे०...वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥

६१७. “स्वागतं वत मे अज्ज, सुप्पभातं सुहुट्ठितं [सुवुट्ठितं (सी०)] ।

यं अद्दसामि [अद्दसं (सी० स्या०), अद्दसासिं (पी०)] देवतायो, अच्छरा कामवण्णिनियो [कामवण्णियो (सी०)]

॥

६१८. “इमासाहं [तासाहं (स्या० क०)] धम्मं सुत्वा [सुत्वान (स्या० क०)], काहामि कुसलं बहुं ॥

दानेन समचरियाय, सज्जमेन दमेन च ।

स्वाहं तत्थ गमिस्सामि [तत्थेव गच्छामि (क०)], यत्थ गन्त्वा न सोचरे”ति ॥

गुत्तिलविमानं पञ्चमं ।

६. ददल्लविमानवत्थु

६१९. “ददल्लमाना [ददल्लमाना (क०)] वण्णेन, यससा च यसस्सिनी ।

सब्बे देवे तावतिंसे, वण्णेन अतिरोचसि ॥

६२०. “दस्सनं नाभिजानामि, इदं पठमदस्सनं ।

कस्मा काया नु आगम्म, नामेन भाससे मम”न्ति ॥

६२१. “अहं भद्दे सुभद्दासिं, पुब्बे मानुसके भवे ।

सहभरिया च ते आसिं, भगिनी च कनिट्टिका ॥

६२२. “सा अहं कायस्स भेदा, विप्पमुत्ता ततो चुता ।

निम्मानरतीनं देवानं, उपपन्ना सहब्यत”न्ति ॥

६२३. “पहूतकतकल्याणा, ते देवे यन्ति पाणिनो ।

येसं त्वं कित्तयिस्ससि, सुभद्दे जातिमत्तनो ॥

६२४. “अथ [कथं (सी० स्या०)] त्वं केन वण्णेन, केन वा अनुसासिता ।

कीदिसेनेव दानेन, सुब्बतेन यसस्सिनी ॥

६२५. “यसं एतादिसं पत्ता, विसेसं विपुलमज्झगा ।

देवते पुच्छिताचिक्ख, किस्स कम्मस्सिदं फल”न्ति ॥

६२६. “अट्टेव पिण्डपातानि, यं दानं अददं पुरे ।

दक्खिण्येयस्स सङ्गस्स, पसन्ना सेहि पाणिभि ॥

६२७:“तेन मेतादिसो वण्णो...पे०...वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥

६२९:“अहं तथा बहुतरे भिक्खू, सज्जते ब्रह्मचारयो [ब्रह्मचरिनो (स्या०), ब्रह्मचारिये (पी० क०)] ।
तप्पेसिं अन्नपानेन, पसन्ना सेहि पाणिभि ॥

६३०:“तथा बहुतरं दत्त्वा, हीनकायूपगा अहं [अहुं (क० सी०)] ।
कथं त्वं अप्पतरं दत्त्वा, विसेसं विपुलमज्झगा ।
देवते पुच्छिताचिक्ख, किस्स कम्मस्सिदं फल”न्ति ॥

६३१:“मनोभावनीयो भिक्खू, सन्दिट्ठो मे पुरे अहु ।
ताहं भत्तेन [भद्रे (क०)] निमन्तेसिं, रेवतं अत्तनट्ठमं ॥

६३२:“सो मे अत्थपुरेक्खारो, अनुकम्पाय रेवतो ।
सङ्खे देहीति मंवाच, तस्साहं वचनं करिं ॥

६३३:“सा दक्खिणा सङ्गता, अप्पमेय्ये पतिट्ठिता ।
पुग्गलेसु तथा दिन्नं, न तं तव महप्फल”न्ति ॥

६३४:“इदानीवाहं जानामि, सङ्खे दिन्नं महप्फलं ।
साहं गन्त्वा मनुस्सत्तं, वदञ्जू वीतमच्छरा ।
सङ्खे दानानि दस्सामि [सङ्खे दानं दस्सामिहं (स्या०)], अप्पमत्ता पुनप्पुन”न्ति ॥

६३५:“का एसा देवता भद्रे, तथा मन्तयते सह ।
सब्बे देवे तावतिंसे, वण्णेन अतिरोचती”ति ॥

६३६:“मनुस्सभूता देविन्द, पुब्बे मानुसके भवे ।
सहभरिया च मे आसि, भगिनी च कनिट्ठिका ।
सङ्खे दानानि दत्त्वान, कतपुज्जा विरोचती”ति ॥

६३७:“धम्मेन पुब्बे भगिनी, तथा भद्रे विरोचति ।
यं सङ्गमिह अप्पमेय्ये, पतिट्ठापेसि दक्खिणं ॥

६३८:“पुच्छितो हि मया बुद्धो, गिज्झकूटमिह पब्बते ।
विपाकं संविभागस्स, यत्थ दिन्नं महप्फलं ॥

६३९:“यजमानानं मनुस्सानं, पुज्जपेक्खान पाणिनं ।
करोतं ओपधिकं पुज्जं, यत्थ दिन्नं महप्फलं ॥

६४०.

“तं मे बुद्धो वियाकासि, जानं कम्मफलं सकं ।
विपाकं संविभागस्स, यत्थ दिन्नं महप्फलं ॥

६४१[वि० व० ७५०; कथा० ७९८] “चत्तारो च पटिपन्ना, चत्तारो च फले ठिता ।
एस सङ्घो उजुभूतो, पज्जासीलसमाहितो ॥

६४२[वि० व० ७५१; कथा० ७९८] “यजमानानं मनुस्सानं, पुज्जपेक्खान पाणिनं ।
करोतं ओपधिकं पुज्जं, सङ्घे दिन्नं महप्फलं ॥

६४३[वि० व० ७५२; कथा० ७९८] “एसो हि सङ्घो विपुलो महग्गतो, एसप्पमेय्यो उदधीव सागरो ।
एते हि सेट्ठा नरवीरसावका, पभङ्कुरा धम्ममुदीरयन्ति [धम्मकथं उदीरयन्ति (स्या०)] ॥

६४४[वि० व० ७५३; कथा० ७९८] “तेसं सुदिन्नं सुहुतं सुयिट्ठं, ये सङ्घमुद्दिस्स ददन्ति दानं ।
सा दक्खिणा सङ्घगता पतिट्ठिता, महप्फला लोकविदून् [लोकविदूहि (स्या० क०)] वणिगता ॥

६४५[वि० व० ७५४; कथा० ७९८] “एतादिसं यज्जमनुस्सरन्ता [पुज्जमनुस्सरन्ता (स्या० क०)], ये वेदजाता
विचरन्ति लोके ।
विनेय्य मच्छेरमलं समूलं, अनिन्दिता सग्गमुपेन्ति ठान”न्ति ॥

ददल्लविमानं [ददल्लविमानं (क०)] छट्ठं ।

७. पेसवतीविमानवत्थु

६४६:“फलिकरजतहेमजालछन्नं, विविधचित्रतलमद्दसं सुरम्मं ।
ब्यम्हं सुनिम्मितं तोरणूपपन्नं, रुचकुपकिण्णमिदं सुभं विमानं ॥

६४७:“भाति च दस दिसा नभेव सुरियो, सरदे तमोनुदो सहस्सरंसी ।
तथा तपतिमिदं तव विमानं, जलमिव धूमसिखो निसे नभग्गे ॥

६४८:“मुसतीव नयनं सतेरताव [सतेरिताव (स्या० क०)], आकासे ठपितमिदं मनुज्जं ।
वीणामुरजसम्मताळघुट्ठं, इद्धं इन्दपुरं यथा तवेदं ॥

६४९:“पदुमकुमुदुप्पलकुवल्लयं, योधिक [यूधिक (सी०)] बन्धुकनोजका [योथिका भण्डिका नोजका (स्या०)] च
सन्ति ।
सालकुसुमितपुप्फिता असोका, विविधदुमग्गसुगन्धसेवितमिदं ॥

६५०:“सळललबुजभुजक [सुजक (सी० स्या०)] संयुत्ता [सज्जता (सी०)], कुसकसुफुल्लितलतावलम्बिनीहि ।
मणिजालसदिसा यसस्सिनी, रम्मा पोक्खरणी उपट्ठिता ते ॥

६५१: “उदकरुहा च येत्थि पुप्फजाता, थलजा ये च सन्ति रुक्खजाता ।
मानुसकामानुस्सका च दिब्बा, सब्बे तुय्हं निवेसनम्हि जाता ॥

६५२: “किस्स संयमदमस्सयं विपाको, केनासि कम्मफलेनिधूपपन्ना ।
यथा च ते अधिगतमिदं विमानं, तदनुपदं अवचासिळारपम्हे”ति [पखुमेति (सी०)] ॥

६५३: “यथा च मे अधिगतमिदं विमानं, कोञ्चमयूरचकोर [चङ्कोर (क०)] सङ्घचरितं ।
दिब्ब [दिब्ब (सी० पी०)] पिलवहंसराजचिण्णं, दिजकारण्डवकोकिलाभिनदितं ॥

६५४: “नानासन्तानकपुप्फरुक्खविविधा, पाटलिजम्बुअसोकुरुक्खवन्तं ।
यथा च मे अधिगतमिदं विमानं, तं ते पवेदयामि [पवेदिस्सामि (सी०), पवेदिस्सामि (पी०)] सुणोहि भन्ते ॥

६५५: “मगधवरपुरत्थिमेन, नाळकगामो नाम अत्थि भन्ते ।
तत्थ अहोसिं पुरे सुणिसा, पेसवतीति [सेसवतीति (सी० स्या०)] तत्थ जानिसु ममं ॥

६५६: “साहमपचितत्थधम्मकुसलं, देवमनुस्सपूजितं महन्तं ।
उपतिस्सं निब्बुतमप्पमेय्यं, मुदितमना कुसुमेहि अब्भुकिरिं [अब्भोकिरिं (सी० स्या० पी० क०)] ॥

६५७: “परमगतिगतञ्च पूजयित्वा, अन्तिमदेहधरं इसिं उळारं ।
पहाय मानुसकं समुस्सयं, तिदसगता इध मावसामि ठान”न्ति ॥

पेसवतीविमानं सत्तमं ।

८. मल्लिकाविमानवत्थु

६५८: “पीतवत्थे पीतधजे, पीतालङ्कारभूसिते ।
पीतन्तराहि वग्गूहि, अपिळन्धाव सोभसि ॥

६५९: “का कम्बुकायूरधरे [ककम्बुकायूरधरे (स्या०)], कञ्चनावेळभूसिते ।
हेमजालकसञ्छन्ने [पच्छन्ने (सी०)], नानारतनमालिनी ॥

६६०: “सोवण्णमया लोहितङ्गमया [लोहितङ्गमया (सी० स्या०)] च, मुत्तामया वेळुरियमया च ।
मसारगल्ला सहलोहितङ्गा [सहलोहितङ्गा (सी०), सहलोहितका (स्या०)], पारेवत्तक्खीहि मणीहि चित्तता ॥

६६१: “कोचि कोचि एत्थ मयूरसुस्सरो, हंसस्स रज्जो करवीकसुस्सरो ।
तेसं सरो सुय्यति वग्गुरूपो, पञ्चङ्गिकं तूरियमिवप्पवादितं ॥

६६२: “रथो च ते सुभो वग्गु [वग्गू (स्या०)], नानारतनचित्तितो [नानारतनचित्तङ्गो (स्या०)] ।

नानावण्णाहि धातूहि, सुविभत्तोव सोभति ॥

६६३: “तस्मिं रथे कञ्चनबिम्बवण्णे, या त्वं [यत्थ (क० सी० स्या० क०)] ठिता भाससि मं पदेसं ।
देवते पुच्छिताचिक्ख, किस्स कम्मस्सिदं फल”न्ति ॥

६६४: “सोवण्णजालं मणिसोण्णचित्तिं [विचित्तं (क०), चित्तं (सी० स्या०)], मुत्ताचित्तं हेमजालेन छन्नं [सञ्छन्नं (क०)] ।
परिनिब्बुते गोतमे अप्पमेय्ये, पसन्नचित्ता अहमाभिरोपयिं ॥

६६५: “ताहं कम्मं करित्वान, कुसलं बुद्धवणिणं ।
अपेतसोका सुखिता, सम्पमोदामनामया”ति ॥

मल्लिकाविमानं अट्टमं ।

९. विसालक्खिविमानवत्थु

६६६: “का नाम त्वं विसालक्खि [विसालक्खी (स्या०)], रम्मे चित्तलतावने ।
समन्ता अनुपरियासि, नारीगणपुरक्खता [पुरक्खिता (स्या० क०)] ॥

६६७: “यदा देवा तावतिसा, पविसन्ति इमं वनं ।
सयोग्गा सरथा सब्बे, चित्रा होन्ति इधागता ॥

६६८: “तुह्ज्च इध पत्ताय, उय्याने विचरन्तिया ।
काये न दिस्सती चित्तं, केन रूपं तवेदिसं ।
देवते पुच्छिताचिक्ख, किस्स कम्मस्सिदं फल”न्ति ॥

६६९: “येन कम्मेन देविन्द, रूपं मय्हं गती च मे ।
इद्धि च आनुभावो च, तं सुणोहि पुरिन्दद ॥

६७०: “अहं राजगहे रम्मे, सुनन्दा नामुपासिका ।
सद्धा सीलेन सम्पन्ना, संविभागरता सदा ॥

६७१: “अच्छादनञ्च भत्तञ्च, सेनासनं पदीपियं ।
अदासिं उजुभूतेसु, विप्पसन्नेन चेतसा ॥

६७२: “चातुद्दसिं [चतुद्दसिं (पी० क०)] पञ्चदसिं, या च पक्खस्स अट्टमी ।
पाटिहारियपक्खञ्च, अट्टङ्गसुसमागतं ॥

६७३:“उपोसथं उपवसिस्सं, सदा सीलेसु संवुता ।
सज्जमा संविभागा च, विमानं आवसामहं ॥

६७४:“पाणातिपाता विरता, मुसावादा च सज्जता ।
थेय्या च अतिचारा च, मज्जपाना च आरका ॥

६७५:“पञ्चसिक्खापदे रता, अरियसच्चान कोविदा ।
उपासिका चक्खुमतो, गोतमस्स यसस्सिनो ॥

६७६:“तस्सा मे जातिकुला दासी [जातिकुलं आसी (स्या० क०)], सदा मालाभिहारति ।
ताहं भगवतो थूपे, सब्बमेवाभिरोपयिं ॥

६७७:“उपोसथे चहं गन्त्वा, मालागन्धविलेपनं ।
थूपस्मिं अभिरोपेसिं, पसन्ना सेहि पाणिभि ॥

६७८:“तेन कम्मेन देविन्द, रूपं मय्हं गती च मे ।
इद्धी च आनुभावो च, यं मालं अभिरोपयिं ॥

६७९:“यच्च सीलवती आसिं, न तं ताव विपच्चति ।
आसा च पन मे देविन्द, सकदागामिनी सिय”न्ति ॥

विसालक्खिविमानं नवमं ।

१०. पारिच्छत्तकविमानवत्थु

६८०:“पारिच्छत्तके कोविळारे, रमणीये मनोरमे ।
दिब्बमालं गन्थमाना, गायन्ती सम्पमोदसि ॥

६८१:“तस्सा ते नच्चमानाय, अङ्गमङ्गेहि सब्बसो ।
दिब्बा सदा निच्छरन्ति, सवनीया मनोरमा ॥

६८२:“तस्सा ते नच्चमानाय, अङ्गमङ्गेहि सब्बसो ।
दिब्बा गन्था पवायन्ति, सुचिगन्था मनोरमा ॥

६८३:“विवत्तमाना कायेन, या वेणीसु पिळन्धना ॥
तेसं सुय्यति निग्घोसो, तूरिये पञ्चङ्गिके यथा ॥

६८४:“वटंसका वातधुता [वातधूता (सी० स्या०)], वातेन सम्पकम्पिता ।

तेसं सुय्यति निग्घोसो, तूरिये पञ्चङ्गिके यथा ॥

६८५: “यापि ते सिरस्मिं माला, सुचिगन्धा मनोरमा ।
वाति गन्धो दिसा सब्बा, रुक्खो मज्जूसको यथा ॥

६८६: “घायसे तं सुचिगन्धं [सुचिं गन्धं (सी०)], रूपं पस्ससि अमानुसं [मानुसं (पी०)] ।
देवते पुच्छिताचिक्ख, किस्स कम्मस्सिदं फल”न्ति ॥

६८७: “पभस्सरं अच्चिमन्तं, वण्णगन्धेन संयुतं ।
असोकपुप्फमालाहं, बुद्धस्स उपनामयिं ॥

६८८: “ताहं कम्मं करित्वान, कुसलं बुद्धवणिणतं ।
अपेतसोका सुखिता, सम्पमोदामनामया”ति ॥

पारिच्छत्तकविमानं दसमं ।

पारिच्छत्तकवग्गो ततियो निट्ठितो ।

तस्सुद्धानं —

उळारो उच्छु पल्लङ्को, लता च गुत्तिलेन च ।
ददल्लपेसमल्लिका, विसालक्खि पारिच्छत्तको ।
वग्गो तेन पवुच्चतीति ॥

४. मज्झिद्वकवग्गो

१. मज्झिद्वकविमानवत्थु

६८९: “मज्झिद्वके [मज्जेद्वके (सी०)] विमानस्मिं, सोण्णवालुकसन्थते [सोवण्णवालुकसन्थते (स्या० पी०)],
सोवण्णवालिकसन्थते (क०)] ।
पञ्चङ्गिके तूरियेन [तूरियेन (सी० स्या० पी०)], रमसि सुप्पवादिते ॥

६९०: “तम्हा विमाना ओरुय्ह, निम्मिता रतनामया ।
ओगाहसि सालवनं, पुप्फितं सब्बकालिकं ॥

६९१: “यस्स यस्सेव सालस्स, मूले तिट्ठसि देवते ।
सो सो मुज्जति पुप्फानि, ओनमित्वा दुमुत्तमो ॥

६९२: “वातेरितं सालवनं, आधुतं [आधूतं (सी०)] दिजसेवितं ।

वाति गन्धो दिसा सब्बा, रुक्खो मज्जूसको यथा ॥

६९३: “घायसे तं सुचिगन्धं, रूपं पस्ससि अमानुसं ।
देवते पुच्छिताचिक्ख, किस्स कम्मस्सिदं फल”न्ति ॥

६९४: “अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता, दासी अयिरकुले [अयिरकुले (स्या० क०)] अहुं ।
बुद्धं निसिन्नं दिस्वान, सालपुप्फेहि ओकिरिं ॥

६९५: “वटंसकञ्च सुकतं, सालपुप्फमयं अहं ।
बुद्धस्स उपनामेसिं, पसन्ना सेहि पाणिभि ॥

६९६: “ताहं कम्मं करित्वान, कुसलं बुद्धवणिणितं ।
अपेतसोका सुखिता, सम्पमोदामनामया”ति ॥

मज्झिङ्गकविमानं पठमं ।

२. पभस्सरविमानवत्थु

६९७: “पभस्सरवरवण्णनिभे, सुरत्तवत्थवसने [वत्थनिवासने (सी० स्या०)] ।
महिद्धिके चन्दनरुचिरगत्ते, का त्वं सुभे देवते वन्दसे ममं ॥

६९८: “पल्लङ्को च ते महग्घो, नानारतनचित्तितो रुचिरो ।
यत्थ त्वं निसिन्ना विरोचसि, देवराजारिव नन्दने वने ॥

६९९: “किं त्वं पुरे सुचरितमाचरी भद्दे, किस्स कम्मस्स विपाकं ।
अनुभोसि देवलोकस्मिं, देवते पुच्छिताचिक्ख ।
किस्स कम्मस्सिदं फल”न्ति ॥

७००: “पिण्डाय ते चरन्तस्स, मालं फणितञ्च अददं भन्ते ।
तस्स कम्मस्सिदं विपाकं, अनुभोमि देवलोकस्मिं ॥

७०१: “होति च मे अनुतापो, अपरद्धं [अपराधं (स्या०)] दुक्खितञ्च [दुक्कटञ्च (सी०)] मे भन्ते ।
साहं धम्मं नास्सोसिं, सुदेसितं धम्मराजेन ॥

७०२: “तं तं वदामि भद्दन्ते, ‘यस्स मे अनुकम्पियो कोचि ।
धम्मेसु तं समादपेथ’, सुदेसितं धम्मराजेन ॥

७०३: “येसं अत्थि सद्धा बुद्धे, धम्मे च सङ्गरतने ।

ते मं अतिविरोचन्ति, आयुना यससा सिरिया ॥

७०४:“पतापेन वण्णेन उत्तरितरा,
अज्जे महिद्धिकतरा मया देवा”ति ।

पभस्सरविमानं दितियं ।

३. नागविमानवत्थु

७०५:“अलङ्कता मणिकञ्चनाचितं, सोवण्णजालचितं महन्तं ।
अभिरुह गजवरं सुकप्पितं, इधागमा वेहायसं [वेहासयं (सी०)] अन्तलिक्खे ॥

७०६:“नागस्स दन्तेसु दुवेसु निम्मिता, अच्छोदका [अच्छोदिका (सी० क०)] पदुमिनियो सुफुल्ला ।
पदुमेसु च तुरियगणा पभिज्जरे, इमा च नच्चन्ति मनोहरायो ॥

७०७:“देविद्धिपत्तासि महानुभावे, मनुस्सभूता किमकासि पुज्जं ।
केनासि एवं जलितानुभावा, वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥

७०८:“बाराणसियं उपसङ्कमित्वा, बुद्धस्सहं वत्थयुगं अदासिं ।
पादानि वन्दित्वा [वन्दित्व (सी०)] छमा निसीदिं, वित्ता चहं अज्जलिकं अकासिं ॥

७०९:“बुद्धो च मे कञ्चनसन्निभत्तचो, अदेसयि समुदयदुक्खनिच्चतं ।
असङ्कतं दुक्खनिरोधस्सतं, मगं अदेसयि [अदेसेसि (सी०)] यतो विजानिसं ।

७१०:“अप्पायुकी कालकता ततो चुता, उपपन्ना तिदसगणं यसस्सिनी ।
सक्कस्सहं अज्जतरा पजापति, यसुत्तरा नाम दिसासु विस्सुता”ति ॥

नागविमानं ततियं ।

४. अलोमविमानवत्थु

७११:“अभिवक्कन्तेन वण्णेन, या त्वं तिट्ठसि देवते ।
ओभासेन्ती दिसा सब्बा, ओसधी विय तारका ॥

७१२:“केन तेतादिसो वण्णो...पे०...
वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥

७१४सा देवता अत्तमना...पे०... यसस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

७१५:“अहञ्च बाराणसियं, बुद्धस्सादिच्चबन्धुनो ।

अदासिं सुखकुम्मासं, पसन्ना सेहि पाणिभि ॥

७१६: “सुखाय अलोणिकाय च, पस्स फलं कुम्मासपिण्डिया ।
अलोमं सुखितं दिस्वा, को पुज्जं न करिस्सति ॥

७१७: “तेन मेतादिसो वण्णो... पे०... वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती” ति ॥
अलोमविमानं चतुत्थं ।

५. कज्जिकदायिकाविमानवत्थु

७१९: “अभिवक्कन्तेन वण्णेन... पे०... ओसधी विय तारका ॥
७२०: “केन तेतादिसो वण्णो... पे०... वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती” ति ॥
७२२: “देवता अत्तमना... पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥
७२३: “अहं अन्धकविन्दमिह, बुद्धस्सादिच्चबन्धुनो ।
अदासिं कोलसम्पाकं, कज्जिकं तेलधूपितं ॥

७२४: “पिप्फल्या लसुणेन च, मिस्सं लामज्जकेन च ।
अदासिं उजुभूतस्मिं [उजुभूतेसु (क०)], विप्पसन्नेन चेतसा ॥

७२५: “या महेसित्तं कारेय्य, चक्कवत्तिस्स राजिनो ।
नारी सब्बङ्गकल्याणी, भत्तु चानोमदस्सिका ।
एकस्स कज्जिकदानस्स, कलं नाग्घति सोळसिं ॥

७२६: “सतं निक्खा सतं अस्सा, सतं अस्सतरीरथा ।
सतं कज्जासहस्सानि, आमुत्तमणिकुण्डला ।
एकस्स कज्जिकदानस्स, कलं नाग्घन्ति सोळसिं ॥

७२७: “सतं हेमवता नागा, ईसादन्ता उरूळहवा ।
सुवण्णकच्छा मातङ्गा, हेमकप्पनवाससा ।
एकस्स कज्जिकदानस्स, कलं नाग्घन्ति सोळसिं ॥

७२८: “चतुन्नमपि दीपानं, इस्सरं योध कारये ।
एकस्स कज्जिकदानस्स, कलं नाग्घति सोळसिं” न्ति ॥

कज्जिकदायिकाविमानं पञ्चमं ।

६. विहारविमानवत्थु

- ७२९:“अभिवक्कन्तेन वण्णेन...पे०... ओसधी विय तारका ॥
- ७३०:“तस्सा ते नच्चमानाय, अङ्गमङ्गेहि सब्बसो ।
दिब्बा सद्दा निच्छरन्ति, सवनीया मनोरमा ॥
- ७३१:“तस्सा ते नच्चमानाय, अङ्गमङ्गेहि सब्बसो ।
दिब्बा गन्धा पवायन्ति, सुचिगन्धा मनोरमा ॥
- ७३२:“विवत्तमाना कायेन, या वेणीसु पिळन्धना ।
तेसं सुय्यति निग्घोसो, तुरिये पञ्चङ्गिके यथा ॥
- ७३३:“वटंसका वातधुता, वातेन सम्पकम्पिता ।
तेसं सुय्यति निग्घोसो, तुरिये पञ्चङ्गिके यथा ॥
- ७३४:“यापि ते सिरस्मिं माला, सुचिगन्धा मनोरमा ।
वाति गन्धो दिसा सब्बा, रुक्खो मज्जूसको यथा ॥
- ७३५:“घायसे तं सुचिगन्धं, रूपं पस्ससि अमानुसं ।
देवते पुच्छिताचिक्ख, किस्स कम्मस्सिदं फल”न्ति ॥
- ७३६:“सावत्थियं मय्हं सखी भदन्ते, सङ्गस्स कारेसि महाविहारं ।
तत्थप्पसन्ना अहमानुमोदिं, दिस्वा अगारञ्च पियञ्च मेतं ॥
- ७३७:“तायेव मे सुद्धनुमोदनाय, लद्धं विमानब्भुतदस्सनेय्यं ।
समन्ततो सोळसयोजनानि, वेहायसं गच्छति इद्धिया मम ॥
- ७३८:“द्वूल्लयासाविसेयन्ति, विभन्ता भतयोजेमिणा ।
- ७३९:“पोक्खरञ्जो च मे एत्थ, पुथुलोमनिसेविता ।
अच्छोदका [अच्छोदिका (सी०)] विप्पसन्ना, सोण्णवालुकसन्थता ॥
- ७४०:“नानापदुमसञ्छन्ना, पुण्डरीकसमोतता [पण्डरीकसमोनता (सी०)] ।
सुरभी सम्पवायन्ति, मनुञ्जा मालुतेरिता ॥
- ७४१:“जम्बुयो पनसा ताला, नाळिकेरवनानि च ।
अन्तोनिवेसने जाता, नानारुक्खा अरोपिमा ॥
- ७४२:“नानातूरियसङ्गुट्ठं, अच्छरागणघोसितं ।
योपि मं सुपिने पस्से, सोपि वित्तो सिया नरो ॥

७४३: एतादिसं अब्भुतदस्सनेय्यं, विमानं सब्बसोपभं ।
मम कम्मेहि निब्बत्तं, अलं पुज्जानि कातवे”ति ॥

७४४: तायेव ते सुद्धनुमोदनाय, लब्धं विमानब्भुतदस्सनेय्यं ।
या चेव सा दानमदासि नारी, तस्सा गतिं ब्रूहि कुहिं उप्पन्ना [उपपन्ना (क०)] सा”ति ॥

७४५: या सा अहु मय्हं सखी भदन्ते, सङ्गस्स कारेसि महाविहारं ।
विज्जातधम्मा सा अदासि दानं, उप्पन्ना निम्मानरतीसु देवेसु ॥

७४६: पजापती तस्स सुनिम्मितस्स, अचिन्तिया कम्मविपाका तस्स ।
यमेतं पुच्छसि कुहिं उप्पन्ना [उपपन्ना (क०)] साति, तं ते वियाकासिं अनञ्जथा अहं ॥

७४७: तेनहज्जेपि समादपेथ, सङ्गस्स दानानि ददाथ वित्ता ।
धम्मञ्च सुणाथ पसन्नमानसा, सुदुल्लभो लब्धो मनुस्सलाभो ॥

७४८: यं मग्गं मग्गाधिपती अदेसयि [मग्गाधिपत्यदेसयि (सी०)], ब्रह्मस्सरो कञ्चनसन्निभत्तचो ।
सङ्गस्स दानानि ददाथ वित्ता, महप्फला यत्थ भवन्ति दक्खिणा ॥

७४९: खु० पा० ६.६; सु० नि० २२९] “ये पुग्गला अट्ठ सतं पसत्था, चत्तारि एतानि युगानि होन्ति ।
ते दक्खिणेय्या सुगतस्स सावका, एतेसु दिन्नानि महप्फलानि ॥

७५०: [वि० व० ६४१] “चत्तारो च पटिपन्ना, चत्तारो च फले ठिता ।
एस सङ्गो उजुभूतो, पज्जासीलसमाहितो ॥

७५१: [वि० व० ६४२] “यजमानानं मनुस्सानं, पुज्जपेक्खान पाणिनं ।
करोतं ओपधिकं पुज्जं, सङ्गे दिन्नं महप्फलं ॥

७५२: [वि० व० ६४३] “एसो हि सङ्गो विपुलो महग्गतो, एसप्पमेय्यो उदधीव सागरो ।
एतेहि सेट्ठा नरवीरसावका, पभङ्करा धम्ममुदीरयन्ति [नत्थेत्थ पाठभेदो] ॥

७५३: [वि० व० ६४४] “तेसं सुदिन्नं सुहुतं सुयिट्ठं, ये सङ्गमुद्दिस्स ददन्ति दानं ।
सा दक्खिणा सङ्गता पतिट्ठिता, महप्फला लोकविदून् [लोकविदूहि (क०)] वणिग्गता ॥

७५४: एतादिसं यज्जमनुस्सरन्ता, ये वेदजाता विचरन्ति लोके ।
विनेय्य मच्छेरमलं समूलं, अनिन्दिता सग्गमुपेन्ति ठान”न्ति ॥

विहारविमानं छट्ठं ।

भाणवारं दुतियं निद्धितं ।

७. चतुरिथिविमानवत्थु

७५५:“अभिव्वकन्तेन वण्णेन...पे०...वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥

७५६:सा देवता अत्तमना...पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

७५९:“इन्दीवरानं हत्थकं अहमदासिं, भिक्खुनो पिण्डाय चरन्तस्स ।

एसिकानं उण्णतस्मिं, नगरवरे पण्णकते रम्मे ॥

७६०:“तेन मेतादिसो वण्णो...पे०...वण्णो च मे सब्बदिस्सा पभासती”ति ॥

७६२:“अभिव्वकन्तेन वण्णेन...पे०...वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥

७६५:सा देवता अत्तमना...पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

७६६:“नीलुप्पलहत्थकं अहमदासिं, भिक्खुनो पिण्डाय चरन्तस्स ।

एसिकानं उण्णतस्मिं, नगरवरे पण्णकते रम्मे ॥

७६७:“तेन मेतादिसो वण्णो...पे०...वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥

७६९:“अभिव्वकन्तेन वण्णेन...पे०...वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥

७७२:सा देवता अत्तमना...पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

७७३:“ओदातमूलकं हरितपत्तं, उदकस्मिं सरे जातं अहमदासिं ।

भिक्खुनो पिण्डाय चरन्तस्स, एसिकानं उण्णतस्मिं ।

नगरवरे पण्णकते रम्मे ॥

७७४:“तेन मेतादिसो वण्णो...पे०...वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥

७७६:“अभिव्वकन्तेन वण्णेन...पे०...वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥

७७९:सा देवता अत्तमना...पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

७८०:“अहं सुमना सुमनस्स सुमनमकुळानि, दन्तवण्णानि अहमदासिं ।

भिक्खुनो पिण्डाय चरन्तस्स, एसिकानं उण्णतस्मिं ।

नगरवरे पण्णकते रम्मे ॥

७८१:“तेन मेतादिसो वण्णो...पे०...वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥

चतुरिथिविमानं सत्तमं ।

८. अम्बविमानवत्थु

७८३:“दिब्बं ते अम्बवनं रम्मं, पासादेत्थ महल्लको ।

नानातुरियसङ्कुट्ठो, अच्छरागणघोसितो ॥

७८४:“पदीपो चेत्थ जलति, निच्चं सोवण्णयो महा ।
दुस्सफलेहि रुक्खेहि, समन्ता परिवारितो ॥

७८५:“केन तेतादिसो वण्णो...पे०...वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ।

७८७सा देवता अत्तमना...पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

७८८:“अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता, पुरिमाय जातिया मनुस्सलोके ।
विहारं सङ्गस्स कारेसिं, अम्बेहि परिवारितं ॥

७८९:“परियोसिते विहारे, कारेन्ते निट्ठिते महे ।

अम्बेहि छादयित्वान [अम्बे अच्छादयित्वान (सी० स्या०), अम्बेहच्छादयित्वान (पी० क०)], कत्वा दुस्समये
फले ॥

७९०:“पदीपं तत्थ जालेत्वा, भोजयित्वा गणुत्तमं ।
निय्यादेसिं तं सङ्गस्स, पसन्ना सेहि पाणिभि ॥

७९१:“तेन मे अम्बवनं रम्मं, पासादेत्थ महल्लको ।
नानातुरियसङ्कुट्ठो, अच्छरागणघोसितो ॥

७९२:“पदीपो चेत्थ जलति, निच्चं सोवण्णयो महा ।
दुस्सफलेहि रुक्खेहि, समन्ता परिवारितो ॥

७९३:“तेन मेतादिसो वण्णो...पे०...वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥
अम्बविमानं अट्ठमं ।

९. पीतविमानवत्थु

७९५:“पीतवत्थे पीतधजे, पीतालङ्कारभूसिते ।
पीतचन्दनलित्तङ्गे, पीतउप्पलमालिनी [पीतुप्पलमधारिनी (स्या० क०), पीतुप्पलमालिनी (पी०)] ॥

७९६:“पीतपासादसयने, पीतासने पीतभाजने ।
पीतछत्ते पीतरथे, पीतस्से पीतबीजने ॥

७९७:“किं कम्ममकरी भद्दे, पुब्बे मानुसके भवे ।
देवते पुच्छिताचिक्ख, किस्स कम्मस्सिदं फल”न्ति ॥

७९८:“कोसातकी नाम लतत्थि भन्ते, तित्तिका अनभिच्छिता ।
तस्सा चत्तारि पुप्फानि, थूपं अभिहरिं अहं ॥

७९९. “सत्थु सरीरमुद्दिस्स, विप्पसन्नेन चेतसा ।

नास्स मगं अवेक्खिस्सं, न तग्गमनसा [तदग्गमनसा (सी०), तदङ्गमनसा (स्या०)] सती ॥

८००. “ततो मं अवधी गावी, थूपं अपत्तमानसं ।

तज्जाहं अभिसज्जेय्यं, भिय्यो [भीयो (सी० अङ्ग०)] नून इतो सिया ॥

८०१. “तेन कम्मेन देविन्द, मघवा देवकुञ्जरो ।

पहाय मानुसं देहं, तव सहब्ब [सहब्बत (सी० स्या०)] मागता’ति ॥

८०२. इदं सुत्वा तिदसाधिपति, मघवा देवकुञ्जरो ।

तावतिंसे पसादेन्तो, मातलिं एतदब्रवि [एतदब्रवीति (सी०)] ॥

८०३. “पस्स मातलि अच्छेरं, चित्तं कम्मफलं इदं ।

अप्पकम्पि कतं देय्यं, पुज्जं होति महप्फलं ॥

८०४. “नत्थि चित्ते पसन्नम्हि, अप्पका नाम दक्खिणा ।

तथागते वा सम्बुद्धे, अथ वा तस्स सावके ॥

८०५. “एहि मातलि अम्हेपि, भिय्यो भिय्यो महेमसे ।

तथागतस्स धातुयो, सुखो पुज्जान मुच्चयो ॥

८०६. “तिट्ठन्ते निब्बुते चापि, समे चित्ते समं फलं ।

चेतोपणिधिहेतु हि, सत्ता गच्छन्ति सुगतिं ॥

८०७. “बहून् [बहुन् (सी० स्या०)] वत अत्थाय, उप्पज्जन्ति तथागता ।

यत्थ कारं करित्वान, सग्गं गच्छन्ति दायका’ति ॥

पीतविमानं नवमं ।

१०. उच्छुविमानवत्थु

८०८. “ओभासयित्वा पथविं सदेवकं, अतिरोचसि चन्दिमसूरिया विय ।

सिरिया च वण्णेन यसेन तेजसा, ब्रह्माव देवे तिदसे सहिन्दके ॥

८०९. “पुच्छामि तं उप्पलमालधारिनी, आवेळिनी कञ्चनसन्निभत्तचे ।

अलङ्कते उत्तमवत्थधारिनी, का त्वं सुभे देवते वन्दसे ममं ॥

८१०. “किं त्वं पुरे कम्ममकासि अत्तना, मनुस्सभूता पुरिमाय जातिया ।

दानं सुचिण्णं अथ सीलसञ्जमं, केनुपपन्ना सुगतिं यसस्सिनी ।
देवते पुच्छिताचिक्ख, किस्स कम्मस्सिदं फलं”न्ति ॥

८११. “इदानीं भन्ते इममेव गामं, पिण्डाय अम्हाक घरं उपागमि ।
ततो ते उच्छुस्स अदासि खण्डिकं, पसन्नचित्ता अतुलाय पीतिया ।

८१२. “सस्सु च पच्छा अनुयुज्जते ममं, कहं नु उच्छुं वधुके अवाकिरी ।
न छड्डितं नो पन खादितं मया, सन्तस्स भिक्खुस्स सयं अदासहं ॥

८१३. “तुहंन्विदं इस्सरियं अथो मम, इतिस्सा सस्सु परिभासते ममं ।
लेड्डुं गहेत्वा पहारं अदासि मे, ततो चुता कालकताम्हि देवता ॥

८१४. “तदेव कम्मं कुसलं कतं मया, सुखञ्च कम्मं अनुभोमि अत्तना ।
देवेहि सद्धिं परिचारयामहं, मोदामहं कामगुणेहि पञ्चहि ॥

८१५. “तदेव कम्मं कुसलं कतं मया, सुखञ्च कम्मं अनुभोमि अत्तना ।
देविन्दगुत्ता तिदसेहि रक्खिता, समप्पिता कामगुणेहि पञ्चहि ॥

८१६. “एतादिसं पुज्जफलं अनप्पकं, महाविपाका मम उच्छुदक्खिणा ।
देवेहि सद्धिं परिचारयामहं, मोदामहं कामगुणेहि पञ्चहि ॥

८१७. “एतादिसं पुज्जफलं अनप्पकं, महाजुतिका मम उच्छुदक्खिणा ।
देविन्दगुत्ता तिदसेहि रक्खिता, सहस्सनेत्तोरिव नन्दने वने ॥

८१८. “तुवञ्च भन्ते अनुकम्पकं विदुं, उपेच्च वन्दिं कुसलञ्च पुच्छिसं ।
ततो ते उच्छुस्स अदासिं खण्डिकं, पसन्नचित्ता अतुलाय पीतिया”न्ति ॥

उच्छुविमानं दसमं ।

११. वन्दनविमानवत्थु

८१९. “अभिवक्कन्तेन वण्णेन, या त्वं तिड्डसि देवते ।
ओभासेन्ती दिसा सब्बा, ओसधी विय तारका ॥

८२०. “केन तेतादिसो वण्णो... पे० ...
वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”न्ति ॥

८२१. सा देवता अत्तमना... पे० ... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

८२३: “अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता, दिस्वान समणे सीलवन्ते ।
पादानि वन्दित्वा मनं पसादयिं, वित्ता चहं अञ्जलिकं अकासिं ॥

८२४: “तेन मेतादिसो वण्णो... पे०... वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥
वन्दनविमानं एकादसमं ।

१२. रज्जुमालाविमानवत्थु

८२६: “अभिवक्कन्तेन वण्णेन, या त्वं तिट्ठसि देवते ।
हत्थपादे च विग्गह, नच्चसि सुप्पवादिते ॥

८२७: “तस्सा ते नच्चमानाय, अङ्गमङ्गेहि सब्बसो ।
दिब्बा सद्दा निच्छरन्ति, सवनीया मनोरमा ॥

८२८: “तस्सा ते नच्चमानाय, अङ्गमङ्गेहि सब्बसो ।
दिब्बा गन्धा पवायन्ति, सुचिगन्धा मनोरमा ॥

८२९: “विवत्तमाना कायेन, या वेणीसु पिळन्धना ।
तेसं सुय्यति निग्घोसो, तुरिये पञ्चङ्गिके यथा ॥

८३०: “वटंसका वातधुता, वातेन सम्पकम्पिता ।
तेसं सुय्यति निग्घोसो, तुरिये पञ्चङ्गिके यथा ॥

८३१: “यापि ते सिरस्मिं माला, सुचिगन्धा मनोरमा ।
वाति गन्धो दिसा सब्बा, रुक्खो मज्जूसको यथा ॥

८३२: “घायसे तं सुचिगन्धं, रूपं पस्ससि अमानुसं ।
देवते पुच्छिताचिक्ख, किस्स कम्मस्सिदं फल”न्ति ॥

८३३: “दासी अहं पुरे आसिं, गयायं ब्राह्मणस्सहं ।
अप्पपुज्जा अलक्खिका, रज्जुमालाति मं विदुं [विदू (स्या० पी० क०)] ॥

८३४: “अक्कोसानं वधानज्ज, तज्जनाय च उग्गता [उक्कता (सी० स्या०)] ।
कुटं गहेत्वा निक्खम्म, अगच्छिं [आगच्छिं (स्या० क०), अगच्छिं (पी०), गच्छिं (सी०)] उदहारिया
[उदकहारिया (सी०)] ॥

८३५: “विपथे कुटं निक्खपित्वा, वनसण्डं उपागमिं ।
इधेवाहं मरिस्सामि, को अत्थो [क्वत्थोसि (क०), कीवत्थोपि (स्या०)] जीवितेन मे ॥

- ८३६: “दळ्हं पासं करित्वान, आसुम्भित्वान पादपे ।
ततो दिसा विलोकेसिं, को नु खो वनमस्सितो ॥
- ८३७: “तत्थदसासिं सम्बुद्धं, सब्बलोकहितं मुनिं ।
निसिन्नं रुक्खमूलस्मिं, ज्ञायन्तं अकुतोभयं ॥
- ८३८: “तस्सा मे अहु संवेगो, अब्भुतो लोमहंसनो ।
को नु खो वनमस्सितो, मनुस्सो उदाहु देवता ॥
- ८३९: “पासादिकं पसादनीयं, वना निब्बनमागतं ।
दिस्वा मनो मे पसीदि, नायं यादिसकीदिसो ॥
- ८४०: “गुत्तिन्द्रियो ज्ञानरतो, अबहिग्गतमानसो ।
हितो सब्बस्स लोकस्स, बुद्धो अयं [सोयं (सी०)] भविस्सति ॥
- ८४१: “भयभेरवो दुरासदो, सीहोव गुहमस्सितो ।
दुल्लभायं दस्सनाय, पुण्फं ओदुम्बरं यथा ॥
- ८४२: “सो मं मुदूहि वाचाहि, आलपित्वा तथागतो ।
रज्जुमालेति मं वोच, सरणं गच्छ तथागतं ॥
- ८४३: “ताहं गिरं सुणित्वान, नेलं अत्थवतिं सुचिं ।
सण्हं मुदुज्ज वग्गुज्ज, सब्बसोकापनूदनं ॥
- ८४४: “कल्लचित्तज्ज मं जत्वा, पसन्नं सुद्धमानसं ।
हितो सब्बस्स लोकस्स, अनुसासि तथागतो ॥
- ८४५: “इदं दुक्खन्ति मं वोच, अयं दुक्खस्स सम्भवो ।
दुक्ख [अयं (सी० स्या० पी०)] निरोधो मग्गो च [दुक्खनिरोधो च (स्या०)], अज्जसो अमतोगधो ॥
- ८४६: “अनुकम्पकस्स कुसलस्स, ओवादमि अहं ठिता ।
अज्झगा अमतं सन्ति, निब्बानं पदमच्चुतं ॥
- ८४७: “साहं अवट्ठितापेमा, दस्सने अविकम्पिनी ।
मूलजाताय सद्धाय, धीता बुद्धस्स ओरसा ॥
- ८४८: “साहं रमामि कीळामि, मोदामि अकुतोभया ।
दिब्बमालं धारयामि, पिवामि मधुमद्वं ॥

८४९:“सङ्घितुरियसहस्सानि, पटिबोधं करोन्ति मे ।
आळम्बो गग्गरो भीमो, साधुवादी च संसयो ॥

८५०:“पोक्खरो च सुफस्सो च, वीणामोक्खा च नारियो ।
नन्दा चेव सुनन्दा च, सोणादिन्ना सुचिम्हिता ॥

८५१:“अलम्बुसा मिस्सकेसी च, पुण्डरीकातिदारुणी [... तिचारुणी (सी०)] ।
एणीफस्सा सुफस्सा [सुपस्सा (स्या० पी० क०)] च, सुभद्दा [संभद्दा (क०)] मुदुवादिनी ॥

८५२:“एता चज्जा च सेय्यासे, अच्छरानं पबोधिका ।
ता मं कालेनुपागन्त्वा, अभिभासन्ति देवता ॥

८५३:“हन्द नच्चाम गायाम, हन्द तं रमयामसे ।
नयिदं अकतपुज्जानं, कतपुज्जानमेविदं ॥

८५४:“असोकं नन्दनं रम्मं, तिदसानं महावनं ।
सुखं अकतपुज्जानं, इध नत्थि परत्थ च ॥

८५५:“सुखञ्च कतपुज्जानं, इध चेव परत्थ च ।
तेसं सहव्यकामानं, कत्तब्बं कुसलं बहुं ।
कतपुज्जा हि मोदन्ति, सग्गे भोगसमङ्गिनो ॥

८५६:“बहूनं वत अत्थाय, उप्पज्जन्ति तथागता ।
दक्खिण्येय्या मनुस्सानं, पुज्जखेत्तानमाकरा ।
यत्थ कारं करित्वान, सग्गे मोदन्ति दायका”ति ॥

रज्जुमालाविमानं द्वादसमं ।

मज्जिद्वकवग्गो चतुत्थो निद्वितो ।

तस्सुद्धानं —

मज्जिद्व पभस्सरा नागा, अलोमाकज्जिकदायिका ।
विहारचतुरित्थम्बा, पीता उच्छुवन्दनरज्जुमाला च ।
वग्गो तेन पवुच्चतीति ॥

इत्थिविमानं समत्तं ।

२. पुरिसविमानं

५. महारथवग्गो

१. मण्डूकदेवपुत्तविमानवत्थु

८५७: “को मे वन्दति पादानि, इद्धिया यससा जलं ।
अभिवक्कन्तेन वण्णेन, सब्बा ओभासयं दिसा”ति ॥

८५८: “मण्डूकोहं पुरे आसिं, उदके वारिगोचरो ।
तव धम्मं सुणन्तस्स, अवधी वच्छपालको ॥

८५९: “मुहुत्तं चित्तपसादस्स, इद्धिं पस्स यसञ्च मे ।
आनुभावञ्च मे पस्स, वण्णं पस्स जुतिञ्च मे ॥

८६०: “ये च ते दीघमद्धानं, धम्मं अस्सोसुं गोतम ।
पत्ता ते अचलद्धानं, यत्थ गन्त्वा न सोचरे”ति ॥

मण्डूकदेवपुत्तविमानं पठमं ।

२. रेवतीविमानवत्थु

८६१: [ध० प० २१९ धम्मपदे] “चिरप्पवासिं पुरिसं, दूरतो सोत्थिमागतं ।
जातिमिच्छा सुहज्जा च, अभिनन्दन्ति आगतं ।

८६२: [ध० प० २२० धम्मपदे] “तथेव कतपुञ्जम्पि, अस्मा लोका परं गतं ।
पुञ्जानि पटिगण्हन्ति, पियं जातीव आगतं ॥

८६३: [पे० व० ७१४] “उट्ठेहि रेवते सुपापधम्मे, अपारुतद्वारे [अपारुभं द्वारं (सी० स्या०), अपारुतद्वारं (पी० क०)]
अदानसीले ।
नेस्साम तं यत्थ थुनन्ति दुग्गता, समप्पिता नेरयिका दुक्खेना”ति ॥

८६४: इच्चेव [इच्चेवं (स्या० क०)] वत्त्वान यमस्स दूता, ते द्वे यक्खा लोहितक्खा ब्रहन्ता ।
पच्चेकबाहासु गहेत्वा रेवतं, पक्कामयुं देवगणस्स सन्तिके ॥

८६५: “आदिच्चवण्णं रुचिरं पभस्सरं, ब्यम्हं सुभं कञ्चनजालछन्नं ।
कस्सेतमाकिण्णजनं विमानं, सूरियस्स रंसीरिव जोतमानं ॥

८६६: “नारीगणा चन्दनसारलित्ता [चन्दनसारानुलित्ता (स्या०)], उभतो विमानं उपसोभयन्ति ।
तं दिस्सति सूरियसमानवण्णं, को मोदति सग्गपत्तो विमाने”ति ॥

८६७: “बाराणसियं नन्दियो नामासि, उपासको अमच्छरी दानपति वदञ्जू ।
तस्सेतमाकिण्णजनं विमानं, सूरियस्स रंसीरिव जोतमानं ॥

८६८: “नारीगणा चन्दनसारलित्ता, उभतो विमानं उपसोभयन्ति ।
तं दिस्सति सूरियसमानवण्णं, सो मोदति सग्गपत्तो विमाने”ति ॥

८६९: “नन्दियस्साहं भरिया, अगारिनी सब्बकुलस्स इस्सरा ।
भत्तु विमाने रमिस्सामि दानहं, न पत्थये निरयं दस्सनाया”ति ॥

८७०: “एसो ते निरयो सुपापधम्मे, पुञ्जं तथा अकतं जीवलोके ।
न हि मच्छरी रोसको पापधम्मो, सग्गूपगानं लभति सहब्बत”न्ति ॥

८७१: “किं नु गूथञ्च मुत्तञ्च, असुची पटिदिस्सति ।
दुग्गन्धं किमिदं मीळ्हं, किमेतं उपवायती”ति ॥

८७२: “एस संसवको नाम, गम्भीरो सतपोरिसो ।
यत्थ वस्ससहस्सानि, तुवं पच्चसि रेवते”ति ॥

८७३: “किं नु कायेन वाचाय, मनसा दुक्कटं कतं ।
केन संसवको लद्धो, गम्भीरो सतपोरिसो”ति ॥

८७४: “समणे ब्राह्मणे चापि, अञ्जे वापि वनिब्बके [वणिब्बके (स्या० क०)] ।
मुसावादेन वञ्चेसि, तं पापं पकतं तथा ॥

८७५: “तेन संसवको लद्धो, गम्भीरो सतपोरिसो ।
तत्थ वस्ससहस्सानि, तुवं पच्चसि रेवते ॥

८७६: “हत्थेपि छिन्दन्ति अथोपि पादे, कण्णेपि छिन्दन्ति अथोपि नासं ।
अथोपि काकोळगणा समेच्च, सङ्गम्म खादन्ति विफन्दमान”न्ति ॥

८७७: “साधु खो मं पटिनेथ, काहामि कुसलं बहुं ।
दानेन समचरियाय, संयमेन दमेन च ।
यं कत्वा सुखिता होन्ति, न च पच्छानुत्तप्परे”ति ॥

८७८: “पुरे तुवं पमज्जित्वा, इदानि परिदेवसि ।

सयं कतानं कम्मानं, विपाकं अनुभोस्ससी'ति ॥

८७९: “को देवलोकतो मनुस्सलोकं, गन्त्वान पुटो मे एवं वदेय्य ।
‘निक्खित्तदण्डेसु ददाथ दानं, अच्छादनं सेय्य [सयन (सी०)] मथन्नपानं ।
नहि मच्छरी रोसको पापधम्मो, सग्गूपगानं लभति सहब्यतं’ ॥

८८०: “साहं नून इतो गन्त्वा, योनिं लब्धान मानुसिं ।
वदञ्जू सीलसम्पन्ना, काहामि कुसलं बहुं ।
दानेन समचरियाय, संयमेन दमेन च ॥

८८१: “आरामानि च रोपिस्सं, दुग्गे सङ्कमनानि च ।
पपञ्च उदपानञ्च, विप्पसन्नेन चेतसा ॥

८८२: “चातुदसिं पञ्चदसिं, या च पक्खस्स अट्टमी ।
पाटिहारियपक्खञ्च, अट्टङ्गसुसमागतं ॥

८८३: “उपोसथं उपवसिस्सं, सदा सीलेसु संवुता ।
न च दाने पमज्जिस्सं, सामं दिट्ठमिदं मया’ति ।

८८४: “इच्चेवं विप्पलपन्तिं, फन्दमानं ततो ततो ।
खिपिंसु निरये घोरे, उद्धपादं अवंसिरं ॥

८८५: “अहं पुरे मच्छरिनी अहोसिं, परिभासिका समणब्राह्मणानं ।
वितथेन च सामिकं वञ्चयित्वा, पच्चामहं निरये घोररूपे’ति ॥

रेवतीविमानं द्रुतियं ।

३. छत्तमाणवकविमानवत्थु

८८६: “ये वदतं पवरो मनुजेसु, सक्कमुनी भगवा कतकिच्चो ।
पारगतो बलवीरियसमङ्गी [बलवीरसमङ्गी (क०)], तं सुगतं सरणत्थमुपेहि ॥

८८७: “रागविरागमनेजमसोकं, धम्ममसङ्खतमप्पटिकूलं ।
मधुरमिमं पगुणं सुविभत्तं, धम्ममिमं सरणत्थमुपेहि ॥

८८८: “यत्थ च दिन्न महप्फलमाहु, चतूसु सुचीसु पुरिसयुगेसु ।
अट्ठ च पुग्गलधम्मदसा ते, सङ्गमिमं सरणत्थमुपेहि ॥

८८९. “न तथा तपति नभे सूरियो, चन्दो च न भासति न फुस्सो ।
यथा अतुलमिदं महप्पभासं, को नु त्वं तिदिवा महिं उपागा ॥
८९०. “छिन्दति रंसी पभङ्करस्स, साधिकवीसतियोजनानि आभा ।
रत्तिमपि यथा दिवं करोति, परिसुद्धं विमलं सुभं विमानं ॥
८९१. “बहुपदुमविचित्रपुण्डरीकं, वोकिण्णं कुसुमेहि नेकचित्तं ।
अरजविरजहेमजालछन्नं, आकासे तपति यथापि सूरियो ॥
८९२. “रत्तम्बरपीतवससाहि, अगरुपियङ्गुचन्दनुस्सदाहि ।
कञ्चनतनुसन्निभत्तचाहि, परिपूरं गगनं व तारकाहि ॥
८९३. “नरनारियो [नरनारी (क०), नारियो (?)] बहुकेत्थनेकवण्णा, कुसुमविभूसिताभरणेत्य सुमना ।
अनिलपमुञ्चिता पवन्ति [पवायन्ति (क०)] सुरभिं, तपनियवितता सुवण्णछन्ना [सुवण्णच्छादना (सी०)] ॥
८९४. “किस्स संयमस्स [समदमस्स (सी०)] अयं विपाको, केनासि कम्मफलेनिधूपपन्नो ।
यथा च ते अधिगतमिदं विमानं, तदनुपदं अवचासि इङ्ग पुट्ठो”ति ॥
८९५. “सयमिध [यमिध (सी० स्या० पी०)] पथे समेच्च माणवेन, सत्थानुसासि अनुकम्पमानो ।
तव रतनवरस्स धम्मं सुत्वा, करिस्सामीति च ब्रवित्थ छत्तो ॥
८९६. “जिनवरपवरं [जिनपवरं (स्या० क०)] उपेहि [उपेमि (बहूसु)] सरणं, धम्मञ्चापि तथेव भिक्खुसङ्गं ।
नोति पठमं अवोचहं [अवोचाहं (सी० स्या० क०)] भन्ते, पच्छा ते वचनं तथेवकासिं ॥
८९७. “मा च पाणवधं विविधं चरस्सु असुचिं,
न हि पाणेषु असञ्जतं अवण्णयिंसु सप्पञ्जा ।
नोति पठमं अवोचहं भन्ते,
पच्छा ते वचनं तथेवकासिं ॥
८९८. “मा च परजनस्स रक्खितम्पि, आदातब्बममज्जित्थो [ममज्जित्थ (सी० पी०)] अदिन्नं ।
नोति पठमं अवोचहं भन्ते, पच्छा वचनं तथेवकासिं ॥
८९९. “मा च परजनस्स रक्खितायो, परभरिया अगमा अनरियमेतं ।
नोति पठमं अवोचहं भन्ते, पच्छा ते वचनं तथेवकासिं ।
९००. “मा च वितथं अज्जथा अभाणि,
न हि मुसावादं अवण्णयिंसु सप्पञ्जा ।
नोति पठमं अवोचहं भन्ते, पच्छा ते वचनं तथेवकासिं ॥

१०१. “येन च पुरिसस्स अपेति सज्जा, तं मज्जं परिवज्जयस्सु सब्बं ।
नोति पठमं अवोचहं भन्ते, पच्छा ते वचनं तथेवकासिं ॥
१०२. “स्वाहं इध पज्च सिक्खा करित्वा, पटिपज्जित्वा तथागतस्स धम्मे ।
द्वेपथमगमासिं चोरमज्झे, ते मं तत्थ वधिसु भोगहेतु ॥
१०३. “एत्तकमिदं अनुस्सरामि कुसलं, ततो परं न मे विज्जति अज्जं ।
तेन सुचरितेन कम्मुनाहं [कम्मनाहं (सी०)], उप्पन्नो [उपपन्नो (बहूसु)] तिदिवेसु कामकामी ॥
१०४. “पस्स खणमुत्तसज्जमस्स, अनुधम्मप्पटिपत्तिया विपाकं ।
जलमिव यससा समेक्खमाना, बहुका मं पिहयन्ति हीनकम्मा ॥
१०५. “पस्स कतिपयाय देसनाय, सुगतिज्चम्हि गतो सुखज्च पत्तो ।
ये च ते सततं सुणन्ति धम्मं, मज्जे ते अमतं फुसन्ति खेमं ॥
१०६. “अप्पमि कतं महाविपाकं, विपुलं होति [विपुलफलं (क०)] तथागतस्स धम्मे ।
पस्स कतपुज्जताय छत्तो, ओभासेति पथविं यथापि सूरियो ॥
१०७. “किमिदं कुसलं किमाचरेम, इच्चेके हि समेच्च मन्तयन्ति ।
ते मयं पुनरेव [पुनपि (?)] लद्ध मानुसत्तं, पटिपन्ना विहरेमु सीलवन्तो ॥
१०८. “बहुकारो अनुकम्पको च सत्था, इति मे सति अगमा दिवा दिवस्स ।
स्वाहं उपगतोम्हि सच्चनामं, अनुकम्पस्सु पुनपि सुणेमु [सुणोम (सी०), सुणोमि (स्या०)] धम्मं ॥
१०९. “ये चिध [येध (सी० स्या० पी०), ये इध (क०)] पजहन्ति कामरागं, भवरागानुसयज्च पहाय मोहं ।
न च ते पुनमुपेन्ति गब्भसेय्यं, परिनिब्बानगता हि सीतिभूता”ति ॥

छत्तमाणवकविमानं ततियं ।

४. कक्कटकरसदायकविमानवत्थु

११०. “उच्चमिदं मणिथूणं विमानं, समन्ततो द्वादस योजनानि ।
कूटागारा सत्तसता उळारा, वेळुरियथम्भा रुचकत्थता [रुचिरत्थता (स्या० क०) ६४६ गाथायं
“रुचकुपकिण्णं”ति पदस्स संवण्णना पस्सितब्बा] सुभा ॥
१११. “तत्थच्छसि पिवसि खादसि च, दिब्बा च वीणा पवदन्ति वग्गुं [वग्गु (सी० क०), वग्गू (स्या०)] ।
दिब्बा रसा कामगुणेत्थ पज्च, नारियो च नच्चन्ति सुवण्णछन्ना ॥

९१२. “केन तेतादिसो वण्णो, केन ते इध मिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च ते भोगा, ये केचि मनसो पिया ॥

९१३. “पुच्छामि तं देव महानुभाव, मनुस्सभूतो किमकासि पुज्जं ।
केनासि एवं जलितानुभावो, वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥

९१४. सो देवपुत्तो अत्तमनो, मोग्गल्लानेन पुच्छितो ।
पज्जं पुट्ठो वियाकासि, यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

९१५. “सतिसमुप्पादकरो, द्वारे कक्कटको ठितो ।
निष्ठितो जातरूपस्स, सोभति दसपादको ॥

९१६. “तेन मेतादिसो वण्णो, तेन मे इध मिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च मे भोगा, ये केचि मनसो पिया ॥

९१७. “अक्खामि ते भिक्खु महानुभाव, मनुस्सभूतो यमकासि पुज्जं ।
तेनमिहि एवं जलितानुभावो, वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥

कक्कटकरसदायकविमानं चतुर्थं ।

(अनन्तरं पञ्चविमानं यथा कक्कटकरसदायकविमानं तथा वित्थारेतब्बं)

५. द्वारपालविमानवत्थु

९१८. “उच्चमिदं मणिथूणं विमानं, समन्ततो द्वादस योजनानि ।
कूटागारा सत्तसता उळारा, वेळुरियथम्भा रुचकत्थता सुभा ॥

९१९. “तत्थच्छसि पिवसि खादसि च, दिब्बा च वीणा पवदन्ति वग्गुं ।
दिब्बा रसा कामगुणेत्य पञ्च, नारियो च नच्चन्ति सुवण्णछन्ना ॥

९२०. “केन तेतादिसो वण्णो...पे०... वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥

९२१. सो देवपुत्तो अत्तमनो, मोग्गल्लानेन पुच्छितो ।
पज्जं पुट्ठो वियाकासि, यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

९२३. “दिब्बं ममं वस्ससहस्समायु, वाचाभिगीतं मनसा पवत्तितं ।
एत्तावता ठस्सति पुज्जकम्मो, दिब्बेहि कामेहि समङ्गिभूतो ॥

९२४. “तेन मेतादिसो वण्णो...पे०... वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥

द्वारपालविमानं पञ्चमं ।

६. पठमकरणीयविमानवत्थु

१२६. “उच्चमिदं मणिथूणं विमानं, समन्ततो द्वादस योजनानि ।

कूटागारा सत्तसता उळारा, वेळुरियथम्भा रुचकत्थता सुभा ॥

१२७. “तत्थच्छसि पिवसि खादसि च, दिब्बा च वीणा पवदन्ति वग्गुं ।

दिब्बा रसा कामगुणेत्य पञ्च, नारियो च नच्चन्ति सुवण्णछन्ना ॥

१२८. “केन तेतादिसो वण्णो... पे०...

वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती’ति ॥

१२९. सो देवपुत्तो अत्तमनो... पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

१३०. “करणीयानि पुज्जानि, पण्डितेन विजानता ।

सम्मगतेसु बुद्धेसु, यत्थ दिन्नं महप्फलं ॥

१३१. “अत्थाय वत मे बुद्धो, अरज्जा गाममागतो ।

तत्थ चित्तं पसादेत्वा, तावतिसूपगो अहं [अहुं (सी०)] ॥

१३२. “तेन मेतादिसो वण्णो... पे०... वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती’ति ॥

पठमकरणीयविमानं छट्ठं ।

७. दुतियकरणीयविमानवत्थु

१३३. “उच्चमिदं मणिथूणं विमानं, समन्ततो द्वादस योजनानि ।

कूटागारा सत्तसता उळारा, वेळुरियथम्भा रुचकत्थता सुभा ॥

१३४. “तत्थच्छसि पिवसि खादसि च, दिब्बा च वीणा पवदन्ति वग्गुं ।

दिब्बा रसा कामगुणेत्य पञ्च, नारियो च नच्चन्ति सुवण्णछन्ना ॥

१३५. “केन तेतादिसो वण्णो... पे०... वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती’ति ॥

१३६. सो देवपुत्तो अत्तमनो... पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

१३७. “करणीयानि पुज्जानि, पण्डितेन विजानता ।

सम्मगतेसु भिक्खूसु, यत्थ दिन्नं महप्फलं ॥

१३८. “अत्थाय वत मे भिक्खु, अरज्जा गाममागतो ।

तत्थ चित्तं पसादेत्वा, तावतिसूपगो अहं ॥

१४२:“तेन मेतादिसो वण्णो...पे०...
वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥

दुतियकरणीयविमानं सत्तमं ।

८. पठमसूचिविमानवत्थु

१४४:“उच्चमिदं मणिथूणं विमानं, समन्ततो द्वादस योजनानि ।
कूटागारा सत्तसता उळारा, वेळुरियथम्भा रुचकत्थता सुभा ॥

१४५:“तत्थच्छसि पिवसि खादसि च, दिब्बा च वीणा पवदन्ति वग्गुं ।
दिब्बा रसा कामगुणेत्य पञ्च, नारियो च नच्चन्ति सुवण्णछन्ना ॥

१४६:“केन तेतादिसो वण्णो...पे०... वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥

१४८:सो देवपुत्तो अत्तमनो...पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

१४९:“यं ददाति न तं होति,
यञ्चेव दज्जा तञ्चेव सेय्यो ।
सूचि दिन्ना सूचिमेव सेय्यो ॥

१५०:“तेन मेतादिसो वण्णो...पे०... वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥
पठमसूचिविमानं अट्ठमं ।

९. दुतियसूचिविमानवत्थु

१५२:“उच्चमिदं मणिथूणं विमानं, समन्ततो द्वादस योजनानि ।
कूटागारा सत्तसता उळारा, वेळुरियथम्भा रुचकत्थता सुभा ॥

१५३:“तत्थच्छसि पिवसि खादसि च, दिब्बा च वीणा पवदन्ति वग्गुं ।
दिब्बा रसा कामगुणेत्य पञ्च, नारियो च नच्चन्ति सुवण्णछन्ना ॥

१५४:“केन तेतादिसो वण्णो...पे०... वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥

१५६:सो देवपुत्तो अत्तमनो...पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

१५७:“अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूतो, पुरिमजातिया मनुस्सलोके ॥

१५८:“अद्दसं विरजं भिक्खुं, विप्पसन्नमनाविलं ।
तस्स अदासहं सूचिं, पसन्नो सेहि पाणिभि ॥

१५९:“तेन मेतादिसो वण्णो...पे०... वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥
दुतियसूचिविमानं नवमं ।

१०. पठमनागविमानवत्थु

१६१. “सुसुक्कखन्धं अभिरुहं नागं, अकाचिनं दन्तिं बलिं महाजवं ।
अभिरुहं गजवरं [गजं वरं (स्या०)] सुकण्ठितं, इधागमा वेहायसं अन्तलिकखे ॥
१६२. “नागस्स दन्तेसु दुवेसु निम्मिता, अच्छोदका पदुमिनियो सुफुल्ला ।
पदुमेसु च तुरियगणा पवज्जरे, इमा च नच्चन्ति मनोहरायो ॥
१६३. “देविद्धिपत्तोसि महानुभावो, मनुस्सभूतो किमकासि पुज्जं ।
केनासि एवं जलितानुभावो, वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥
१६४. सो देवपुत्तो अत्तमनो, मोग्गल्लानेन पुच्छितो ।
पज्जं पुट्ठो वियाकासि, यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥
१६५. “अट्ठेव मुत्तपुप्फानि, कस्सपस्स महेसिनो [भगवतो (स्या० क०)] ।
थूपस्मिं अभिरोपेसिं, पसन्नो सेहि पाणिभि ॥
१६६. “तेन मेतादिसो वण्णो...पे०...वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥
पठमनागविमानं दसमं ।

११. दुतियनागविमानवत्थु

१६८. “महन्तं नागं अभिरुहं, सब्बसेतं गजुत्तमं ।
वना वनं अनुपरियासि, नारीगणपुरक्खतो ।
ओभासेन्तो दिसा सब्बा, ओसधी विय तारका ॥
१६९. “केन तेतादिसो वण्णो...पे०...वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥
१७१. सो देवपुत्तो अत्तमनो, वङ्गीसेनेव पुच्छितो ।
पज्जं पुट्ठो वियाकासि, यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥
१७२. “अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूतो, उपासको चक्खुमतो अहोसिं ।
पाणातिपाता विरतो अहोसिं, लोके अदिन्नं परिवज्जयिस्सं ॥
१७३. “अमज्जपो नो च मुसा अभाणिं [अभासिं (सी० क०)], सकेन दारेन च तुट्ठो अहोसिं ।
अन्नञ्च पानञ्च पसन्नचित्तो, सक्कच्च दानं विपुलं अदासिं ॥
१७४. “तेन मेतादिसो वण्णो...पे०...वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥
दुतियनागविमानं एकादसमं ।

१२. ततियनागविमानवत्थु

१७६: “को नु दिब्बेन यानेन, सब्बसेतेन हत्थिना ।

तुरियताळितनिग्घोसो, अन्तलिक्खे महीयति ॥

१७७: “देवता नुसि गन्धब्बो, अदु [आदु (सी० स्या०)] सक्को पुरिन्ददो ।

अजानन्ता तं पुच्छाम, कथं जानेमु तं मय”न्ति ॥

१७८: “नम्हि देवो न गन्धब्बो, नापि [नाम्हि (क०)] सक्को पुरिन्ददो ।

सुधम्मा नाम ये देवा, तेसं अज्जतरो अह”न्ति ॥

१७९: “पुच्छाम देवं सुधम्मं [देव सुधम्म (स्या०), देव सुधम्मं (क०)], पुथुं कत्त्वान अज्जलिं ।

किं कत्वा मानुसे कम्मं, सुधम्मं उपपज्जती”ति ॥

१८०: “उच्छागारं तिणागारं, वत्थागारञ्च यो ददे ।

तिण्णं अज्जतरं दत्त्वा, सुधम्मं उपपज्जती”ति ॥

ततियनागविमानं द्वादसमं ।

१३. चूळरथविमानवत्थु

१८१: “दळ्ढधम्मा निसारस्स, धनुं ओलुब्भ तिट्ठसि ।

खत्तियो नुसि राजज्जो, अदु लुद्धो वनेचरो”ति [वनाचरोति (स्या० क०)] ॥

१८२: “अस्सकाधिपतिस्साहं, भन्ते पुत्तो वनेचरो ।

नामं मे भिक्खु ते ब्रूमि, सुजातो इति मं विदू [विदुं (सी०)] ॥

१८३: “मिगे गवेसमानोहं, ओगाहन्तो ब्रहावनं ।

मिगं तज्जेव [मिगं गन्त्वेव (स्या०), मिगवधञ्च (क०)] नाद्वक्खिं, तज्ज दिस्वा ठितो अह”न्ति ॥

१८४: “स्वागतं ते महापुज्ज, अथो ते अदुरागतं ।

एत्तो उदकमादाय, पादे पक्खालयस्सु ते ॥

१८५: “इदम्पि पानीयं सीतं, आभतं गिरिगम्भरा ।

राजपुत्त ततो पित्वा [पीत्वा (सी० स्या०)], सन्थतस्मिं उपाविसा”ति ॥

१८६: “कल्याणी वत ते वाचा, सवनीया महामुनि ।

नेला अत्थवती [चत्थवती (सी०)] वग्गु, मन्त्वा [मन्ता (स्या० पी० क०)] अत्थञ्च भाससि [भाससे (सी०)] ॥

१८७. “का ते रति वने विहरतो, इसिनिसभ वदेहि पुट्ठो ।
तव वचनपथं निसामयित्वा, अत्थधम्मपदं समाचरेमसे”ति ॥
१८८. “अहिंसा सब्बपाणीनं, कुमारम्हाक रुच्चति ।
थेय्या च अतिचारा च, मज्जपाना च आरति ॥
१८९. “आरति समचरिया च, बाहुसच्चं कतञ्जुता ।
दिट्ठेव धम्मे पासंसा, धम्मा एते पसंसियाति ॥
१९०. “सन्तिके मरणं तुहं, ओरं मासेहि पञ्चहि ।
राजपुत्त विजानाहि, अत्तानं परिमोचया”ति ॥
१९१. “कतमं स्वाहं जनपदं गन्त्वा, किं कम्मं किञ्च पोरिसं ।
काय वा पन विज्जाय, भवेय्यं अजरामरो”ति ॥
१९२. “न विज्जते सो पदेसो, कम्मं विज्जा च पोरिसं ।
यत्थ गन्त्वा भवे मच्चो, राजपुत्ताजरामरो ॥
१९३. “महद्धना महाभोगा, रट्ठवन्तोपि खत्तिया ।
पहूतधनधज्जासे, तेपि नो [तेपि न (बहूसु)] अजरामरा ॥
१९४. “यदि ते सुता अन्धकवेण्डुपुत्ता [अन्धकवेण्डुपुत्ता (सी०), अण्डकवेण्डुपुत्ता (स्या० क०)], सूरा वीरा
विवकन्तप्पहारिनो ।
तेपि आयुक्खयं पत्ता, विद्धस्ता सस्सतीसमा ॥
१९५. “खत्तिया ब्राह्मणा वेस्सा, सुद्धा चण्डालपुक्कुसा ।
एते चज्जे च जातिया, तेपि नो अजरामरा ॥
१९६. “ये मन्तं परिवत्तेन्ति, छळङ्गं ब्रह्मचिन्तितं ।
एते चज्जे च विज्जाय, तेपि नो अजरामरा ॥
१९७. “इसयो चापि ये सन्ता, सज्जतत्ता तपस्सिनो ।
सरीरं तेपि कालेन, विजहन्ति तपस्सिनो ॥
१९८. “भावितत्तापि अरहन्तो, कतकिच्चा अनासवा ।
निक्खिपन्ति इमं देहं, पुज्जपापपरिक्खया”ति ॥
१९९. “सुभासिता अत्थवती, गाथायो ते महामुनि ।

निज्झत्तोमिह सुभट्टेन, त्वञ्च मे सरणं भवा'ति ॥

१०००: मा मं त्वं सरणं गच्छ, तमेव सरणं वज [भज (क०)] ।
सक्यपुत्तं महावीरं, यमहं सरणं गतो'ति ॥

१००१: कतरस्मिं सो जनपदे, सत्था तुम्हाक मारिस ।
अहमि दट्ठं गच्छिस्सं, जिनं अप्पटिपुग्गल'न्ति ॥

१००२: पुरत्थिमस्मिं जनपदे, ओक्काककुलसम्भवो ।
तत्थासि पुरिसाजज्जो, सो च खो परिनिब्बुतो'ति ॥

१००३: सचे हि बुद्धो तिट्ठेय्य, सत्था तुम्हाक मारिस ।
योजनानि सहस्सानि, गच्छेय्यं [गच्छे (स्या० पी० क०)] पयिरुपासितुं ॥

१००४: यतो च खो [यता खो (पी० क०)] परिनिब्बुतो, सत्था तुम्हाक मारिस ।
निब्बुतमि [परिनिब्बुतं (स्या० क०)] महावीरं, गच्छामि सरणं अहं ॥

१००५: उपेमि सरणं बुद्धं, धम्मञ्चापि अनुत्तरं ।
सङ्गञ्च नरदेवस्स, गच्छामि सरणं अहं ॥

१००६: पाणातिपाता विरमामि खिप्पं, लोके अदिन्नं परिवज्जयामि ।
अमज्जपो नो च मुसा भणामि, सकेन दारेन च होमि तुट्ठो'ति ॥

१००७: सहस्सरंसीव यथा महप्पभो, दिसं यथा भाति नभे अनुक्कमं ।
तथापकारो [तथप्पकारो (सी० स्या०)] तवायं [तवयं (सी० पी०)] महारथो, समन्ततो योजनसत्तमायतो ॥

१००८: सुवण्णपट्टेहि समन्तमोत्थटो, उरस्स मुत्ताहि मणीहि चित्तितो ।
लेखा सुवण्णस्स च रूपियस्स च, सोभेन्ति वेळुरियमया सुनिम्मिता ॥

१००९: सीसज्जिदं वेळुरियस्स निम्मितं, युगज्जिदं लोहितकाय चित्तिंतं ।
युत्ता सुवण्णस्स च रूपियस्स च, सोभन्ति अस्सा च इमे मनोजवा ॥

१०१०: सो तिट्ठसि हेमरथे अधिट्ठितो, देवानमिन्दोव सहस्सवाहनो ।
पुच्छामि ताहं यसवन्त कोविदं [कोविद (क०)], कथं तथा लद्धो अयं उळारो'ति ॥

१०११: सुजातो नामहं भन्ते, राजपुत्तो पुरे अहुं ।
त्वञ्च मं अनुकम्पाय, सज्जमस्मिं निवेसयि ॥

१०१२:खीणायुकञ्च मं जत्वा, सरीरं पादासि सत्थुनो ।
इमं सुजात पूजेहि, तं ते अत्थाय हेहिति ॥

१०१३:ताहं गन्धेहि मालेहि, पूजयित्वा समुय्युतो ।
पहाय मानुसं देहं, उपपन्नोमि नन्दनं ॥

१०१४:नन्दने च वने [नन्दनोपवने (सी०), नन्दने पवने (स्या० क०)] रम्मे, नानादिजगणायुते ।
रमामि नच्चगीतेहि, अच्छराहि पुरक्खतो'ति ॥

चूळरथविमानं तेरसमं ।

१४. महारथविमानवत्थु

१०१५:सहस्सयुत्तं हयवाहनं सुभं, आरुहिमं सन्दनं नेकचित्तं ।
उय्यानभूमिं अभितो अनुक्कमं, पुरिन्ददो भूतपतीव वासवो ॥

१०१६:सोवण्णमया ते रथकुब्बरा उभो, फलेहि [थलेहि (सी०)] अंसेहि अतीव सङ्गता ।
सुजातगुम्बा नरवीरनिड्ढिता, विरोचती पन्नरसेव चन्दो ॥

१०१७:सुवण्णजालावततो रथो अयं, बहूहि नानारतनेहि चित्तितो ।
सुनन्दिघोसो च सुभस्सरो च, विरोचती चामरहत्थबाहुभि ॥

१०१८:इमा च नाभ्यो मनसाभिनिम्मिता, रथस्स पादन्तरमज्झभूसिता ।
इमा च नाभ्यो सतराजिचित्तिता, सतेरता विज्जुरिवप्पभासरे ॥

१०१९:अनेकचित्तावततो रथो अयं, पुथू च नेमी च सहस्सरंसिको ।
तेसं सरो सुय्यति [सूयति (सी०)] वग्गुरूपो, पञ्चङ्गिकं तुरियमिवप्पवादितं ॥

१०२०:सिरस्मिं चित्तं मणिचन्दकप्पितं, सदा विसुद्धं रुचिरं पभस्सरं ।
सुवण्णराजीहि अतीव सङ्गतं, वेळुरियराजीव अतीव सोभति ॥

१०२१:इमे च वाळी मणिचन्दकप्पिता, आरोहकम्बू सुजवा ब्रहूपमा ॥
ब्रहा महन्ता बलिनो महाजवा, मनो तवज्जाय तथेव सिंसरे [सब्बरे (क०), सप्परे (?)] ॥

१०२२:इमे च सब्बे सहिता चतुक्कमा, मनो तवज्जाय तथेव सिंसरे ।
समं वहन्ता मुदुका अनुद्धता, आमोदमाना तुरगान [तुरङ्गान (क०)] मुत्तमा ॥

१०२३:धुनन्ति वगगन्ति पतन्ति [पवत्तन्ति (पी० क०)] चम्बरे, अब्भुद्धुनन्ता सुकते पिळन्धने ।

तेसं सरो सुय्यति वग्गुरूपो, पञ्चङ्गिकं तुरियमिवप्पवादितं ॥

१०२४:रथस्स घोसो अपिळन्धनान च, खुरस्स नादो [नादी (स्या०), नादि (पी० क०)] अभिहिंसनाय च ।
घोसो सुवग्गू समितस्स सुय्यति, गन्धब्बतूरियानि विचित्रसंवने ॥

१०२५:रथे ठिता ता मिगमन्दलोचना, आळारपम्हा हसिता पियंवदा ।
वेळुरियजालावतता तनुच्छवा, सदेव गन्धब्बसूरग्गपूजिता ॥

१०२६:ता रत्तरत्तम्बरपीतवाससा, विसालनेत्ता अभिरत्तलोचना ।
कुले सुजाता सुतनू सुचिम्हिता, रथे ठिता पञ्जलिका उपट्ठिता ॥

१०२७:ता कम्बुकेयूरधरा सुवाससा, सुमज्झिमा ऊरुथनूपपन्ना ।
वट्टङ्गुलियो सुमुखा सुदस्सना, रथे ठिता पञ्जलिका उपट्ठिता ॥

१०२८:अज्जा सुवेणी सुसु मिस्सकेसियो, समं विभत्ताहि पभस्सराहि च ।
अनुब्बता ता तव मानसे रता, रथे ठिता पञ्जलिका उपट्ठिता ॥

१०२९:आवेळिनियो पदुमुप्पलच्छदा, अलङ्कता चन्दनसारवासिता [वोसिता (स्या०), भूसिता (क०)] ।
अनुब्बता ता तव मानसे रता, रथे ठिता पञ्जलिका उपट्ठिता ॥

१०३०:ता मालिनियो पदुमुप्पलच्छदा, अलङ्कता चन्दनसारवासिता ।
अनुब्बता ता तव मानसे रता, रथे ठिता पञ्जलिका उपट्ठिता ॥

१०३१:कण्ठेसु ते यानि पिळन्धनानि, हत्थेसु पादेसु तथेव सीसे ।
ओभासयन्ती दस सब्बसो दिसा, अब्भुद्दयं सारदिकोव भाणुमा ॥

१०३२:वातस्स वेगेन च सम्पकम्पिता, भुजेसु माला अपिळन्धनानि च ।
मुञ्चन्ति घोसं रूचिरं सुचिं सुभं, सब्बेहि विज्जूहि सुतब्बरूपं ॥

१०३३:उय्यानभूम्या च दुवद्धतो ठिता, रथा च नागा तूरियानि च सरो ।
तमेव देविन्द पमोदयन्ति, वीणा यथा पोक्खरपत्तबाहुभि ॥

१०३४:इमासु वीणासु बहूसु वग्गूसु, मनुज्जरूपासु हृदयेरितं पीतिं [हृदयेरितं पति (सी०), हृदयेरितम्पि तं (स्या०)] ।
पवज्जमानासु अतीव अच्छरा, भमन्ति कज्जा पदुमेसु सिक्खिता ॥

१०३५:यदा च गीतानि च वादितानि च, नच्चानि चिमानि [चेमानि (सी०)] समेन्ति एकतो ।
अथेत्थ नच्चन्ति अथेत्थ अच्छरा, ओभासयन्ती उभतो वरित्थियो ॥

१०३६:सो मोदसि तुरियगणप्पबोधनो, महीयमानो वजिरावुधोरिव ।
इमासु वीणासु बहूसु वग्गूसु, मनुज्जरूपासु हृदयेरितं पीतिं ॥

१०३७:किं त्वं पुरे कम्ममकासि अत्तना, मनुस्सभूतो पुरिमाय जातिया ।
उपोसथं कं वा [उपोसथं किं व (स्या०)] तुवं उपावसि, कं [किं (स्या०)] धम्मचरियं वतमाभिरोचयि ॥

१०३८:नयीदमप्पस्स कतस्स [नयिदं अप्पस्स कतस्स (सी० स्या०), सासेदं अप्पकतस्स (क०)] कम्मनो, पुब्बे
सुचिण्णस्स उपोसथस्स वा ।
इद्धानुभावो विपुलो अयं तव, यं देवसङ्घं अभिरोचसे भुसं ॥

१०३९:दानस्स ते इदं फलं, अथो सीलस्स वा पन ।
अथो अज्जलिकम्मस्स, तं मे अक्खाहि पुच्छितो”ति ॥

१०४०:देवपुत्तो अत्तमनो, मोग्गल्लानेन पुच्छितो ।
पज्जं पुट्ठो वियाकासि, यस्स कम्मस्सिदं फलन्ति ॥

१०४१:जितिन्द्रियं बुद्धमनोमनिक्कमं, नरुत्तमं कस्सपमग्गपुग्गलं ।
अवापुरन्तं अमतस्स द्वारं, देवातिदेवं सतपुज्जलक्खणं ॥

१०४२:तमद्दसं कुज्जरमोघतिण्णं, सुवण्णसिङ्गीनदबिम्बसादिसं ।
दिस्वान तं खिप्पमहुं सुचीमनो, तमेव दिस्वान सुभासितद्धजं ॥

१०४३:तमन्नपानं अथवापि चीवरं, सुचिं पणीतं रससा उपेतं ।
पुप्फाभिविकण्हि सके निवेसने, पतिट्ठपेसिं स असङ्गमानसो ॥

१०४४:तमन्नपानेन च चीवरेन च, खज्जेन भोज्जेन च सायनेन च ।
सन्तप्पयित्वा द्विपदानमुत्तमं, सो सग्गसो देवपुरे रमामहं ॥

१०४५:प्रायेण इमं निरग्गळं, यज्जं यजित्वा तिविधं विसुद्धं ।

पहायहं मानुसकं समुस्सयं, इन्दूपमो [इन्दस्समो (स्या० क०)] देवपुरे रमामहं ॥

१०४६:आयुज्ज वण्णज्ज सुखं बलज्ज, पणीतरूपं अभिकङ्कता मुनि ।
अन्नज्ज पानज्ज बहुं सुसङ्कतं, पतिट्ठपेतब्बमसङ्गमानसे ॥

१०४७:कथा० ७९९]“नयिमस्मिं लोके परस्मिं [नयिमस्मिं वा लोके परस्मिं (कथावत्थु ७९९), नयिमस्मि लोके व
परस्मि (?)] वा पन, बुद्धेन सेट्ठो व समो व विज्जति ।
आहुनेय्यानं [यमाहुनेय्यानं (क०)] परमाहुतिं गतो, पुज्जत्थिकानं विपुलप्फलेसिन”न्ति ॥

महारथविमानं चुद्दसमं ।

महारथवग्गो पञ्चमो निड्डितो ।

तस्सुद्धानं —

मण्डूको रेवती छत्तो, कक्कटो द्वारपालको ।
द्वे करणीया द्वे सूचि, तयो नागा च द्वे रथा ।
पुरिसानं पठमो वग्गो पवुच्चतीति ॥

भाणवारं ततियं निड्डितं ।

६. पायासिवग्गो

१. पठमअगारियविमानवत्थु

१०४८ यथा वनं चित्तलतं पभासति [पकासति (क०)], उय्यानसेट्ठं तिदसानमुत्तमं ।
तथूपमं तुहमिदं विमानं, ओभासयं तिड्ढति अन्तलिकखे ॥

१०४९ देविद्धिपत्तोसि महानुभावो, मनुस्सभूतो किमकासि पुज्जं ।
केनासि एवं जलितानुभावो, वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती'ति ॥

१०५० सो देवपुत्तो अत्तमनो, मोग्गल्लानेन पुच्छितो ।
पज्जं पुट्ठो वियाकासि, यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

१०५१ अहज्ज भरिया च मनुस्सलोके, ओपानभूता घरमावसिम्ह ।
अन्नज्ज पानज्ज पसन्नचित्ता, सक्कच्च दानं विपुलं अदम्ह ॥

१०५२ तेन मेतादिसो वण्णो... पे० ... वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती'ति ॥
पठमअगारियविमानं पठमं ।

२. दुतियअगारियविमानवत्थु

१०५३ यथा वनं चित्तलतं पभासति, उय्यानसेट्ठं तिदसानमुत्तमं ।
तथूपमं तुहमिदं विमानं, ओभासयं तिड्ढति अन्तलिकखे ॥

१०५४ देविद्धिपत्तोसि महानुभावो, मनुस्सभूतो किमकासि पुज्जं ।
केनासि एवं जलितानुभावो, वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती'ति ॥

१०५३: देवपुत्तो अत्तमनो...पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

१०५७: अहञ्च भरिया च मनुस्सलोके, ओपानभूता घरमावसिम्ह ।
अन्नञ्च पानञ्च पसन्नचित्ता, सक्कच्च दानं विपुलं अदम्ह ॥

१०५८: तेन मेतादिसो वण्णो...पे०... वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती'ति ॥
दुतियअगारियविमानं दुतियं ।

३. फलदायकविमानवत्थु

१०६०: उच्चमिदं मणिथूणं विमानं, समन्ततो सोळस योजनानि ।
कूटागारा सत्तसता उळारा, वेळुरियथम्भा रुचकत्थता सुभा ॥

१०६१: तत्थच्छसि पिवसि खादसि च, दिब्बा च वीणा पवदन्ति वग्गुं ।
अट्ठट्ठका सिक्खिता साधुरूपा, दिब्बा च कज्जा तिदसचरा उळारा ।
नच्चन्ति गायन्ति पमोदयन्ति ॥

१०६२: देविद्धिपत्तोसि महानुभावो, मनुस्सभूतो किमकासि पुज्जं ।
केनासि एवं जलितानुभावो, वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती'ति ॥

१०६३: देवपुत्तो अत्तमनो...पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

१०६४: फलदायी फलं विपुलं लभति, ददमुजुगतेसु पसन्नमानसो ।
सो हि पमोदति [मोदति (सी० स्या० पी०)] सग्गतो तिदिवे [तत्थ (क०)], अनुभोति च पुज्जफलं विपुलं ॥

१०६५: तवेवाहं [तथेवाहं (सी० स्या० पी०)] महामुनि, अदासिं चतुरो फले ॥

१०६६: तस्मा हि फलं अलमेव दातुं, निच्चं मनुस्सेन सुखत्थिकेन ।
दिब्बानि वा पत्थयता सुखानि, मनुस्ससोभग्गतमिच्छता वा ॥

१०६७: तेन मेतादिसो वण्णो...पे०...
वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती'ति ॥

फलदायकविमानं ततियं ।

४. पठमउपस्सयदायकविमानवत्थु

१०६९: चन्दो यथा विगतवलाहके नभे, ओभासयं गच्छति अन्तलिक्खे ।
तथूपमं तुहमिदं विमानं, ओभासयं तिद्धति अन्तलिक्खे ॥

१०७०: देविद्धिपत्तोसि महानुभावा, मनुस्सभूतो किमकासि पुज्जं ।

केनासि एवं जलितानुभावो, वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥

१०७३ सो देवपुत्तो अत्तमनो...पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

१०७४ अहञ्च भरिया च मनुस्सलोके, उपस्सयं अरहतो अदम्ह ।

अन्नञ्च पानञ्च पसन्नचित्ता, सक्कच्च दानं विपुलं अदम्ह ॥

१०७५ तेन मेतादिसो वण्णो...पे०... वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥

पठमउपस्सयदायकविमानं चतुत्थं ।

५. दुतियउपस्सयदायकविमानवत्थु

१०७६ पुरियो यथा विगतवलाहके नभे...पे०... ॥

(यथा पुरिमविमानं तथा वित्थारेतब्बं) ॥

१०७७ तेन मेतादिसो वण्णो...पे०... वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥

दुतियउपस्सयदायकविमानं पञ्चमं ।

६. भिक्खादायकविमानवत्थु

१०८१ उच्चमिदं मणिथूणं विमानं, समन्ततो द्वादस योजनानि ।

कूटागारा सत्तसता उळारा, वेळुरियथम्भा रुचकत्थता सुभा ॥

१०८२ देविद्धिपत्तोसि महानुभावो, मनुस्सभूतो किमकासि पुज्जं ।

केनासि एवं जलितानुभावो, वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥

१०८३ सो देवपुत्तो अत्तमनो...पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

१०८४ अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूतो, दिस्वान भिक्खुं तसितं किलन्तं ।

एकाहं भिक्खं पटिपादयिस्सं, समङ्गि भत्तेन तदा अकासिं ॥

१०८५ तेन मेतादिसो वण्णो...पे०... वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥

भिक्खादायकविमानं छट्ठं ।

७. यवपालकविमानवत्थु

१०८६ उच्चमिदं मणिथूणं विमानं...पे०... वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥

१०८७ सो देवपुत्तो अत्तमनो...पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

१०९० अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूतो, अहोसिं यवपालको ।

अद्दसं विरजं भिक्खुं, विप्पसन्नमनाविलं ॥

१०९१:तस्स अदासहं भागं, पसन्नो सेहि पाणिभि ।
कुम्मासपिण्डं दत्त्वान्, मोदामि नन्दने वने ॥

१०९२:तेन मेतादिसो वण्णो...पे०... वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती'ति ॥
यवपालकविमानं सत्तमं ।

८. पठमकुण्डलीविमानवत्थु

१०९४:अलङ्कतो मल्यधरो सुवत्थो, सुकुण्डली कप्पितकेसमस्सु ।
आमुत्तहत्थाभरणो यसस्सी, दिब्बे विमानमिह यथापि चन्दिमा ॥

१०९५:दिब्बा च वीणा पवदन्ति वग्गुं, अट्ठट्ठका सिक्खिता साधुरूपा ।
दिब्बा च कज्जा तिदसचरा उळारा, नच्चन्ति गायन्ति पमोदयन्ति ॥

१०९६:देविद्धिपत्तोसि महानुभावो, मनुस्सभूतो किमकासि पुज्जं ।
केनासि एवं जलितानुभावो, वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती'ति ॥

१०९७:देवपुत्तो अत्तमनो...पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

१०९८:अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूतो, दिस्वान समणे सीलवन्ते ।
सम्पन्नविज्जाचरणे यसस्सी, बहुस्सुते तण्हक्खयूपपन्ने ।
अन्नञ्च पानञ्च पसन्नचित्तो, सक्कच्च दानं विपुलं अदासिं ॥

१०९९:तेन मेतादिसो वण्णो...पे०... वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती'ति ॥
पठमकुण्डलीविमानं अट्ठमं ।

९. दुतियकुण्डलीविमानवत्थु

११०१:अलङ्कतो मल्यधरो सुवत्थो, सुकुण्डली कप्पितकेसमस्सु ।
आमुत्तहत्थाभरणो यसस्सी, दिब्बे विमानमिह यथापि चन्दिमा ॥

११०२:दिब्बा च वीणा पवदन्ति वग्गुं, अट्ठट्ठका सिक्खिता साधुरूपा ।
दिब्बा च कज्जा तिदसचरा उळारा, नच्चन्ति गायन्ति पमोदयन्ति ॥

११०३:देविद्धिपत्तोसि महानुभावो, मनुस्सभूतो किमकासि पुज्जं ।
केनासि एवं जलितानुभावो, वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती'ति ॥

११०४:देवपुत्तो अत्तमनो...पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

११०५:अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूतो, दिस्वान समणे साधुरूपे [सीलवन्ते (क०)] ।

सम्पन्नविज्जाचरणे यसस्सी, बहुस्सुते सीलवन्ते पसन्ने [सीलवतूपपन्ने (क० सी० क०)] ।
अन्नञ्च पानञ्च पसन्नचित्तो, सक्कच्च दानं विपुलं अदासिं ॥

११०६: तेन मेतादिसो वण्णो... पे०... वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती' ति ॥
दुतियकुण्डलीविमानं नवमं ।

१०. (उत्तर) पायासिविमानवत्थु

११०८: या देवराजस्स सभा सुधम्मा, यत्थच्छति देवसङ्घो समग्गो ।
तथूपमं तुहमिदं विमानं, ओभासयं तिष्ठति अन्तलिक्खे ॥

११०९: देविद्धिपत्तोसि महानुभावो, मनुस्सभूतो किमकासि पुज्जं ।
केनासि एवं जलितानुभावो, वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती' ति ॥

१११०: सो देवपुत्तो अत्तमनो... पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

११११: 'अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूतो, रज्जो पायासिस्स अहोसिं माणवो ।
लद्धा धनं संविभागं अकासिं, पिया च मे सीलवन्तो अहेसुं ।
अन्नञ्च पानञ्च पसन्नचित्तो, सक्कच्च दानं विपुलं अदासिं ॥

१११२: तेन मेतादिसो वण्णो... पे०... वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती' ति ॥
(उत्तर) पायासिविमानं [उत्तरविमानं (सी० स्या० अट्ठ०)] दसमं ।

पायासिवग्गो छट्ठो निट्ठितो ।

तस्सुद्धानं —

द्वे अगारिनो फलदायी, द्वे उपस्सयदायी भिक्खाय दायी ।
यवपालको चेव द्वे, कुण्डलिनो पायासीति [पाठभेदो नत्थि] ।

पुरिसानं दुतियो वग्गो पवुच्चतीति ॥

७. सुनिक्खित्तवग्गो

१. चित्तलताविमानवत्थु

१११४: यथा वनं चित्तलतं पभासति, उय्यानसेट्ठं तिदसानमुत्तमं ।
तथूपमं तुहमिदं विमानं, ओभासयं तिष्ठति अन्तलिक्खे ॥

१११५: देविद्धिपत्तोसि महानुभावो, मनुस्सभूतो किमकासि पुज्जं ।

केनासि एवं जलितानुभावो, वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥

१११६ः देवपुत्तो अत्तमनो...पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

१११७ः अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूतो, दलिद्वो अताणो कपणो कम्मकरो अहोसिं ।

जिण्णे च मातापितरो अभारिं [अभारिं (सी० स्या०)], पिया च मे सीलवन्तो अहेसुं ।

अन्नञ्च पानञ्च पसन्नचित्तो, सक्कच्च दानं विपुलं अदासि ॥

१११८ः तेन मेतादिसो वण्णो...पे०... वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥

चित्तलताविमानं पठमं ।

२. नन्दनविमानवत्थु

११२०ः यथा वनं नन्दनं [नन्दनं चित्तलतं (सी० स्या० क०), नन्दवनं (क०)] पभासति, उय्यानसेट्ठं तिदसानमुत्तमं ।

तथूपमं तुह्मिदं विमानं, ओभासयं तिट्ठति अन्तलिक्खे ॥

११२१ः देविद्धिपत्तोसि महानुभावो, मनुस्सभूतो किमकासि पुज्जं ।

केनासि एवं जलितानुभावो, वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥

११२२ः देवपुत्तो अत्तमनो...पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

११२३ः अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूतो, दलिद्वो अताणो कपणो कम्मकरो अहोसिं ।

जिण्णे च मातापितरो अभारिं, पिया च मे सीलवन्तो अहेसुं ।

अन्नञ्च पानञ्च पसन्नचित्तो, सक्कच्च दानं विपुलं अदासि ॥

११२४ः तेन मेतादिसो वण्णो...पे०... वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥

नन्दनविमानं दुतियं ।

३. मणिथूणविमानवत्थु

११२६ः उच्चमिदं मणिथूणं विमानं, समन्ततो द्वादस योजनानि ।

कूटागारा सत्तसता उळारा, वेळुरियथम्भा रुचकत्थता सुभा ॥

११२७ः तत्थच्छसि पिवासि खादसि च, दिब्बा च वीणा पवदन्ति वग्गुं ।

दिब्बा रसा कामगुणेत्य पज्ज, नारियो च नच्चन्ति सुवण्णछन्ना ॥

११२८ः केन तेतादिसो वण्णो...पे०... वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती”ति ॥

११२९ः देवपुत्तो अत्तमनो...पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

११३०ः अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूतो, विवने पथे सङ्कमनं [चङ्कमनं (सी०), चङ्कमं (स्या०), समकं (क० सी०)]

अकासिं ।

आरामरुक्खानि च रोपयिस्सं, पिया च मे सीलवन्तो अहेसुं ।
अन्नञ्च पानञ्च पसन्नचित्तो, सक्कच्च दानं विपुलं अदासिं ॥

११३२:तेन मेतादिसो वण्णो...पे०... वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती”ति ॥
मणिथूणविमानं ततियं ।

४. सुवण्णविमानवत्थु

११३४:सोवण्णमये पब्बतस्मिं, विमानं सब्बतोपभं ।
हेमजालपटिच्छन्नं [हेमजालकपच्छन्नं (सी०)], किङ्किणि [किङ्किणिक (स्या० क०), किङ्किणिक (पी०)]
जालकप्पितं ॥

११३५:अट्ठंसा सुकता थम्भा, सब्बे वेळुरियामया ।
एकमेकाय अंसिया, रतना सत्त निम्मिता ॥

११३६:वेळुरियसुवण्णस्स, फलिका रूपियस्स च ।
मसारगल्लमुत्ताहि, लोहितङ्गमणीहि च ॥

११३७:चित्रा मनोरमा भूमि, न तत्थुद्धंसती रजो ।
गोपाणसीगणा पीता, कूटं धारेन्ति निम्मिता ॥

११३८:सोपाणानि च चत्तारि, निम्मिता चतुरो दिसा ।
नानारतनगब्भेहि, आदिच्चोव विरोचति ॥

११३९:वेदिया चतस्सो तत्थ, विभत्ता भागसो मिता ।
ददल्लमाना आभन्ति, समन्ता चतुरो दिसा ॥

११४०:तस्मिं विमाने पवरे, देवपुत्तो महप्पभो ।
अतिरोचसि वण्णेन, उदयन्तोव भाणुमा ॥

११४१:दानस्स ते इदं फलं, अथो सीलस्स वा पन ।
अथो अञ्जलिकम्मस्स, तं मे अक्खाहि पुच्छितो” ॥

११४२:सो देवपुत्तो अत्तमनो...पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥
११४३:अहं अन्धकविन्दस्मिं, बुद्धस्सादिच्चबन्धुनो ।
विहारं सत्थु कारेसिं, पसन्नो सेहि पाणिभि ॥

११४४:तत्थ गन्धञ्च मालञ्च, पच्चयञ्च [पच्चगञ्च (सी०), पच्चघञ्च (?)] विलेपनं ।

विहारं सत्थु अदासिं, विप्पसन्नेन चेतसा ।
तेन मय्हं इदं लब्धं, वसं वत्तेमि नन्दने ॥

११४५:नन्दने च वने [नन्दने पवने (सी० स्या०)] रम्मे, नानादिजगणायुते ।
रमामि नच्चगीतेहि, अच्छराहि पुरक्खतो'ति ॥

सुवण्णविमानं चतुत्थं ।

५. अम्बविमानवत्थु

११४६:उच्चमिदं मणिथूणं विमानं, समन्ततो द्वादस योजनानि ।
कूटागारा सत्तसता उळारा, वेळुरियथम्भा रुचकत्थता सुभा ॥

११४७:तत्थच्छसि पिवासि खादसि च, दिब्बा च वीणा पवदन्ति वग्गुं ।
दिब्बा रसा कामगुणेत्थ पञ्च, नारियो च नच्चन्ति सुवण्णछन्ना ॥

११४८:केन तेतादिसो वण्णो...पे०... वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती'ति ॥

११५०:सो देवपुत्तो अत्तमनो...पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

११५१:गिम्हानं पच्छिमे मासे, पतपन्ते [पतापन्ते (स्या०), पतापेन्ते (क०)] दिवङ्करे ।
परेसं भतको पोसो, अम्बाराममसिञ्चति ॥

११५२:अथ तेनागमा भिक्खु, सारिपुत्तोति विस्सुतो ।
किलन्तरूपो कायेन, अकिलन्तोव चेतसा ॥

११५३:तञ्च दिस्वान आयन्तं, अवोचं अम्बसिञ्चको ।
साधु तं [साधुकं (क०)] भन्ते न्हापेय्यं, यं ममस्स सुखावहं ॥

११५४:तस्स मे अनुकम्पाय, निक्खिपि पत्तचीवरं ।
निसीदि रुक्खमूलस्मिं, छायाय एकचीवरो ॥

११५५:तञ्च अच्छेन वारिना, पसन्नमानसो नरो ।
न्हापयी रुक्खमूलस्मिं, छायाय एकचीवरं ॥

११५६:अम्बो च सित्तो समणो च न्हापितो, मया च पुज्जं पसुतं अनप्पकं ।
इति सो पीतिया कायं, सब्बं फरति अत्तनो ॥

११५७:तदेव एत्तकं कम्मं, अकासिं ताय जातिया ।
पहाय मानुसं देहं, उपपन्नोमि नन्दनं ॥

११५८:नन्दने च वने रम्मे, नानादिजगणायुते ।
रमामि नच्चगीतेहि, अच्छराहि पुरक्खतो'ति ॥

अम्बविमानं पञ्चमं ।

६. गोपालविमानवत्थु

११५९:दिस्वान देवं पटिपुच्छि भिक्खु, उच्चे विमानम्हि चिरट्टितिके ।
आमुत्तहत्थाभरणं यसस्सिं [आमुत्तहत्थाभरणो यसस्सी (स्या० पी० क०)], दिब्बे विमानम्हि यथापि चन्दिमा ॥

११६०:अलङ्कतो मल्यधरो [मालभारी (सी०), मालधरी (क०)] सुवत्थो, सुकुण्डली कप्पितकेसमस्सु ।
आमुत्तहत्थाभरणो यसस्सी, दिब्बे विमानम्हि यथापि चन्दिमा ॥

११६१:दिब्बा च वीणा पवदन्ति वग्गुं, अट्ठट्ठका सिक्खिता साधुरूपा ।
दिब्बा च कज्जा तिससचरा उळारा, नच्चन्ति गायन्ति पमोदयन्ति ॥

११६२:देविद्धिपत्तोसि महानुभावो, मनुस्सभूतो किमकासि पुज्जं ।
केनासि एवं जलितानुभावो, वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती'ति ॥

११६३:देवपुत्तो अत्तमनो...पे०... यसस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

११६४:अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूतो, सङ्गम्म रक्खिस्सं परेसं धेनुयो ।
ततो च आगा समणो ममन्तिके गावो च मासे अगमंसु खादितुं ॥

११६५:द्वयज्ज किच्चं उभयज्ज कारियं, इच्चेवहं [इच्चेवं (क०)] भन्ते तदा विचिन्तयिं ।
ततो च सज्जं पटिलद्धयोनिसो, ददामि भन्तेति खिपिं अनन्तकं ॥

११६६:सो मासखेत्तं तुरितो अवासरिं, पुरा अयं भज्जति यस्सिदं धनं ।
ततो च कण्हो उरगो महाविसो, अडंसि पादे तुरितस्स मे सतो ॥

११६७:स्वाहं अट्ठोम्हि दुक्खेन पीळितो, भिक्खु च तं सामं मुज्जित्वानन्तकं [मुज्जित्व नन्तकं (सी०), मुज्जित्वा अनन्तकं (स्या०)] ।
अहासि कुम्मासं ममानुकम्पया [ममानुकम्पिया (पी० क०), ममानुकम्पाय (स्या०)], ततो चुतो कालकतोम्हि देवता ॥

११६८:तदेव कम्मं कुसलं कतं मया, सुखज्ज कम्मं अनुभोमि अत्तना ।
तया हि भन्ते अनुकम्पितो भुसं, कतज्जुताय अभिपादयामि तं ॥

११६९:सदेवके लोके समारके च, अज्जो मुनि नत्थि तयानुकम्पको ।

तया हि भन्ते अनुकम्पितो भुसं, कतञ्जुताय अभिवादयामि तं ॥

११७०: इमस्मिं लोके परस्मिं वा पन, अञ्जो मुनी नत्थि तयानुकम्पको ।
तया हि भन्ते अनुकम्पितो भुसं, कतञ्जुताय अभिवादयामि तं न्ति ॥

गोपालविमानं छट्टं ।

७. कण्डकविमानवत्थु

११७१: पुण्णमासे यथा चन्दो, नक्खत्तपरिवारितो ।
समन्ता अनुपरियाति, तारकाधिपती ससी ॥

११७२: तथूपमं इदं ब्यम्हं, दिब्बं देवपुरम्हि च ।
अतिरोचति वण्णेन, उदयन्तोव रंसिमा ॥

११७३: वेळुरियसुवण्णस्स, फलिका रूपियस्स च ।
मसारगल्लमुत्ताहि, लोहितङ्गमणीहि च ॥

११७४: चित्रा मनोरमा भूमि, वेळूरियस्स सन्थता ।
कूटागारा सुभा रम्मा, पासादो ते सुमापितो ॥

११७५: रम्मा च ते पोक्खरणी, पुथुलोमनिसेविता ।
अच्छोदका विप्पसन्ना, सोवण्णवालुकसन्थता ॥

११७६: नानापदुमसञ्छन्ना, पुण्डरीकसमोतता [समोत्थता (क०), समोगता (स्या०)] ।
सुरभिं सम्पवायन्ति, मनुज्जा मालुतेरिता ॥

११७७: तस्सा ते उभतो पस्से, वनगुम्बा सुमापिता ।
उपेता पुप्फरुक्खेहि, फलरुक्खेहि चूभयं ॥

११७८: सोवण्णपादे पल्लङ्के, मुदुके गोणकत्थते [चोलसन्थते (सी०)] ।
निसिन्नं देवराजं, उपतिट्ठन्ति अच्छरा ॥

११७९: सब्बाभरणसञ्छन्ना, नानामालाविभूसिता ।
रमेन्ति तं महिद्धिकं, वसवत्तीव मोदसि ॥

११८०: भेरिसङ्घमुदिङ्गाहि, वीणाहि पणवेहि च ।
रमसि रतिसम्पन्नो, नच्चगीते सुवादिते ॥

११८१:दिब्बा ते विविधा रूपा, दिब्बा सदा अथो रसा ।
गन्धा च ते अधिप्पेता, फोडुब्बा च मनोरमा ॥

११८२:तस्मिं विमाने पवरे, देवपुत्त महप्पभो ।
अतिरोचसि वण्णेन, उदयन्तोव भाणुमा ॥

११८३:दानस्स ते इदं फलं, अथो सीलस्स वा पन ।
अथो अज्जलिकम्मस्स, तं मे अक्खाहि पुच्छितो” ॥

११८४:सो देवपुत्तो अत्तमनो...पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥
११८५:अहं कपिलवत्थुस्मिं, साकियानं पुरुत्तमे ।
सुद्धोदनस्स पुत्तस्स, कण्डको सहजो अहं ॥

११८६:यदा सो अट्ठरत्तायं, बोधाय मभिनिक्खमि ।
सो मं मुदूहि पाणीहि, जालि [जाल (सी०)] तम्बनखेहि च ॥

११८७:सत्थिं आकोटयित्वान, वह सम्माति चब्रवि ।
अहं लोकं तारयिस्सं, पत्तो सम्बोधिमुत्तमं ॥

११८८:तं मे गिरं सुणन्तस्स, हासो मे विपुलो अहु ।
उदग्गचित्तो सुमनो, अभिसीसिं [अभिसिंसिं (सी०), अभिसीसि (पी०)] तदा अहं ॥

११८९:अभिरूळ्हञ्च मं जत्वा, सक्कपुत्तं महायसं ।
उदग्गचित्तो मुदितो, वहिस्सं पुरिसुत्तमं ॥

११९०:परेसं विजितं गन्त्वा, उग्गतस्मिं दिवाकरे [दिवङ्करे (स्या० क०)] ।
ममं छन्नञ्च ओहाय, अनपेक्खो सो अपक्कमि ॥

११९१:तस्स तम्बनखे पादे, जिह्वाय परिलेहिसं ।
गच्छन्तञ्च महावीरं, रुदमानो उदिकिखसं ॥

११९२:अदस्सनेनहं तस्स, सक्कपुत्तस्स सिरीमतो ।
अलत्थं गरुकाबाधं, खिप्पं मे मरणं अहु ॥

११९३:तस्सेव आनुभावेन, विमानं आवसामिदं ।
सब्बकामगुणोपेतं, दिब्बं देवपुरम्हि च ॥

११९४:यञ्च मे अहुवा हासो, सद्दं सुत्त्वान बोधिया ।

तेनेव कुसलमूलेन, फुसिस्सं आसवक्खयं ॥

११९५: सचे हि भन्ते गच्छेय्यासि, सत्थु बुद्धस्स सन्तिके ।
ममापि नं वचनेन, सिरसा वज्जासि वन्दनं ॥

११९६: अहमि दट्ठं गच्छिस्सं, जिनं अप्पटिपुग्गलं ।
दुल्लभं दस्सनं होति, लोकनाथान तादिनं'न्ति ॥

११९७: कतज्जू कतवेदी, सत्थारं उपसङ्गमि ।
सुत्वा गिरं चक्खुमतो, धम्मचक्खुं विसोधयि ॥

११९८: विसोधेत्वा दिट्ठिगतं, विचिकिच्छं वतानि च ।
वन्दित्वा सत्थुनो पादे, तत्थेवन्तरधायथाति [तत्थेवन्तरधायतीति (क०)] ॥

कण्डकविमानं सत्तमं ।

८. अनेकवण्णविमानवत्थु

११९९: अनेकवण्णं दरसोकनासनं, विमानमारुह अनेकचित्तं ।
परिवारितो अच्छरासङ्गणेन, सुनिम्मितो भूतपतीव मोदसि ॥

१२००: समस्समो नत्थि कुतो पनुत्तरो [उत्तरि (क०)], यसेन पुज्जेन च इद्धिया च ।
सब्बे च देवा तिसगणा समेच्च, तं तं नमस्सन्ति ससिं व देवा ।
इमा च ते अच्छरायो समन्ततो, नच्चन्ति गायन्ति पमोदयन्ति ॥

१२०१: देविद्धिपत्तोसि महानुभावो, मनुस्सभूतो किमकासि पुज्जं ।
केनासि एवं जलितानुभावो, वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती'न्ति ॥

१२०२: सो देवपुत्तो अत्तमनो... पे०... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

१२०३: अहं भदन्ते अहुवासि पुब्बे, सुमेधनामस्स जिनस्स सावको ।
पुथुज्जनो अननुबोधोहमस्मि [अनवबोधोहमस्मिं (सी०), अननुबोधोहमासिं (?)], सो सत्त वस्सानि
परिब्बजिस्सहं [पब्बजिस्सहं (स्या० क०), पब्बजिसाहं (पी०)] ॥

१२०४: सोहं सुमेधस्स जिनस्स सत्थुनो, परिनिब्बुतस्सोघतिण्णस्स तादिनो ।
रतनुच्चयं हेमजालेन छन्नं, वन्दित्वा थूपस्मिं मनं पसादयिं ॥

१२०५: न मासि दानं न च मत्थि दातुं, परे च खो तत्थ समादपेसिं ।
पूजेथ नं पूजनीयस्स [पूजनेय्यस्स (स्या० क०)] धातुं, एवं किर सग्गमितो गमिस्सथ ॥

१२०६:तदेव कम्मं कुसलं कतं मया, सुखञ्च दिब्बं अनुभोमि अत्तना ।
मोदामहं तिदसगणस्स मज्झे, न तस्स पुञ्जस्स खयम्पि अज्झगं'न्ति ॥

अनेकवण्णविमानं अट्टमं ।

९. मट्टकुण्डलीविमानवत्थु

१२०७:प्रे० व० १८६] “अलङ्कृतो मट्टकुण्डली [मट्टकुण्डली (सी०)], मालधारी हरिचन्दनुस्सदो ।
बाहा पग्गह् कन्दसि, वनमज्झे किं दुक्खितो तुव'न्ति ॥

१२०८:सोवण्णमयो पभस्सरो, उप्पन्नो रथपञ्जरो मम ।
तस्स चक्कयुगं न विन्दामि, तेन दुक्खेन जहामि [जहिस्सं (सी०), जहिस्सामि (स्या० पी०)] जीवित'न्ति ॥

१२०९:सोवण्णमयं मणिमयं, लोहितकमयं [लोहितङ्गमयं (स्या०), लोहितङ्गमयं (सी०), लोहमयं (कत्थचि)] अथ
रूपियमयं ।
आचिक्ख [आचिक्खथ (क०)] मे भद्दमाणव, चक्कयुगं पटिपादयामि ते'न्ति ॥

१२१०:सो माणवो तस्स पावदि, “चन्दिमसूरिया उभयेत्थ दिस्सरे ।
सोवण्णमयो रथो मम, तेन चक्कयुगेन सोभती'न्ति ॥

१२११:“बालो खो त्वं असि माणव, यो त्वं पत्थयसे अपत्थियं ।
मज्जामि तुवं मरिस्ससि, न हि त्वं लच्छसि चन्दिमसूरिये'न्ति ॥

१२१२:गमनागमनम्पि दिस्सति, वण्णधातु उभयत्थ वीथिया ।
पेतो [पेतो पन (सी० स्या०)] कालकतो न दिस्सति, को निध कन्दतं बाल्यतरो'न्ति ॥

१२१३:सच्चं खो वदेसि माणव, अहमेव कन्दतं बाल्यतरो ।
चन्दं विय दारको रुदं, पेतं कालकताभिपत्थयि'न्ति ॥

१२१४:आदित्तं वत मं सन्तं, घतसित्तं पावकं ।
वारिना विय ओसिज्जं, सब्बं निब्बापये दरं ॥

१२१५:अब्बही [अब्बूळह (पी०), अब्बूळहं (स्या० क०)] वत मे सल्लं, सोकं हदयनिस्सितं ।
यो मे सोकपरेतस्स, पुत्तसोकं अपानुदि ॥

१२१६:स्वाहं अब्बूळहसल्लोस्मि, सीतिभूतोस्मि निब्बुतो ।
न सोचामि न रोदामि, वत सुत्वान माणवाति ॥

१२१७:देवता नुसि गन्धब्बो, अदु [आदु (सी० स्या०)] सक्को पुरिन्ददो ।
को वा त्वं कस्स वा पुत्तो, कथं जानेमु तं मय'न्ति ॥

१२१८:यज्ज [यं (क०)] कन्दसि यज्ज रोदसि, पुत्तं आळाहने सयं दहित्वा ।
स्वाहं कुसलं करित्वा कम्मं, तिदसानं सहब्बतं गतो'ति [पत्तोति (सी० स्या० पी०)] ॥

१२१९:अप्पं वा बहुं वा नादसाम, दानं ददन्तस्स सके अगारे ।
उपोसथकम्मं वा [उपोसथकम्मज्ज (क०)] तादिसं, केन कम्मेन गतोसि देवलोक'न्ति ॥

१२२०:आबाधिकोहं दुक्खितो गिलानो, आतुररूपोमि सके निवेसने ।
बुद्धं विगततरजं वितिण्णकङ्खं, अद्विखं सुगतं अनोमपज्जं ॥

१२२१:स्वाहं मुदितमनो पसन्नचित्तो, अज्जलिं अकरिं तथागतस्स ।
ताहं कुसलं करित्वान कम्मं, तिदसानं सहब्बतं गतो'ति ॥

१२२२:अच्छरियं वत अब्भुतं वत, अज्जलिकम्मस्स अयमीदिसो विपाको ।
अहमि मुदितमनो पसन्नचित्तो, अज्जेव बुद्धं सरणं वजामी'ति ॥

१२२३:अज्जेव बुद्धं सरणं वजाहि, धम्मज्ज सङ्गज्ज पसन्नचित्तो ।
तथेव सिक्खाय पदानि पज्ज, अखण्डफुल्लानि समादियस्सु ॥

१२२४:प्राणातिपाता विरमस्सु खिप्पं, लोके अदिन्नं परिवज्जयस्सु ।
अमज्जपो मा च मुसा भणाहि, सकेन दारेन च होहि तुट्ठो'ति ॥

१२२५:अत्थकामोसि मे यक्ख, हितकामोसि देवते ।
करोमि तुहं वचनं, त्वंसि आचरियो ममाति ॥

१२२६:उपेमि सरणं बुद्धं, धम्मज्जापि अनुत्तरं ।
सङ्गज्ज नरदेवस्स, गच्छामि सरणं अहं ॥

१२२७:प्राणातिपाता विरमामि खिप्पं, लोके अदिन्नं परिवज्जयामि ।
अमज्जपो नो च मुसा भणामि, सकेन दारेन च होमि तुट्ठो'ति ॥

मट्टकुण्डलीविमानं नवमं ।

१०. सेरीसकविमानवत्थु

१२२८[प्रे० व० ६०४] सुणोथ यक्खस्स च वाणिजान च, समागमो यत्थ तदा अहोसि ।

यथा कथं इतरितरेन चापि, सुभासितं तच्च सुणाथ सब्बे ॥

१२२९:यो सो अहु राजा पायासि नाम [नामो (सी०)], भुम्मानं सहव्यगतो यसस्सी ।
सो मोदमानोव सके विमाने, अमानुसो मानुसे अज्झभासीति ॥

१२३०:वड्ढे अरज्जे अमनुस्सट्ठाने, कन्तारे अप्पोदके अप्पभक्खे ।
सुदुग्गमे वण्णुपथस्स मज्झे, वड्ढं भया [धड्ढंभया (क०)] नट्टमना मनुस्सा ॥

१२३१:नयिध फला मूलमया च सन्ति, उपादानं नत्थि कुतोध भक्खो ।
अज्जत्र पंसूहि च वालुकाहि च, तताहि उण्हाहि च दारुणाहि च ॥

१२३२:उज्जङ्गलं तत्तमिवं कपालं, अनायसं परलोकेन तुल्यं ।
लुहानमावासमिदं पुराणं, भूमिप्पदेसो अभिसत्तरूपो ॥

१२३३:अथ तुम्हे केन [केन नु (स्या० क०)] वण्णेन, किमासमाना इमं पदेसं हि ।
अनुपविट्ठा सहसा समेच्च, लोभा भया अथ वा सम्पमूळ्हा'ति ॥

१२३४:मगधेसु अङ्गेसु च सत्थवाहा, आरोपयित्वा पणियं पुथुत्तं ।
ते यामसे सिन्धुसोवीरभूमिं, धनत्थिका उदयं पत्थयाना ॥

१२३५:दिवा पिपासं नधिवासयन्ता, योग्गानुकम्पञ्च समेक्खमाना,
एतेन वेगेन आयाम सब्बे [सब्बे ते (क०)], रत्तिं मगं पटिपन्ना विकाले ॥

१२३६:ते दुप्पयाता अपरद्धमग्गा, अन्धाकुला विप्पनट्ठा अरज्जे ।
सुदुग्गमे वण्णुपथस्स मज्झे, दिसं न जानाम पमूळ्हचित्ता ॥

१२३७:इदञ्च दिस्वान अदिट्ठपुब्बं, विमानसेट्ठञ्च तवञ्च यक्ख ।
तत्तुत्तरिं जीवितमासमाना, दिस्वा पतीता सुमना उदग्गा'ति ॥

१२३८:पारं समुदस्स इमञ्च वण्णुं [वनं (स्या०), वण्णं (क०)], वेत्ताचरं [वेत्तं परं (स्या०), वेत्ताचारं (क०)]
सङ्कुपथञ्च मगं ।
नदियो पन पब्बतानञ्च दुग्गा, पुथुदिसा गच्छथ भोगहेतु ॥

१२३९:पक्खन्दियान विजितं परेसं, वेरज्जके मानुसे पेक्खमाना ।
यं वो सुतं वा अथ वापि दिट्ठं, अच्छेरकं तं वो सुणोम ताता'ति ॥

१२४०:इतोपि अच्छेरतरं कुमार, न तो सुतं वा अथ वापि दिट्ठं ।
अतीतमानुस्सकमेव सब्बं, दिस्वान तप्पाम अनोमवण्णं ॥

१२४१ वेहायसं पोक्खरज्जो सवन्ति, पहूतमल्या [पहूतमाल्या (स्या०)] बहुपुण्डरीका ।
दुमा चिमे [दुमा च ते (स्या० क०)] निच्चफलूपपन्ना, अतीव गन्धा सुरभिं पवायन्ति ॥

१२४२ वेळूरियथम्भा सतमुस्सितासे, सिलापवाळस्स च आयतंसा ।
मसारगल्ला सहलोहितङ्गा, थम्भा इमे जोतिरसामयासे ॥

१२४३ सहस्सथम्भं अतुलानुभावं, तेसूपरि साधुमिदं विमानं ।
रतनन्तरं कज्जनवेदिमिस्सं, तपनीयपट्टेहि च साधुछन्नं ॥

१२४४ जम्बोनदुत्तत्तमिदं सुमट्ठो, पासादसोपाणफलूपपन्नो ।
दळ्हो च वग्गु च सुसङ्गतो च [वग्गु सुमुखो सुसङ्गतो (सी०)], अतीव निज्झानखमो मनुज्जो ॥

१२४५ रतनन्तरस्मिं बहुअन्नपानं, परिवारितो अच्छरासङ्गणेन ।
मुरजआलम्बरतूरियघुट्ठो, अभिवन्दितोसि थुतिवन्दनाय ॥

१२४६ सो मोदसि नारिगणप्पबोधनो, विमानपासादवरे मनोरमे ।
अचिन्तियो सब्बगुणूपपन्नो, राजा यथा वेस्सवणो नळिन्या [नळिज्जं (क०)] ॥

१२४७ देवो नु आसि उदवासि यक्खो, उदाहु देविन्दो मनुस्सभूतो ।
पुच्छन्ति तं वाणिजा सत्थवाहा, आचिक्ख को नाम तुवंसि यक्खो'ति ॥

१२४८ सेरीसको [सेरिस्सको (सी० स्या०)] नाम अहम्मि यक्खो, कन्तारियो वण्णुपथम्मि गुत्तो ।
इमं पदेसं अभिपालयामि, वचनकरो वेस्सवणस्स रज्जो'ति ॥

१२४९ अधिच्चलद्धं परिणामजं ते, सयं कतं उदाहु देवेहि दिन्नं ।
पुच्छन्ति तं वाणिजा सत्थवाहा, कथं तया लद्धमिदं मनुज्ज'न्ति ॥

१२५० नाधिच्चलद्धं न परिणामजं मे, न सयं कतं न हि देवेहि दिन्नं ।
सकेहि कम्मेहि अपापकेहि, पुज्जेहि मे लद्धमिदं मनुज्ज'न्ति ॥

१२५१ किं ते वतं किं पन ब्रह्मचरियं, किस्स सुचिण्णस्स अयं विपाको ।
पुच्छन्ति तं वाणिजा सत्थवाहा, कथं तया लद्धमिदं विमान'न्ति ॥

१२५२ ममं पायासीति अहु समज्जा, रज्जं यदा कारयिं कोसलानं ।
नत्थिकदिट्ठि कदरियो पापधम्मो, उच्छेदवादी च तदा अहोसिं ॥

१२५३ समणो च खो आसि कुमारकस्सपो, बहुस्सुतो चित्तकथी उळारो ।
सो मे तदा धम्मकथं अभासि [अकासि (सी०)], दिट्ठिविसूकानि विनोदयी मे ॥

१२५४ ताहं तस्स [ताहं (क०)] धम्मकथं सुणित्वा, उपासकत्तं पटिवेदयिस्सं ।
पाणातिपाता विरतो अहोसिं, लोके अदिन्नं परिवज्जयिस्सं ।
अमज्जपो नो च मुसा अभाणिं, सकेन दारेन च अहोसि तुट्ठो ॥

१२५५ तं मे वतं तं पन ब्रह्मचरियं, तस्स सुचिण्णस्स अयं विपाको ।
तेहेव कम्मेहि अपापकेहि, पुज्जेहि मे लद्धमिदं विमानं'न्ति ॥

१२५६ सच्चं किराहंसु नरा सपज्जा, अनज्जथा वचनं पण्डितानं ।
यहिं यहिं गच्छति पुज्जकम्मो, तहिं तहिं मोदति कामकामी ॥

१२५७ यहिं यहिं सोकपरिद्वो च, वधो च बन्धो च परिविकलेसो ।
तहिं तहिं गच्छति पापकम्मो, न मुच्चति दुग्गतिया कदाची'ति ॥

१२५८ सम्मूळहरूपोव जनो अहोसि, अस्मिं मुहुत्ते कललीकतोव ।
जनस्सिमस्स तुह्ज्ज कुमार, अप्पच्चयो केन नु खो अहोसी'ति ॥

१२५९ इमे च सिरीसवना [इमे सिरीसूपवना च (सी०), इमेपि सिरीसवना च (पी० क०)] ताता, दिब्बा [दिब्बा च (पी० क०)] गन्धा सुरभी [सुरभिं (सी० क०)] सम्पवन्ति [सम्पवायन्ति (क०)] ।
ते सम्पवायन्ति इमं विमानं, दिवा च रत्तो च तमं निहन्त्वा ॥

१२६० इमेसज्ज खो वस्ससतच्चयेन, सिपाटिका फलति एकमेका ।
मानुस्सकं वस्ससतं अतीतं, यदग्गे कायम्हि इधूपपन्नो ॥

१२६१ दिस्वानहं वस्ससतानि पज्ज, अस्मिं विमाने ठत्वान ताता ।
आयुक्खया पुज्जक्खया चविस्सं, तेनेव सोकेन पमुच्छितोस्मी'ति [समुच्छितोस्मीति (पी० क०)] ॥

१२६२ कथं नु सोचेय्य तथाविधो सो, लद्धा विमानं अतुलं चिराय ।
ये चापि खो इत्तरमुपपन्ना, ते नून सोचेय्युं परित्तपुज्जा'ति ॥

१२६३ अनुच्छविं ओवदियज्ज मे तं, यं मं तुम्हे पेय्यवाचं वदेथ ।
तुम्हे च खो ताता मयानुगुत्ता, येनिच्छकं तेन पलेथ सोत्थि'न्ति ॥

१२६४ गन्त्वा मयं सिन्धुसोवीरभूमिं, धनत्थिका उद्दयं पत्थयाना ।
यथापयोगा परिपुण्णचागा, काहाम सेरीसमहं उळार'न्ति ॥

१२६५ मा चेव सेरीसमहं अकत्थ, सब्बज्ज वो भविस्सति यं वदेथ ।
पापानि कम्मनि विवज्जयाथ, धम्मानुयोगज्ज अधिट्ठयाथ ॥

१२६६:उपासको अत्थि इमहि सङ्गे, बहुस्सुतो सीलवतूपपन्नो ।
सद्धो च चागी च सुपेसलो च, विचक्खणो सन्तुसितो मुतीमा ॥

१२६७:सज्जानमानो न मुसा भण्येय्य, परूपघाताय न चेतयेय्य ।
वेभूतिकं पेसुणं नो करेय्य, सण्हज्ज वाचं सखिलं भण्येय्य ॥

१२६८:सगारवो सप्पटिस्सो विनीतो, अपापको अधिसीले विसुद्धो ।
सो मातरं पितरज्जापि जन्तु, धम्मेन पोसेति अरियवृत्ति ॥

१२६९:मज्जे सो मातापितूनं कारणा, भोगानि परियेसति न अत्तहेतु ।
मातापितूनज्ज यो [सो (?)] अच्चयेन, नेक्खम्मपोणो चरिस्सति ब्रह्मचरियं ॥

१२७०:उजू अवङ्को असठो अमायो, न लेसकप्पेन च वोहरेय्य ।
सो तादिसो सुकतकम्मकारी, धम्मे ठितो किन्ति लभेथ दुक्खं ॥

१२७१:तं कारणा पातुकतोमि अत्तना, तस्मा धम्मं पस्सथ वाणिजासे ।
अज्जत्र तेनिह भस्मी [भस्मि (स्या०), भस्म (क०)] भवेथ, अन्धाकुला विप्पनट्ठा अरज्जे ।
तं खिप्पमानेन लहुं परेन, सुखो हवे सप्पुरिसेन सङ्गमो'ति ॥

१२७२:किं नाम सो किज्ज करोति कम्मं,
किं नामधेय्यं किं पन तस्स गोत्तं ।
मयम्पि नं दट्ठुकामम्ह यक्ख, यस्सानुकम्पाय इधागतोसि ।
लाभा हि तस्स, यस्स तुवं पिहेसी'ति ॥

१२७३:यो कप्पको सम्भवनामधेय्यो,
उपासको कोच्छफलूपजीवी ।
जानाथ नं तुम्हाकं पेसियो सो,
मा खो नं हीळित्थ सुपेसलो सो'ति ॥

१२७४:जानामसे यं त्वं पवदेसि [वदेसि (सी०)] यक्ख,
न खो नं जानाम स एदिसोति ।
मयम्पि नं पूजयिस्साम यक्ख,
सुत्वान तुहं वचनं उळार'न्ति ॥

१२७५:ये केचि इमस्मिं सत्थे मनुस्सा,
दहरा महन्ता अथवापि मज्झिमा ।
सब्बेव ते आलम्बन्तु विमानं,

पस्सन्तु पुज्जानं फलं कदरिया'ति ॥

१२७६. तत्थ सब्बेव 'अहं पुरे'ति,
तं कप्पकं तत्थ पुरक्खत्वा [पुरक्खिपित्वा (सी०)] ।
सब्बेव ते आलम्बिंसु विमानं,
मसक्कसारं विय वासवस्स ॥

१२७७. तत्थ सब्बेव 'अहं पुरे'ति, उपासकत्तं पटिवेदयिंसु ।
पाणातिपाता विरता अहेसुं, लोके अदिन्नं परिवज्जयिंसु ।
अमज्जपा नो च मुसा भणिंसु, सकेन दारेन च अहेसुं तुड्डा ॥

१२७८. तत्थ सब्बेव 'अहं पुरे'ति, उपासकत्तं पटिवेदयित्वा ।
पक्कामि सत्थो अनुमोदमानो, यक्खिद्धिया अनुमतो पुनप्पुनं ॥

१२७९. गन्त्वान ते सिन्धुसोवीरभूमिं, धनत्थिका उद्दयं [उद्दय (पी० क०)] पत्थयाना ।
यथापयोगा परिपुण्णलाभा, पच्चागमुं पाटलिपुत्तमक्खतं ॥

१२८०. गन्त्वान ते सङ्घरं सोत्थिवन्तो,
पुत्तेहि दारेहि समङ्गिभूता ।
आनन्दी वित्ता [आनन्दचित्ता (स्या०), आनन्दीचित्ता (क०)] सुमना पतीता,
अकंसु सेरीसमहं उळारं ।
सेरीसकं ते परिवेणं मापयिंसु ॥

१२८१. तादिसा सप्पुरिसान सेवना,
महत्थिका धम्मगुणान सेवना ।
एकस्स अत्थाय उपासकस्स,
सब्बेव सत्ता सुखिता [सुखिनो (पी० क०)] अहेसुन्ति ॥

सेरीसकविमानं दसमं ।

११. सुनिक्खित्तविमानवत्थु

१२८२. उच्चमिदं मणिथूणं विमानं, समन्ततो द्वादस योजनानि ।
कूटागारा सत्तसता उळारा, वेळुरियथम्भा रुचकत्थता सुभा ॥

१२८३. तत्थच्छसि पिवसि खादसि च, दिब्बा च वीणा पवदन्ति वग्गुं ।
दिब्बा रसा कामगुणेत्य पञ्च, नारियो च नच्चन्ति सुवण्णछन्ना ॥

१२८४ः केन तेतादिसो वण्णो, केन ते इध मिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च ते भोगा, ये केचि मनसो पिया ॥

१२८५ः पुच्छामि ‘तं देव महानुभाव, मनुस्सभूतो किमकासि पुज्जं ।
केनासि एवं जलितानुभावो, वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती’ति ॥

१२८६ः देवपुत्तो अत्तमनो, मोग्गल्लानेन पुच्छितो ।
पज्जं पुट्ठो वियाकासि, यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥

१२८७ः दुन्निक्खित्तं मालं सुनिक्खिपित्वा, पतिट्ठपेत्वा सुगतस्स थूपे ।
महिद्धिको चम्हि महानुभावो, दिब्बेहि कामेहि समङ्गिभूतो ॥

१२८८ः तेन मेतादिसो वण्णो,
तेन मे इध मिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च मे भोगा,
ये केचि मनसो पिया ॥

१२८९ः अक्खामि ते भिक्खु महानुभाव,
मनुस्सभूतो यमहं अकासिं ।
तेनम्हि एवं जलितानुभावो,
वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती’ति ॥

सुनिक्खित्तविमानं एकादसमं ।

सुनिक्खित्तवग्गो सत्तमो निट्ठितो ।

तस्सुद्धानं —

द्वे दलिद्वा वनविहारा, भतको गोपालकण्डका ।
अनेकवण्णमट्ठकुण्डली, सेरीसको सुनिक्खित्तं ।
पुरिसानं ततियो वग्गो पवुच्चतीति ॥

भाणवारं चतुत्थं निट्ठितं ।

विमानवत्थुपाळि निट्ठिता ।